

การแปลนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กเรื่อง *The Everywhere Bear*
ของ *Julia Donaldson* เป็นร้อยกรองภาษาไทย

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการแปลและการล่าม สาขาวิชาการแปลและการล่าม
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Translating Julia Donaldson's Children Rhyming Book
The Everywhere Bear from English to Thai

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Translation and Interpretation
Field of Study of Translation and Interpretation
FACULTY OF ARTS
Chulalongkorn University
Academic Year 2020
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อสารนิพนธ์

การแปลนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กเรื่อง *The Everywhere Bear* ของ Julia Donaldson เป็นร้อยกรองภาษาไทย

โดย

นายเอกชัย วังประภา

สาขาวิชา

การแปลและการล่าม

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.แพรว จิตติพลังศรี

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ พลमुख)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.แพรว จิตติพลังศรี)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ไกล่รุ่ง อามระดิษ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เอกชัย วังประภา : การแปลนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กเรื่อง *The Everywhere Bear* ของ Julia Donaldson เป็นร้อยกรองภาษาไทย. (Translating Julia Donaldson's Children Rhyming Book *The Everywhere Bear* from English into Thai) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.แพรว จิตติพลังศรี

สารนิพนธ์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแปลหนังสือนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กเรื่อง *The Everywhere Bear* ของ จูเลีย โดเนลด์สัน จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ต้นฉบับเป็นตัวอย่างสื่อผสมระหว่างเนื้อความกับภาพประกอบซึ่งไม่สามารถแยกเป็นเอกเทศได้ ผู้วิจัยจึงศึกษาทฤษฎีการแปลที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดแนวทางการแปลเป็นแบบสื่อสารความหมาย ประยุกต์ใช้แนวทางการแปลบทร้อยกรองของเลอเฟอแวร์ วิเคราะห์ตัวอย่างที่มีสื่อผสมหลายรูปแบบตามแนวคิดของนอร์ดและดิเซอร์โต ประยุกต์ใช้ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องของกูดต์ และทฤษฎีการสื่อสารรูปแบบผสมของเครสในการแก้ปัญหาการแปล สารนิพนธ์นี้มุ่งเน้นเสนอวิธีการแปลเพื่อสื่อความหมาย ดังนั้นทุกองค์ประกอบในสารนิพนธ์ ตั้งแต่การกำหนดแนวทางการแปล การวิเคราะห์ตัวอย่างต้นฉบับ การแปลตัวอย่าง จนถึงการแก้ปัญหาการแปล ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ ทฤษฎี และแนวคิดต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจต้นฉบับ แก้ปัญหาการแปล และแปลตัวอย่างออกมาเป็นบทร้อยกรองภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมและมีความสอดคล้องกันระหว่างบทแปลภาษาไทยกับภาพมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา การแปลและการล่าม

ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6288037522 : MAJOR TRANSLATION AND INTERPRETATION

KEYWORD: Rhyming Book, Poetry Translation, Communicative Translation, Relevance Theory, Multimodality Theory, Translation, Poem Translation, Multimodal Discourse Analysis, Multimodal Pragmatic Source Text Analysis, Children Book, Children Literature

Ekachai Wangprapa : Translating Julia Donaldson's Children Rhyming Book *The Everywhere Bear* from English into Thai. Advisor: Assoc. Prof. PHRAE CHITTIPHALANGSRI, Ph.D.

This independent study aims to design a method for translating Julia Donaldson's *The Everywhere Bear*, a rhyming book for children, from English into Thai. The selected book is classified as a multimodal source text in which both the textual and the visual modes convey meaning to readers. Several translation theories and methods are chosen to design a translation method and analyze the source text; they are Lefevere's Interpretation Approach, Nord's Text Analysis, and Dicerto's A New Model of Source Text Analysis. Then Gutt's Relevance Theory and Kress's Multimodality Theory are applied when encountering translation problems. Overall, the components in this study gear toward the same direction—a communicative translation.

Upon applying all of the mentioned translation theories and approaches, the researcher concludes that the said theories and concepts can solve translation problems and produce an appropriate and satisfactory Thai translation of an English nursery rhyme.

Field of Study: Translation and Interpretation

Student's Signature

Academic Year: 2020

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.แพรว จิตติพลังศรี และอาจารย์ ดร. ไกล่รุ่ง อามระดิษ สำหรับความกรุณาและคำแนะนำตลอดช่วงเวลาในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณอาจารย์สาขาวิชาการแปลทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้และมอบประสบการณ์ด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการแปลให้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติทุกท่านที่ช่วยดูแลและประสานงานเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาการศึกษา อีกทั้งขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาการแปล รุ่นที่ 20 ทุกคนที่ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในประสบการณ์การศึกษาครั้งนี้

เอกชัย วังประภา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 คุณค่าทางวรรณกรรม	1
1.3 เรื่องย่อ	3
1.4 ประวัติ ผลงาน ของผู้ประพันธ์ จูเลีย โดนต์สัน	4
1.5 ประวัติ ผลงาน ผู้วาดภาพ รีเบคกา คอบบี้.....	5
1.6 ประเด็นปัญหาในการวิจัย	5
1.7 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.8 สมมติฐานของการวิจัย.....	7
1.9 ขอบเขตของการวิจัย.....	8
1.10 ระเบียบวิธีวิจัย.....	8
1.11 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย.....	8
1.12 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	10
2.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับบทร้อยกรองภาษาอังกฤษ	10
2.2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคำประพันธ์ไทย	20
2.3 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณกรรมสำหรับเด็ก.....	36

2.4 ทบทวนทฤษฎีและแนวคิดเรื่องการแปล.....	48
2.4.1 กลวิธีการแปลบทร้อยกรองขององเดร เลอเฟอแวร์ (Andre Lefevere’s Seven Translating Poetry Strategies and a Blueprint)	48
2.4.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องของกุตต์ (Gutt’s Relevance Theory)	50
2.4.3 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการสื่อสารในรูปแบบผสมของเครส (Kress’s Multimodality Theory).....	53
2.5 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบท.....	55
2.5.1 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ด (Nord’s Text Analysis in Translation)	55
2.5.2 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทที่ผสมของดิเชอร์โต (Dicerto’s Model for Source Text Analysis).....	57
2.6 การประยุกต์ใช้ความรู้ ทฤษฎี และแนวคิดการแปล	63
บทที่ 3 การวิเคราะห์ตัวบทและการวางแผนการแปล	65
3.1 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ.....	65
3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทและภาพ	79
3.3 การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการแปลและแนวทางแก้ปัญหา	86
3.4 การวางแผนการแปล.....	90
บทที่ 4 ตัวบทต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล.....	92
บทที่ 5 บทสรุป.....	125
5.1 ทบทวนวัตถุประสงค์.....	125
5.2 ทบทวนสมมติฐาน.....	125
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	126
5.4 ข้อเสนอแนะ	126
บรรณานุกรม.....	127
ภาคผนวก.....	133
ประวัติผู้เขียน.....	193

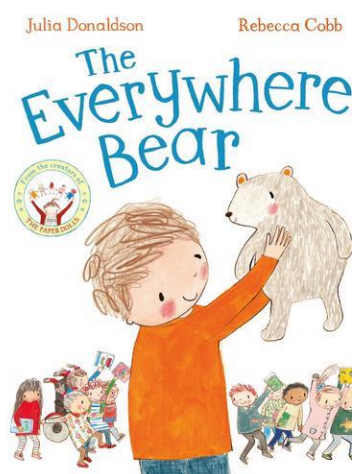
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้หนังสือสำหรับเด็กเล่มหนึ่งประสบความสำเร็จไม่ใช่การสื่อสารแบบทางเดียวผ่านตัวบทหรือตัวอักษรเท่านั้น แต่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ อาทิ ภาพวาด แผนภาพ รูปถ่าย ผู้อ่านจึงจะได้รับประโยชน์สูงสุด (Hassett & Curwood, 2009, p. 271) ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก หนังสือนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กถือว่าเป็นรูปแบบการนำเสนอซึ่งเห็นได้ทั่วไป แต่ในแง่การแปลแล้ว หนังสือร้อยกรองหรือกวีนิพนธ์ไม่เป็นที่นิยมนักและเป็นประเภทของงานประพันธ์ที่นำไปแปลน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับงานประพันธ์ประเภทอื่น อีกทั้งยังมีสัดส่วนในตลาดหนังสือเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (Venuti, 2011, p. 127) สำหรับประเทศไทย หนังสือร้อยกรองก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือมีการนำมาแปลน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กที่แปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยยังมีจำนวนน้อยลงไปอีก ส่วนหนังสือร้อยกรองส่วนใหญ่ที่วางจำหน่ายมักนำเสนอในรูปแบบของหนังสือ

ภาพที่ 1: ภาพปกหนังสือเรื่อง The Everywhere Bear

ประกอบการเรียนการสอน หรือไม่มีเนื้อหาที่มุ่งเน้นสำหรับผู้่านเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

1.2 คุณค่าทางวรรณกรรม

ผู้วิจัยเลือกศึกษาหนังสือนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กเรื่อง *The Everywhere Bear* ของ จูเลีย โดนัลด์สัน (Julia Donaldson) วาดภาพโดยรีเบคคา คอบบี้ (Rebecca Cobb) หนังสือนิทานสำหรับเด็กเล่มนี้เหมาะสำหรับเด็กอายุ 3 - 5 ปี มีความโดดเด่นในส่วนของเนื้อหาที่ชวนติดตาม มี

เสียงสัมผัสอ่านสนุก ภาพประกอบสวยงาม และเหมาะสำหรับใช้เพื่อฝึกทักษะในการอ่าน หนังสือเล่มนี้ได้รับการแปลไปแล้วหลายภาษา เช่น ภาษาจีน รัสเซีย และสวีดิช

หนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* นี้มีทั้งส่วนเนื้อหาหรือข้อความ (verbal) และส่วนที่เป็นภาพวาด (visual) เนื้อเรื่องมีลักษณะการประพันธ์ที่เรียกว่าสัมผัสคู่ (rhyming couplets) รูปแบบสัมผัส “AABB” (Chapman & Welton, 2010, p. 29) ผู้ประพันธ์เลือกใช้ภาษาไม่ซับซ้อนจนเกินความเข้าใจของเด็ก ค้นหาคำที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในเนื้อเรื่อง เลือกใช้คำสัมผัสพยัญชนะต้นและคำสัมผัสสระเพื่อเพิ่มความเพลิดเพลินในการอ่าน และเพิ่มคลังศัพท์ให้แก่เด็กไปในตัว ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไมหนังสือเล่มนี้ถึงกลายเป็นที่นิยมในกลุ่มผู้อ่านผู้ใหญ่ด้วยเช่นกัน ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ นักแสดง หรือบุคคลทั่วไป ประยุกต์ใช้หนังสือเล่มนี้ให้เกิดประโยชน์ในแง่มุมต่าง ๆ ได้ มีคุณครูในโรงเรียนหลายแห่งในหลายประเทศนำหนังสือไปใช้ฝึกอ่านออกเสียงกับเด็กนักเรียน ปรับเป็นละครเวทีของโรงเรียน และปรับเนื้อหาไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนอื่น ๆ เช่น โรงเรียนประถมศึกษาเบลเยียมมาส (Blaenymaes Primary School) ในเมืองสวอนซี สหราชอาณาจักร ได้สร้างเว็บเพจให้เด็ก ๆ บอกเล่าแบ่งปันเรื่องราวว่าเล่นอะไรหรือทำอะไรกับพื้หมีมาบ้าง เพื่อกระตุ้นจินตนาการ เสริมสร้างทักษะการพูดและการเข้าสังคม (n.d.) นอกจากนี้ใน ค.ศ. 2018 โรงละคร Polka ในสหราชอาณาจักร นำหนังสือเล่มนี้ไปดัดแปลงเป็นละครหุ่นกระบอกอีกด้วย (Frost, n.d.)

ภาพที่ 2: ละครหุ่น *The Everywhere Bear*

หนังสือพิมพ์ *เดอะการ์ดเดียน* (*The Guardian*) เขียนวิจารณ์ไว้ว่างานชิ้นนี้จะพาเด็ก ๆ ออกไปรู้จักกับชีวิตรอบตัวและปลูกฝังให้เด็กรู้ว่า แม้แต่ทุกคนมีความชอบที่ไม่เหมือนกัน แต่ทุกคนเป็นเพื่อนกันได้ แบ่งปันเรื่องราวระหว่างกันได้ เอื้อเพื่อแผ้วแผ้วต่อกัน และสอนให้เด็กรู้จักความงดงามในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ภาพวาดโดยคอปป์ถือว่เป็นงานศิลปะอันยอดเยี่ยม ชาญฉลาด ส่งเสริมเนื้อเรื่องให้ยังน่าติดตาม และสร้างจินตนาการให้แก่เด็ก (Carter, 2017) ส่วนเว็บไซต์กู๊ดรีด (Goodread) กล่าวว่า *The Everywhere Bear* มีเรื่องราวชวนติดตามและทำให้รู้สึกอบอุ่นหัวใจ ("Goodreads," 2017)

นอกจากนี้ องค์กร BookTrust ซึ่งเป็นองค์กรการกุศลขนาดใหญ่ที่สุดในสหราชอาณาจักรที่ส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็ก เขียนแนะนำหนังสือ *The Everywhere Bear* เล่มนี้ไว้ว่า “เป็นหนังสือที่อ่านสนุก เพลิดเพลิน และช่วยกระตุ้นให้เด็กรักการอ่านมากขึ้น ภาพวาดด้วยลักษณะลายเส้นสีน้ำผสมสีเทียนดูสวยงามสดใสมีชีวิตชีวา แม้เรื่องราวการผจญภัยจะเกิดขึ้นในเมืองใหญ่ แต่ชวนให้ผู้อ่าน

วัยผู้ใหญ่ หนวนนึกถึงวัยเยาว์ แค่เพียงสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ทำให้มีความสุขได้ไม่ยาก เช่น การไปห้องสมุด การใช้เวลาเล่นกับเพื่อน การใช้จินตนาการเล่นกับพื้หมี เป็นต้น” (“The Everywhere Bear - BookTrust,” 2017)

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าผู้อ่านในประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มผู้อ่านเด็ก จะได้รับประโยชน์จากการอ่านหนังสือนิทานร้อยกรองเล่มนี้ ดังที่สรุปไว้ในการศึกษาเรื่องผลการใช้หนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของสรวิทย์ พวงเดชาพนธ์ ว่า “หนังสือนิทานร้อยกรองส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กและช่วยให้เด็กนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้” (2559, น. 751) นอกจากนี้การอ่านหนังสือร้อยกรองจะส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในวัยเด็กได้เป็นอย่างดี “เพราะเด็กชอบงานเขียนร้อยกรองที่มีคำคล้องจอง มีเสียงสัมผัส เวลาอ่านจะเกิดเสียงไพเราะ มีจังหวะ ทำให้เพลิดเพลินและสนุกสนาน” (2559 อ้างถึง อภิวรรณ วีระสมิทธิ์, 2544, น. 21)

1.3 เรื่องย่อ

หนังสือนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กเรื่อง *The Everywhere Bear* เล่าเรื่องผจญภัยของตุ๊กตาหมี (ผู้วิจัยจะเรียกว่าพื้หมี) ซึ่งเป็นเพื่อนเล่นของเด็กทุกคนในห้องเรียน ทุกวันเสาร์และอาทิตย์ เด็กในห้องเรียนจะผลัดเปลี่ยนกันนำพื้หมีกลับบ้านไปเล่น พอถึงวันจันทร์ก็จะพาพื้หมีมาคืนไว้ที่ห้องเรียน แล้วเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังว่าเล่นอะไรหรือทำอะไรกับพื้หมีมาบ้าง แต่อยู่มาวันหนึ่ง เด็กนักเรียนใหม่ชื่อแมตต์ก็ทำพื้หมีหล่นหายไประหว่างเดินไปโรงเรียน เรื่องราวการผจญภัยของพื้หมีก็เริ่มต้นขึ้น

พื้หมีถูกน้ำพัดไหลไปตามท่อระบายน้ำ ตัดเข้าไปในอวนของชาวประมง หลงไปกับปลาที่ขายให้ร้านค้า พอคุณบ่าเจ้าของร้านเจอพื้หมี ก็จับโยนออกนอกร้าน ตกลงไปในถังพักขยะ จากนั้นพื้หมีก็ถูกนางนวลคาบไปเพราะเข้าใจผิดว่าเป็นปลา พอนางนวลรู้ว่าพื้หมีไม่ใช่ปลาก็คายพื้หมีทิ้ง ต่อมาพื้หมีจึงดีซึ่งทำงานอยู่ที่ห้องสมุดเก็บพื้หมีได้ และนำไปวางกองรวมไว้กับของหายขอคืน วันหนึ่งเด็ก ๆ มาห้องสมุด จึงได้เจอพื้หมี แล้วพาพื้หมีกลับไปยังห้องเรียนตามเดิม

1.4 ประวัติ ผลงาน ของผู้ประพันธ์ จูเลีย โด널ด์สัน

จูเลีย โด널ด์สัน เกิดเมื่อวันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 1948 เป็นนักเขียนชาวอังกฤษ และมีชื่อเสียงโด่งดังด้านการเขียนหนังสือนิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้อ่านทั่วโลก โด널ด์สันได้รับรางวัลทรงเกียรติหลายรางวัลไม่ว่าจะเป็นรางวัลด้านงานเขียน งานเพลง งานละคร และงานหนังสือเสียง

โด널ด์สันสำเร็จการศึกษาด้านการแสดงและภาษาฝรั่งเศสจากมหาวิทยาลัยบริสตอล ต่อมาใน ค.ศ. 2011 โด널ด์สันได้รับปริญญาดุษฎีเกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยบริสตอล และใน ค.ศ. 2012 จากมหาวิทยาลัยกลาสโกว์ นอกจากนี้ โด널ด์สันยังได้รับตำแหน่งเป็นผู้ทรงเกียรติด้านงานวรรณกรรมเด็ก (UK Children's Laureate) ประจำปี ค.ศ. 2011-2013

ภาพที่ 3: จูเลีย โด널ด์สัน (Julia Donaldson)

โด널ด์สันอาศัยอยู่ที่สหราชอาณาจักรกับครอบครัว และสร้างสรรค์ผลงานออกมาหลากหลายประเภท เช่น นิยาย บทกวี บทละคร บทเพลง และหนังสือภาพ ผลงานของโด널ด์สันมียอดจำหน่ายรวมแล้วมากกว่า 65 ล้านเล่มทั่วโลก และได้รับการแปลไปมากกว่า 72 ภาษา

ผลงานที่สร้างชื่อเสียงให้โด널ด์สันมีหลายเล่ม เช่น *Room on the Broom*, *The Gruffalo* และ *Stick Man* ซึ่งหนังสือทั้ง 3 เล่มนี้ได้รับรางวัลมากมาย เช่น รางวัลเหรียญทอง Nestle Smarties Book Prize รางวัล Scottish Children's Book Award รางวัล Blue Peter Best Book to Read Aloud อีกทั้ง มีการนำหนังสือของโด널ด์สันไปสร้างเป็นแอนิเมชันด้วยกัน 2 เล่ม คือเรื่อง *The Gruffalo* และ *Room on the Broom* ทั้งสองเรื่องได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลออสการ์สาขาแอนิเมชันขนาดสั้นยอดเยี่ยมใน ค.ศ. 2009 และ ค.ศ. 2014 ตามลำดับ

1.5 ประวัติ ผลงาน ผู้วาดภาพ รีเบคกา คอบบ์

ภาพที่ 4: รีเบคกา คอบบ์

(Rebecca Cobb)

รีเบคกา คอบบ์ เป็นนักวาดภาพชาวอังกฤษ ใน ค.ศ. 2004 หลังจากจบการศึกษาจากวิทยาลัยศิลปะฟอลมัทธ์ (Falmouth College of Arts) คอบบ์เริ่มทำงานกับองค์กรการกุศลสำหรับเด็ก บริษัทผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ และสำนักพิมพ์หลายแห่ง เช่น สำนักพิมพ์ในเครือคอนทินูม (Continuum Publishing Group) หนังสือพิมพ์เดอะการ์เดียน (*The Guardian*) หนังสือพิมพ์เดอะอินดิเพนเดนต์ (*The Independent*) และนิตยสารเวตโรสฟู้ดอิลลัสเตรเตด (*Waitrose Food Illustrated*) เป็นต้น ผลงานส่วนใหญ่ของคอบบ์จะเป็นภาพประกอบสำหรับเด็ก ใน ค.ศ. 2011 คอบบ์มีผลงานหนังสือขึ้นแท่นเรื่อง *Missing Mummy* ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์แมคมิลลัน (Macmillan Publishers) ใน ค.ศ. 2013 หนังสือสำหรับเด็กเรื่อง *Lunchtime* ได้รับรางวัล Waterstones Children's Book Prize ประเภทหนังสือภาพยอดเยี่ยม โดนต์ัดสันกับคอบบ์มีผลงานร่วมกันเรื่องแรกคือหนังสือนิทานเรื่อง *Paper Doll* สำหรับเรื่อง *The Everywhere Bear* คือผลงานล่าสุดที่ทั้งสองกลับมาร่วมงานกัน ("Rebecca Cobb - Wikipedia," 2020)

1.6 ประเด็นปัญหาในการวิจัย

การแปลงานร้อยกรองเป็นการทำงานที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ เช่น ตัวบท รูปแบบ ลักษณะของบทประพันธ์ การตีความ หรือประเด็นด้านวัฒนธรรม เมื่อต้องถ่ายทอดเป็นบทร้อยกรองภาษาไทย จะเกิดปัญหาในการแปลที่เกี่ยวข้องเฉพาะเจาะจงกับลักษณะภาษาไทย อาทิ ฉันทลักษณ์ เสียงของพยางค์ การสัมผัส จำนวนคำของการออกเสียง การเลือกสรรคำ การเรียบเรียงคำ เพราะฉะนั้น “การแปลงานเขียนประเภทนี้จึงไม่ได้หมายถึงคำและการเรียงคำเข้าเป็นประโยคเท่านั้น แต่รวมไปถึงหน่วยของภาษาที่เล็กลงไปกว่านั้น คือ ‘เสียง’ และ ‘จังหวะ’” (สัญญาวี สายบัว, 2560, p. 122 น. 122) รูปแบบคำประพันธ์ภาษาอังกฤษและฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรองภาษาไทยแตกต่างกัน ความไม่เท่ากันดังกล่าวนี้นำไปสู่ปัญหาการแปล เช่น เสียงสัมผัส คำคล้องจอง เสียงหนัก-เบา คำลงท้าย (เพื่อสื่ออารมณ์) และความหมายของคำ เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยต้องพิจารณาเลือกใช้ฉันทลักษณ์ให้เหมาะสม เพื่อถ่ายทอดความหมายได้ใกล้เคียงกับต้นฉบับที่สุด

โดยสังเขป คำประพันธ์ประเภทร้อยกรองของไทยแบ่งเป็น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย คำประพันธ์แต่ละประเภทจะมีลักษณะบังคับแตกต่างกันไป เช่น คณะ พยางค์ สัมผัส หรือเสียงวรรณยุกต์ สำหรับประเด็นการเลือกฉันทลักษณ์นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าหนังสือนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กควรอ่านสนุก มีจังหวะที่ไม่ยืดเยื้อเกินไป มีเสียงสัมผัสในจำนวนพอเหมาะ เข้าใจง่าย และใช้ฉันทลักษณ์ที่เป็นกรอบในการแต่งนิทานมานาน จากการทบทวนวรรณกรรมในเบื้องต้นพบว่า ฉันทลักษณ์แบบโคลง ฉันท์ และร่าย มี**ขอบ**ในการประพันธ์ที่ไม่เหมาะกับตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* เพราะมีลักษณะบังคับเข้มงวด ไม่กระชับ และมีความเป็นทางการ สำหรับฉันทลักษณ์ประเภทกลอนและกาพย์ ผู้วิจัยประเมินเบื้องต้นแล้วใกล้เคียงกับลักษณะการประพันธ์ของตัวบทต้นฉบับภาษาอังกฤษมากที่สุด อีกทั้งเป็นฉันทลักษณ์ที่นิยมใช้เป็นบทอ่านสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษามากที่สุด (ปานชนก เมธาภัทร, 2558, p. 104)

นอกจากปัญหาด้านลักษณะภาษาแล้ว ตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* ยังมีประเด็นเรื่องการสื่อสารโดยภาพวาดด้วย ทั้งตัวบทและภาพวาดมีความสอดคล้องกันและไม่สามารถแยกเป็นเอกเทศได้ ดังนั้นจึงต้องประยุกต์ใช้ทฤษฎีและแนวทางการแปลอื่น ๆ นอกเหนือจากทฤษฎีการแปลพื้นฐานมาช่วยแก้ปัญหา

ประเด็นสำคัญอีกหนึ่งประการของตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* คือการผสมผสานระหว่างข้อความกับภาพวาด ซึ่งต่างทำหน้าที่เสริมความหมายและความเข้าใจให้กันและกัน ดังนั้นหากอ่านเพียงข้อความหรือดูแค่ภาพประกอบ ผู้อ่านมีโอกาสตีความหมายไปในทิศทางที่ไม่ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียน ดังตัวอย่างในภาพที่ 5 ถ้าไม่มีภาพประกอบ ผู้อ่านอาจตีความได้ว่าเป็นการเอ่ยถึงชื่อตัวละครต่าง ๆ แต่ผู้อ่านจะไม่ว่าเหตุการ์ณนี้เกิดขึ้นที่ไหน สภาพแวดล้อมเป็นอย่างไร เพราะ

ผู้เขียนไม่ได้เขียนอธิบายอะไรไว้เพิ่มเติม ในทำนองเดียวกัน หากผู้อ่านดูเพียงภาพวาด (รูปภาพเด็กนั่งเรียงกันในห้อง คุณครูกางสมุดรายชื่อ) ผู้อ่านก็จะไม่ว่าใครชื่ออะไร เมื่อใดก็ตามที่ทั้งข้อความและภาพประกอบนำมาจัดวางไว้ด้วยกัน เมื่อนั้นผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวได้ตรงกับผู้เขียน ซึ่งจากตัวอย่างที่ยกมานี้ ผู้อ่านจะรู้ว่านี่คือฉากในห้องเรียนและคุณครูกำลังเรียกเช็คชื่อเด็กนักเรียน

ทฤษฎีการแปลพื้นฐานทั่วไปที่นำมาใช้เป็นกรอบการแปลนั้นไม่เพียงพอที่จะแก้ปัญหาการแปลที่ยกตัวอย่างมานี้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าทฤษฎีการสื่อสารในรูปแบบผสม (Multimodality Theory) และทฤษฎีความเกี่ยวเนื่อง (Relevance Theory) จะช่วยแก้ปัญหาการแปลได้ ผู้วิจัยพบว่าเรื่องการใช้ภาษา ผู้ประพันธ์ใช้ภาษาไม่ซับซ้อน แต่กลับเป็นเรื่องทำทนายเมื่อนำมาแปล การเลือกใช้คำจะต้อง

*That's Ollie and Holly and Josie and Jay,
Leo and Theo and April and May,
Billy and Lily and little Lee Wu,
Daisy and Maisie, and Matt (who is new),
Hanahazala, Callum and Clare,
Kevin and Bev – and the Everywhere Bear*

ภาพที่ 5: ตัวอย่างจากตัวบทหน้าที่ 1

เก็บความหมายให้ครบถ้วน ไม่ยากเกินไป (สำหรับเด็ก) และต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับภาพ จากตัวบทในหน้าที่ 1 (ภาพที่ 5) ผู้ประพันธ์นำชื่อตัวเด็กนักเรียนมาร้อยเรียงกันให้เกิดเป็นเสียงสัมผัสโดยปราศจากข้อมูลอื่น ดังนั้นจะพบว่าตัวบทปรากฏเพียงแค่นาม (ชื่อเด็กนักเรียน) และคำเชื่อมเท่านั้น เมื่อนำมาแปลจะเกิดปัญหาเรื่องข้อจำกัดของคำศัพท์ ผู้วิจัยจึงต้องหาวิธีที่จะขยายจำนวนคำศัพท์โดยไม่แปลเกินความหมายหรือแปลไม่ตรงกับต้นฉบับ ผู้วิจัยเห็นว่าการประยุกต์ใช้ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องร่วมกับการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสื่อสารในรูปแบบผสมจะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้

1.7 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาทฤษฎีและแนวคิดด้านการแปลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทในการแปลหนังสือนิทานสำหรับเด็กประเภทร้อยกรอง
- (2) เพื่อศึกษาค้นหาแนวทางการแปลที่เหมาะสม ประยุกต์ใช้ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องและทฤษฎีการสื่อสารในรูปแบบผสมในการแก้ปัญหการแปล
- (3) เพื่อแปลตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ทั้งเล่มจำนวน 32 หน้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.8 สมมติฐานของการวิจัย

การแปลนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กเรื่อง *The Everywhere Bear* ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของฉันทลักษณ์ที่ใช้ถ่ายทอดความหมายจากร้อยกรองในภาษาต้นทางสู่ภาษาปลายทาง ปัจจัยด้านภาษาและภาพวาดไปพร้อมกัน ดังนั้นนอกจากทฤษฎีการแปลพื้นฐานและแนวทางการวิเคราะห์บทร้อยกรองแล้ว การประยุกต์ใช้ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องและทฤษฎีการสื่อสารในรูปแบบผสมจะช่วยแก้ปัญหการแปลและถ่ายทอดบทแปลร้อยกรองจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม

1.9 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกศึกษาและแปลนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กจากตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* ของ จูเลีย โดนัลด์สัน ทั้งเล่ม จำนวน 32 หน้า รวมภาพวาด

1.10 ระเบียบวิธีวิจัย

- (1) สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร โดยเก็บข้อมูลจากตัวบทภาษาอังกฤษ เรื่อง *The Everywhere Bear* ของ จูเลีย โดนัลด์สัน ศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวบท ศึกษาแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทเพื่อทำความเข้าใจต้นฉบับ และศึกษาค้นหาวิธีการแก้ปัญหาการแปลเพื่อจะได้นำความรู้มาปรับปรุงแก้ไขบทแปลให้มีคุณภาพและเหมาะสม
- (2) วิธีการวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และมีกระบวนการทัศน์ของการวิจัยเป็นแบบนิรนัย (Deductive Reasoning)

1.11 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

- (1) ศึกษาทฤษฎีการแปล แนวทางการแปล รวมทั้งทฤษฎีและแนวคิดอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (1) ศึกษาและวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ
- (2) วิเคราะห์ประเด็นปัญหาของการวิจัย
- (3) วางแผนการแปลตัวบทและกำหนดแนวทางการแก้ปัญหา
- (4) แปลตัวบทและอธิบายวิธีแก้ปัญหา
- (5) ตรวจสอบและปรับแก้บทแปลให้ถูกต้องเหมาะสม
- (6) สรุปผลการวิจัย

1.12 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- (1) เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงหนังสือนิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก
- (2) ได้แนวทางแก้ไขปัญหาการแปลงหนังสือนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กที่เนื้อหาและภาพวาดมีความสอดคล้องกัน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแปลงหนังสือนิทานเล่มอื่นที่มีลักษณะเดียวกันได้ต่อไป

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยศึกษารวบรวมความรู้และทฤษฎีการแปลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแปลตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* มาไว้ในบทที่ 2 ซึ่งประกอบไปด้วย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับบทร้อยกรองภาษาอังกฤษ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคำประพันธ์ไทย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณกรรมสำหรับเด็ก แนวทางการแปลบทร้อยกรองของเลอเฟอแวร์ ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องของกุตต์ ทฤษฎีการสื่อสารรูปแบบผสมของเครส แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ด และแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทสื่อผสมของดิเซอรัโต

2.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับบทร้อยกรองภาษาอังกฤษ

โรเบิร์ต ฟรอสต์ (Robert Frost) กล่าวว่า “บทกวีคืองานประพันธ์ที่มีจังหวะ เต็มไปด้วยถ้อยคำอันแสดงทัศนคติ รังสรรค์มาเพื่อสร้างความประหลาดใจ สนุกตลก และปลุกเร้าอารมณ์ยามที่ได้อ่าน” (cited in Kennedy & Gioia, 1995, p. 579) คำประพันธ์หรือบทร้อยกรองที่ดีมีอะไรมากกว่าแค่ตัวอักษรบนหน้ากระดาษ สิ่งนั้นก็คือท่วงทำนองที่เกิดขึ้นขณะอ่าน แม้ว่าผู้อ่านจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม (ว่ามีเสียงดนตรีดังขึ้น) ที. เอส. เอลเลียต (T. S. Eliot) อธิบายว่า “ตัวอักษรในบทกวีเป็นเครื่องช่วยนำทาง (สายตา) ในการอ่านไปอย่างเจียบ ๆ และค่อย ๆ สร้างสุนทรียะให้แก่ผู้อ่าน” (cited in Kennedy & Gioia, 1995, p. 584)

2.1.1 คุณลักษณะของคำประพันธ์

(1) การใช้ถ้อยคำ

- คำที่มีความหมายตรง (Denotation) คือ คำที่มีความหมายตรงตัวหรือตามความหมายในพจนานุกรม
- คำที่มีความหมายโดยนัย (Connotation) คือ คำที่มีความหมายแฝง นอกเหนือจากความหมายในพจนานุกรม อาจเป็นความหมายในเชิงอุปมาอุปมัย หรือเป็นความหมายที่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึก หรือความหมายที่สัมพันธ์กับขนบธรรมเนียม (จารุพรรณ เฟิงศรีทอง, 2537, น. 3-13)

(2) จินตภาพ (Imagery)

จินตภาพ หรือภาษาภาพพจน์ (figure of speech/ figurative language) ไม่ได้หมายถึงภาพที่เกิดขึ้นจากการมองเห็นหรือผ่านสายตาเท่านั้น แต่หมายรวมถึงภาพในความคิดด้วย การทำให้เกิดภาพต่าง ๆ ได้นั้น ผู้ประพันธ์จะอาศัยการเปรียบเทียบหรือเปรียบเปรยให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ สะเทือนใจ ซาบซึ้ง หรือความเข้าใจที่เกินกว่าตัวถ้อยคำ ภาษาภาพพจน์แบ่งเป็น

- (ก) อุปมา (simile) คือการเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่งอย่างตรงไปตรงมา โดยในภาษาอังกฤษจะใช้คำว่า like หรือ as ส่วนภาษาไทยมักใช้คำเชื่อมเช่น เหมือน คล้าย ดุจ เพียง ประหนึ่ง เป็นต้น

ตัวอย่าง โคลง เรื่อง *Lucy* ของ Wordsworth

Fair as a star, when only one

Is shining in the sky

ในที่นี้ผู้ประพันธ์เปรียบเด็กสาวกับดวงดาว (ที่ส่องแสงในยามพลบ

ค่ำ) (ธัญญรัตน์ ปาระกุล และ เสริมจิต สิงหเสนี, 2530, น. 117)

- (ข) อุปลักษณ์ (metaphor) เป็นการเปรียบเทียบโดยเชื่อมโยงคุณลักษณะของสิ่งหนึ่งว่าเหมือนกับของอีกสิ่งหนึ่ง ไม่ได้ใช้คำเปรียบตรง ๆ ผู้ประพันธ์จะไม่บอกว่าสิ่งนี้คล้ายกับอีกสิ่งหนึ่ง แต่จะบอกว่าสิ่งนี้คืออีกสิ่งหนึ่ง

ตัวอย่าง โคลง เรื่อง *Lucy* ของ Wordsworth

A violet by a mossy stone

Half hidden from the eye!

ผู้ประพันธ์เปรียบเด็กสาวกับดอกไวโอเล็ต มีความงามเหมือนดอก

ไวโอเล็ตที่ซ่อนตัวขึ้นอยู่ข้างหลืบหิน (ธัญญรัตน์ ปาระกุล และ

เสริมจิต สิงหเสนี, 2530, น. 117)

- (ค) บุคคลาธิษฐาน (personification) คือการใส่สภาพความเป็นคนให้แก่สิ่งไม่มีชีวิตหรือสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คน เพื่อให้ดูเสมือนว่าสิ่งเหล่านั้นมีความรู้สึกจริงและแสดงอาการต่าง ๆ ได้เหมือนคน ทำให้งานประพันธ์น่าสนใจ เช่น ท้องฟ้าร่ำไห้ ภูเขาอนหลับไหล เป็นต้น

- (ง) สัญลักษณ์ (symbol) การใช้สัญลักษณ์เป็นการเปรียบเทียบความหมายของสิ่งหนึ่งกับความหมายที่เป็นนามธรรม คำที่นำมาใช้แทนโดยมากเกิดจากการตีความมาเป็นเวลานานจนทุกคนเข้าใจว่ามันเป็นเช่นนั้น เช่น ดอกกุหลาบสีแดงเป็นสัญลักษณ์ของความรัก นกพิราบเป็นสัญลักษณ์ของเสรีภาพ นกอีกาเป็นสัญลักษณ์ของความตาย สิ่งชั่วร้าย ลางร้าย ฯลฯ
- (จ) อติพจน์ (hyperbole) คือการใช้ถ้อยคำที่มีลักษณะของการกล่าวเกินจริง เพื่อต้องการสร้างให้เกิดความรู้สึกจริงจัง หนักแน่น เช่น รักกันชั่วฟ้าดินสลาย ตามล่าจนสุดหล้าฟ้าเขียว ฯลฯ

(3) การใช้เสียง (Sound device)

- (ก) การใช้เสียงสัมผัสคล้องจองกัน (rhyme) แบ่งออกเป็นหลายลักษณะดังนี้ (สัญลักษณ์ที่ใช้แยกลักษณะเสียงสัมผัส ให้ตัวอักษร C แทนเสียงพยัญชนะ และตัวอักษร V แทนเสียงสระ) (Wainwright, 2016, p. 115)
- สัมผัสพยัญชนะต้น (alliteration) สัญลักษณ์ C V C C V C
ตัวอย่าง “Black bug bit a big black bear.”
 - สัมผัสสระหรือซ้ำเสียงสระ (assonance) สัญลักษณ์ C V C C V C
ตัวอย่าง เนื้อเพลง Silent Night “Silent night, holy night, all is calm, all is bright”
 - สัมผัสเสียงพยัญชนะสะกด (consonance) สัญลักษณ์ C V C C V C
ตัวอย่าง cheer – beer หรือ hard – ward
 - สัมผัสทั้งเสียงสระและเสียงพยัญชนะสะกด (full หรือ strict rhyme) สัญลักษณ์ C V C C V C ตัวอย่าง game – tame หรือ fable – table
 - สัมผัสเสียงพยัญชนะและเสียงพยัญชนะสะกดเหมือนกัน หรือตัวใดตัวหนึ่งเหมือนกันก็ได้ (half-rhyme) สัญลักษณ์ C V C C V C
ตัวอย่าง forth – fifth, grieve – believe, uptown – frown, painting – ring, hide – mind

- สัมผัสเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงพยัญชนะสะกด (identical rhyme) สัญลักษณ์ **CVCCVC** ตัวอย่าง too – two, ball – bawl, would – wood
- สัมผัสเสียงพยางค์สุดท้ายของบรรทัด (end rhyme) คล้ายกับสัมผัสเสียงพยัญชนะสะกด ตัวอย่าง "Roses are red, violets are blue" หรือ "Sugar is sweet, and so are you."
- สัมผัสคำที่มีรูปคล้ายกันแต่เสียงต่างกัน (eye-rhyme) ตัวอย่าง cough – dough, move – dove

แบบแผนของสัมผัส (rhyme scheme) คือ “ลำดับสัมผัสในบทร้อยกรองบทหนึ่ง ๆ มักใช้ตัวอักษรเดียวกันแทนเสียงสัมผัสที่เหมือนกันในร้อยกรองแต่ละบท” (ทองทิพย์ พูลลาภ อ่างถึงใน ปานชนก เมธาภรณ์, 2558, น. 14) แบบสัมผัสที่นิยมใช้ในคำประพันธ์ได้แก่

- คอปปเล็ต (couplet) มีเสียงสัมผัสท้ายบาทเป็นคู่ ๆ ไป แทนด้วยตัวอักษร AA BB CC
- ทริเพล็ต (triplet) มีเสียงสัมผัสท้ายบาทเป็นกลุ่มละ 3 บาท แทนด้วยตัวอักษร AAA BBB CCC
- แบบสัมผัสชนิดอื่น เช่น ABAB CDCD หรือ ABBA CDDC เป็นต้น

(ข) สัทพจน์ (onomatopoeia) คือคำเลียนเสียงธรรมชาติซึ่งแบ่งกว้าง ๆ ออกเป็นสองแบบโดยยึดจากแหล่งที่มาของเสียง ได้แก่ คน สัตว์ ธรรมชาติ และสิ่งของ และลักษณะของเสียง เช่น ดัง เบา ค่อย เจียบ เป็นต้น

(4) จังหวะ (Rhythm)

การใช้จังหวะหมายถึงการลงเสียงหนักเบา (stressed and unstressed syllables) การเลือกใช้เสียงหนักเบาที่แตกต่างกันจะสร้างให้เกิดจังหวะที่ส่งผลให้เกิดอารมณ์ต่าง ๆ กันไปในกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ จังหวะเกิดจากมาตรา ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างการเน้นพยางค์กับการกำหนดจำนวนพยางค์ (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2561, น. 442)

(5) คณะหรือกลุ่มพยางค์ (Foot)

คณะหรือกลุ่มพยางค์หมายถึงหน่วยนับของคำหนึ่ง ๆ ที่มีพยางค์อย่างน้อย 2 พยางค์ขึ้นไป ซึ่งใน 2 พยางค์นั้น พยางค์ใดพยางค์หนึ่งอาจเป็นเสียงหนักหรือเสียงเบาก็ได้ หรือจะเป็นเสียงหนักหรือเสียงเบาทั้งสองพยางค์ก็ได้ พยางค์ที่ลงเสียงหนักเรียกว่าพยางค์เน้น (stressed syllable) ใช้เครื่องหมาย ‘/’ แทน ส่วนพยางค์ที่ลงเสียงเบาเรียกว่าพยางค์ไม่เน้น (unstressed syllable) ใช้เครื่องหมาย ‘-’ แทน คำที่มีพยางค์เดียวเรียกว่า monosyllabic foot เช่น boy, song, give เป็นต้น

เมื่อนำคำต่าง ๆ มาเรียงกันตามรูปแบบต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ จะเรียกว่ากลุ่มการเน้นพยางค์ (feet) ซึ่งแบ่งกว้าง ๆ ออกเป็น 5 แบบด้วยกัน

- แบบไอแอมบ์ (Iamb) ประกอบด้วยกลุ่มการเน้นพยางค์แบบ - / (พยางค์ที่ 1 เบา พยางค์ที่ 2 หนัก) เช่น behold, without, police
- แบบโทรคี (Trochee) ประกอบด้วยกลุ่มการเน้นพยางค์แบบ / - (พยางค์ที่ 1 หนัก พยางค์ที่ 2 เบา) เช่น easy, honest
- แบบสปอนดี (Spondee) ประกอบด้วยกลุ่มการเน้นพยางค์แบบ / / (ทั้ง 2 พยางค์ หนัก) เช่น cookbook, sweetheart
- แบบแอนาเพสติก (Anapestic) ประกอบด้วยกลุ่มการเน้นพยางค์แบบ - - / (พยางค์ที่ 1 และ 2 หนัก พยางค์ที่ 3 เบา) เช่น represent, interfere, disappear
- แบบแด็กทิล (Dactyl) ประกอบด้วยกลุ่มการเน้นพยางค์แบบ / - - (พยางค์ที่ 1 หนัก พยางค์ที่ 2 และ 3 เบา) เช่น happily, merrily

CHULALONGKORN UNIVERSITY (Wainwright, 2016, p. 69)

(6) มาตรา (Meter)

มาตรา คือ แบบรูปของพยางค์เน้นและพยางค์ไม่เน้นในบทร้อยกรอง หนึ่งวรรคในบทร้อยกรองอาจมีจำนวนพยางค์ตายตัว และเมื่อนำมาผนวกกับรูปแบบการเน้นพยางค์ (ตามข้อ 5) ที่อยู่เ็นวรรคหนึ่ง ๆ จะกลายเป็นชื่อเรียกมาตรา มาตราที่สำคัญในบทร้อยกรองภาษาอังกฤษแบ่งเป็น

- หนึ่งคณะ (Monometer) 1 บรรทัด มี 1 กลุ่มการเน้นพยางค์
- สองคณะ (Dimeter) 1 บรรทัด มี 2 กลุ่มการเน้นพยางค์
- สามคณะ (Trimeter) 1 บรรทัด มี 3 กลุ่มการเน้นพยางค์
- สี่คณะ (Tetrameter) 1 บรรทัด มี 4 กลุ่มการเน้นพยางค์

- ห้าคณะ (Pentameter) 1 บรรทัด มี 5 กลุ่มการเน้นพยางค์
- หกคณะ (Hexameter) 1 บรรทัด มี 6 กลุ่มการเน้นพยางค์

(Wainwright, 2016, p. 70)

ตัวอย่าง ถ้าวรรคหนึ่งของโคลงมีลักษณะดังต่อไปนี้

- / - / - / - / - /

The curfew tolls the knell of parting day

มี “ - / ” 5 คู่ ซึ่ง “ - / ” เรียกว่าการเน้นพยางค์แบบไอแอมบิก

(iambic foot) ดังนั้นจึงเรียกบรรทัดนี้ว่ามาตราไอแอมบ์ห้าคณะ iambic pentameter (จารุพรรณ เพ็งศรีทอง, 2537, น. 12)

การเน้นพยางค์ (เสียงหนักเบา) และการใช้มาตรา การสร้างจังหวะซ้ำ เร็ว หนัก เบา ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ กันไป

(7) บท (stanza)

บท คือ หนึ่งหน่วยของคำประพันธ์ร้อยกรอง อาจเรียกเป็นกลอนหนึ่งบท โคลงหนึ่งตอน หรือกลอนหนึ่งคำกลอน โดยเรียกชื่อตามจำนวนบรรทัดที่อยู่ในหนึ่งบท แบ่งออกเป็น

- บทหนึ่งบาท (One-Line Forms) หนึ่งบท มี 1 บรรทัด บทกลอนแบบนี้ไม่ค่อยมีให้เห็นนัก ส่วนใหญ่ผู้ประพันธ์มักใช้เป็นบรรทัดเริ่มต้นของบทร้อยกรองที่มีความยาวมาก
- บทสองบาท (Two-Line Forms หรือ Couplet) หนึ่งบท มี 2 บรรทัด ผู้ประพันธ์จะเลือกใช้สัมผัสคู่หรือไม่ใช้สัมผัสก็ได้ ใช้แผนสัมผัสแบบ AABB
- บทสามบาท (Three-Line Forms หรือ Triplet หรือ Tercet) หนึ่งบท มี 3 บรรทัด สัมผัสที่มักใช้ในบทสามบาทคือสัมผัสที่มีเสียงเดียวกันทั้งสามบาท (monorhyme) ซึ่งเป็นแบบสัมผัสดั้งเดิม แผนสัมผัสคือ AAA BBB CCC
- บทสี่บาท (Four-Line Forms หรือ Quatrain) หนึ่งบท มี 4 บรรทัด เป็นรูปแบบที่นิยมใช้ในบทกวีนิพนธ์ยุโรป และมักปรากฏอยู่ในคำประพันธ์ประเภทบัลลาด แผนสัมผัสคือ ABAB, ABBA, หรือ AABB
- บทห้าบาท (Five-Line Forms หรือ Quintet) หนึ่งบท มี 5 บรรทัด
- บทหกบาท (Six-Line Forms หรือ Sestet) หนึ่งบท มี 6 บรรทัด

- บทเจ็ดบาท (Seven-Line Forms หรือ Sestet) หนึ่งบท มี 7 บรรทัด สำหรับบทห้า-หก-เจ็ดบาทนั้นจะมีความคล้ายคลึงกับบทสี่บาท ต่างกันเพียงจำนวนบรรทัดต่อหนึ่งบท
- บทแปดบาท (Eight-Line Forms หรือ Octave) หนึ่งบท มี 8 บรรทัด พบมากที่สุด ในอิตาลี หนึ่งบาทมีสลับพยางค์และใช้แผนสัมผัสเป็น ABABABCC (Wainwright, 2016, pp. 135-147) และ (ปานชนก เมธาภัทร, 2558, น. 8-10)

หนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* มีลักษณะคำประพันธ์ที่มีสัมผัสคู่ทุก ๆ สองบรรทัด (rhyming couplet) หรือเรียกว่าบทสองบาท รูปแบบการสัมผัสคือ คำสุดท้ายของบรรทัดที่หนึ่งและบรรทัดที่สองมีเสียงสัมผัสกัน เขียนรูปแบบสัมผัสเป็น AABB และคำกลอนทั้งบทจะใช้แบบสัมผัสลักษณะเดียวกันนี้ทุก ๆ สองบรรทัดไปจนจบ การสัมผัสไม่ได้มีข้อหนดเคร่งครัด แต่โดยมากนิยมใช้สัมผัสเสียงสระหรือเสียงสะกด (Lennard, 2005, pp. 38-41) มักใช้ประพันธ์นิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก เพราะเป็นรูปแบบที่เด็กอ่านเข้าใจได้ง่ายและอ่านสนุก (Wolosky, 2001, pp. 85-86)

2.1.2 ประเภทของคำประพันธ์

(1) คำประพันธ์พรรณนาอารมณ์หรือคิตกานท์ (Lyric Poetry)

คำประพันธ์ที่ร้องร่วมกับดนตรีหรือเรียกว่าคำประพันธ์ที่เขียนขึ้นเพื่อร้อง แสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความรัก ความไม่สมหวัง ความตาย คำประพันธ์ประเภทนี้เป็นที่นิยมกันมากในรัชสมัยของสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 1 และแบ่งคร่าว ๆ ออกเป็น

(ก) ซอนเน็ต (Sonnet) หรือโคลง 14 บรรทัด เป็นรูปแบบร้อยกรองเก่าแก่มาตั้งแต่ศตวรรษที่ 13 เริ่มต้นในประเทศอิตาลี มักใช้แต่งเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ความปรารถนา ความรู้สึก ความคิด มี 14 บรรทัด เขียนในรูปแบบมาตราโอแอมป์ห้าคณะ ซอนเน็ต แบ่งเป็น 2 ชนิด

- ซอนเน็ตแบบอิตาเลียน (Italian Sonnet หรือ Petrarchan Sonnet) มี 14 บรรทัด แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

- ตอนแรกมี 8 บรรทัด เรียกว่าออกเทฟ (octave) โดยแบ่งเป็น 2 ท่อน ๆ ละ 4 บรรทัด หรือเรียกว่า 1 ควอเทรน (quatrain) มีแผนสัมผัสแบบ ABBA, ABBA
 - ตอนหลังมี 6 บรรทัด เรียกว่าเซสเท็ต (Sestet) มีแผนสัมผัสแบบ CDECDE หรือ CDEDCD หรือ CDEDCE
 - ซอนเน็ตแบบเชกสเปียร์หรือแบบอังกฤษ (Shakespearean Sonnet หรือเรียกว่า English Sonnet) มี 14 บรรทัด โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ (ธัญญรัตน์ ปาระกุล & เสริมจิตร สิงหเสนี, 2530, น. 131)
 - ตอนแรกมี 12 บรรทัด หรือ 3 ควอเทรน มีแผนสัมผัสแบบ ABBA CDCD EFEF หรือ ABBA CDDC EFFE
 - ตอนหลังมี 2 บรรทัดที่คล้องจองกัน ใช้สัมผัสแบบ GG (ธัญญรัตน์ ปาระกุล & เสริมจิตร สิงหเสนี, 2530, น. 130)
- (ข) เพลงร้อง (Song) “เป็นศีกตกานท์ที่ดัดแปลงให้เข้ากับดนตรี ตามปรกติเนื้อเพลงจะสั้น ง่าย ให้ความเพลิดเพลิน และให้อารมณ์สะท้อนใจ เพลงมีหลายประเภทและมีเนื้อหาหลายอย่าง เช่น เพลงทำงาน เพลงเดินรำ เพลงรัก เพลงรบ เพลงประกอบการละเล่น เพลงตีม เพลงสำหรับเทศกาลต่าง ๆ เพลงร้องจากบทละคร” (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2561, น. 483)
- (ค) คังสกันท์ (Ode) “เป็นศีกตกานท์ขนาดยาว ประพันธ์ขึ้นเพื่อสรรเสริญหรือชื่นชมบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ลักษณะที่สำคัญได้แก่ คำประพันธ์ที่วิจิตร น้ำเสียงและลีลาแบบเป็นทางการ และการแสดงอารมณ์และความคิดสูงส่ง คังสกันท์มักประพันธ์ขึ้นสำหรับโอกาสที่เป็นทางการ เช่น พิธีศพ รัฐพิธี” (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2561, น. 361)
- (ง) บทร้อยกรองกำสรด (Elegy) “เป็นบทร้อยกรองที่คร่ำครวญถึงเพื่อนหรือบุคคลสำคัญที่ตายจากไป หรือกล่าวถึงเรื่องที่สำคัญ ๆ ในวรรณกรรมกรีกและโรมันโบราณ ชื่อของร้อยกรองนี้ (elegy) หมายถึงลักษณะฉันทลักษณ์ของงานประเภท elegiac couplets มีได้หมายถึงอารมณ์หรือเนื้อหาของบทร้อยกรอง ดังนั้นจึงมีเนื้อหาหลากหลาย เช่น ความตาย สงคราม และความรัก ในความหมายที่กว้างออกไป งานประเภทนี้ยังรวมถึงร้อยแก้วที่โหยหาวิถีชีวิตที่ผ่านไป หรือวัยครุณที่เสื่อมสลายไป” (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2561, น. 164-165)

(2) บทกวีเรื่องเล่า (Narrative Poetry)

คำประพันธ์ที่เขียนขึ้นเพื่อบรรยายหรือบอกเล่าเรื่องราว “เป็นบทร้อยกรองที่ไม่ใช่บทละคร แต่เป็นบทร้อยกรองที่ใช้เล่านิทานหรือเสนอเรื่องเล่า โดยอาจเป็นเรื่องที่ง่ายหรือสลับซับซ้อน ยาวหรือสั้น เน้นการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น” (ทองทิพย์ พูลลาภ อ่างถึงใน ปานชนก เมธาภัทร, 2558, น. 15)

- (ก) महाकाव्य (Epic) เป็นคำประพันธ์ที่เขียนเพื่อสวดดี เล่าเรื่องราวผจญภัยของวีรบุรุษ หรือกึ่งเทพกึ่งมนุษย์ และใช้ลีลาภาคภูมิ (grand style) โดยทั่วไปแล้วจะมีความยาวมาก (Chatraporn, 1996, p. 144) ตัวอย่าง เช่น มหาकाव्यอีเลียด (*The Iliad*) และมหาकाव्यโอดิสซีย์ (*The Odyssey*)
- (ข) บทร้อยกรองบัลลาด (Ballad) เป็นคำประพันธ์ที่เขียนเพื่อเล่าเรื่องเช่นเดียวกับมหาकाव्य แต่สั้นกว่า เพราะจะเน้นบรรยายเพียงเหตุการณ์เดียว ไม่ซับซ้อนส่วนใหญ่แล้ว บัลลาด 1 บท มี 4 บรรทัด และมีข้อบังคับเฉพาะคือ บรรทัดที่หนึ่งและบรรทัดที่สามมีพยางค์เน้นบรรทัดละ 4 พยางค์ ส่วนบรรทัดที่สองและบรรทัดที่สี่มีพยางค์เน้นบรรทัดละ 3 พยางค์ แบบการสัมผัสใช้แบบ ABCB (ธัญญรัตน์ ปาระกุล & เสริมจิตร สิงหเสนี, 2530, น. 72)
- (ค) บทร้อยกรองอิสระ (Free Verse) “เป็นบทร้อยกรองที่ไม่กำหนดมาตราหรือจำนวนบาทที่แน่นอน แต่ขึ้นอยู่กับจังหวะการพูดที่เป็นธรรมชาติและการสอดประสานกันระหว่างพยางค์เน้นกับพยางค์ไม่เน้น กวีที่มีความสามารถมีฝีมือมากอาจสร้างจังหวะและท่วงทำนองของบทร้อยกรองอิสระของตนขึ้นมาได้” (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2561, น. 216)
- กลอนเปล่า (Blank verse) เป็นคำประพันธ์ที่ไม่มีกฎข้อบังคับใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมาตรา จำนวนบรรทัด โดยมาผู้ประพันธ์ต้องเลือกคำศัพท์และเรียบเรียงประโยคให้อ่านแล้วเกิดจังหวะ รวมทั้งอาจมีการจัดเรียงหน้ากระดาษ ตัวอักษร และเครื่องหมายต่าง ๆ เพื่อสร้างความน่าสนใจและช่วยสื่อความหมายได้ดียิ่งขึ้น (DALZELL, 2018, pp. 110-112)

ตัวอย่าง กลอนเปล่า 'You are too late' จากหนังสือเรื่อง *Milk and Honey* โดย รูปี เคอร์ (Rupi Kaur) (Kaur, 2015, p. 163)

ภาพที่ 6: กลอนเปล่า 'you are too late' ของ รูปี เคอร์

- กลอนไฮกุ (Haiku) เป็นคำประพันธ์โบราณชนิดหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น กลอนไฮกุหนึ่งบทจะมีทั้งหมด 17 พยางค์ แบ่งเป็น 3 บรรทัด (หรือ 3 บาท) แต่ละบรรทัดมีจำนวนพยางค์ดังนี้ 5-7-5 ไม่มีแผนสัมผัส

กลอนไฮกุนิยมแต่งเพื่อเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับธรรมชาติ เน้นอารมณ์ และห้วงคำนึง เอกสารซึ่งจัดทำโดยมูลนิธิญี่ปุ่นอธิบายว่า “รูปแบบบทกวีของไฮกุนั้นเป็นการเก็บช่วงเวลาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของนักกวี ด้วยการพรรณนาเป็นบทกลอน บทกวีนี้จะแข่งช่วงเวลาที่ต่าง ๆ เหมือนเป็นห้องนั่งเล่นสำหรับจินตนาการของคุณ แต่ละคำจะค่อย ๆ ละลายเป็นชั้น ๆ และส่งผู้อ่านไปสู่อาณาจักรของผู้เขียนราวกับใช้เวทย์มนตร์ โดยผ่านบทกวีเพียงแค่สามบรรทัดเท่านั้น” (2557, น. 1)

ตัวอย่าง กลอนไฮกุ โดย เบรย์ดอน สเต็นสัน (Braedon Stenson) (มูลนิธิญี่ปุ่น, 2557, น. 6)

The butterfly comes
Descending to the wild rose
Tasting sweet nectar

ผีเสื้อบินร่อนลงมา
ลิ้มรสเกสรกุหลาบป่า
ที่แสนหอมหวาน
(สำนวนแปล มูลนิธิญี่ปุ่น)

2.2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคำประพันธ์ไทย

ความหมายของคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำประพันธ์

- บทกลอน (คำนาม) หมายถึง คำประพันธ์ที่เป็นบทร้อยกรอง (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554)
- คำประพันธ์ หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงกัน ตามข้อบังคับ จำนวนคำ และวรรคตอน ให้รับสัมผัสกันไพเราะ (เปลื้อง ณ นคร อ้างถึงใน ชันธุ์ชัย อธิเกียรติ, 2549, น. 1)
- บทประพันธ์ (คำนาม) หมายถึง เรื่องที่แต่งขึ้นเป็นร้อยแก้วหรือร้อยกรอง (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554)
- กวีนิพนธ์ (คำนาม) หมายถึง คำประพันธ์ที่กวีแต่งอาจเป็นร้อยแก้วหรือร้อยกรองก็ได้ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554)
- ร้อยกรอง มีหลายความหมายดังนี้ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554)
 - (คำกริยา) หมายถึง สอดผูกให้ติดต่อกัน ร้อย ถัก และเย็บงานประเภท ประณีตศิลป์ เช่นร้อยดอกไม้ให้เป็นรูปต่าง ๆ ตัวอย่าง ร้อยกรองข่ายคลุม ไตร ร้อยกรองสไบ
 - (คำกริยา) หมายถึง ตรวจสอบชำระให้ถูกต้อง สัจกายนา เช่นในคำว่า ร้อยกรอง พระธรรมวินัย
 - (คำกริยา) หมายถึง แต่งหนังสือดีให้มีไพเราะ เรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นระเบียบตามบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์

- (ค่านาม) หมายถึง คำประพันธ์ ถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบตามบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์

2.2.1 ฉันทลักษณ์ร้อยกรองไทย

บทร้อยกรองคือถ้อยคำที่นำมาเรียบเรียงตามข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อความไพเราะเวลาอ่าน ข้อบังคับที่กล่าวถึงนี้เรียกว่าฉันทลักษณ์ ซึ่งว่าด้วยระเบียบวิธีการเรียบเรียงถ้อยคำตามประเภทของบทร้อยกรอง ดังนั้นบทร้อยกรองที่ดีจะต้องมีสัมผัส มีคำที่เลือกสรรดี และเป็นไปตามลักษณะบังคับของประเภทบทร้อยกรองนั้น ๆ คำว่าฉันทลักษณ์ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายว่า ลักษณะแบบแผนของคำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง ดังนั้นผู้ประพันธ์จะต้องคำนึงถึง คณะ พยางค์ สัมผัส คำครุ-ลหุ คำเอก-โท คำเป็น-คำตาย คำนำ และคำสร้อย (กำชัย ทองหล่อ, 2556, น. 391) ซึ่งทั้งหมดนี้เรียกโดยรวมว่าข้อบังคับโดยทั่วไป และบางข้อก็ใช้สำหรับบทร้อยกรองบางประเภทเท่านั้น

ลักษณะข้อบังคับทั่วไป

- (ก) คณะ คือ ลักษณะการบังคับหรือการเรียบเรียงว่าคำประพันธ์ประเภทนั้น ๆ จะต้องมีการวรรค กี่คำ หรือต้องวางตำแหน่งคำครุ-ลหุตรงไหนบ้าง
- บท คือ คำประพันธ์ตอนหนึ่ง จำนวนมากน้อยขึ้นอยู่กับประเภทของคำประพันธ์
 - บาท คือ หน่วยย่อยของบท โดยทั่วไปแล้วคำประพันธ์บทหนึ่งจะประกอบไปด้วย 1 – 4 บาท
 - วรรค คือ หน่วยย่อยของบาท โดยทั่วไปแล้วจะนับ 2 วรรค เป็น 1 บาท หรือมากกว่านี้ และก็มีบางคำประพันธ์ที่นับ 1 วรรค เป็น 1 บาท
 - คำหรือพยางค์ คือ จังหวะเสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง มีสระตัวเดียว และจะมีความหมายหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่เมื่อเปล่งเสียงออกมาแล้วคำนั้นมี ความหมายในตัว ก็จะนับเป็น 1 คำ โดยให้ยึดเอาความหมายเป็นหลัก เช่น สมุทฺร สกปรก เป็นต้น

ตัวอย่างของคณะ

คณะของกลอนสุภาพมีลักษณะเป็น 1 บท มี 2 บาท 1 บาท มี 2 วรรค และ 1 วรรค มี 8 – 9 คำ เป็นต้น

(ข) สัมผัส “แปลตามศัพท์ว่า ‘การถูกต้อง’ แต่ในที่นี้หมายความว่า ‘การคล้องจอง’ ซึ่งเป็นข้อสำคัญยิ่งในคำประพันธ์ของไทยเรา เพราะภาษาไทยเราย่อมนิยมพูดให้คล้องจองเป็นพื้น” (ธนศ เวศร์ภาดา, 2543 น. 216) คำคล้องจองกันคือคำที่ใช้สระและมาตราสะกดอย่างเดียวกัน แต่ต้องไม่ซ้ำอักษร หรือซ้ำเสียงกัน (สระไอ, โไอ ให้ใช้สัมผัสกับ อัย ได้) มี 2 ชนิด คือ แยกตามตัวอักษรและตามตำแหน่ง

▪ แยกตามตัวอักษร

- สัมผัสสระ คือ คำคล้องจองที่มีสระและมาตราสะกดอย่างเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ไป-ใน-ไหน-วัย หาง-ทาง กัน-วัน รส-หมด ชม-ดม-ลุ่ม ฯลฯ
- สัมผัสพยัญชนะ คำคล้องจองที่ใช้ตัวอักษรชนิดเดียวกัน หรือตัวอักษรประเภทเดียวกัน หรือใช้ตัวอักษรที่มีเสียงคู่กัน เช่น ข ค ฆ หรือ ถ ท ฐ เป็นต้น ตัวอย่างคำสัมผัสพยัญชนะ เช่น พา-พวก-พ้อง-พัก-พิง ขน-ฆ่า-เคียง บด-บัง-בוד ฯลฯ

▪ แยกตามตำแหน่ง

- สัมผัสนอก คือ คำที่คล้องจองกันระหว่างวรรคหนึ่งกับอีกวรรคหนึ่ง ซึ่งมีตำแหน่งที่วางต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของคำประพันธ์ สัมผัสนอกเป็นสัมผัสบังคับ ต้องมีในบทประพันธ์ต่าง ๆ และต้องเป็นสัมผัสสระเท่านั้น
- สัมผัสใน คือ คำที่คล้องจองกันและอยู่ในวรรคเดียวกัน ซึ่งจะเป็นคำที่เรียงติดกัน (สัมผัสชิด) หรือมีคำอื่นแทรกคั่นไว้ (สัมผัสคั่น) ก็ได้ คำสัมผัสในนั้นไม่ได้จำกัดเรื่องตำแหน่งการวางและการใช้สระอย่างไร เพียงให้มีอักษรเหมือนกันหรือมีเสียงคู่กันก็เพียงพอแล้ว

(วิเชียร เกษประทุม, 2557, น. 299)

(ค) คำครุ-คำลหุ

- คำครุ คือ พยางค์ที่มีเสียงหนัก ได้แก่พยางค์ที่ประกอบด้วยสระเสียงยาว (รวมถึง สระ อ่า ไอ โอ โเอ) และพยางค์ที่มีตัวสะกด ใช้เครื่องหมายไม้หันอากาศ ๘ เป็นสัญลักษณ์แทน
- คำลหุ คือ พยางค์ที่มีเสียงเบา ได้แก่พยางค์ที่ประกอบด้วยสระเสียงสั้น และไม่มีตัวสะกด ใช้เครื่องหมายสระอุ ๑ เป็นสัญลักษณ์แทน

(วิเชียร เกษประทุม, 2557, น. 303)

(ง) คำเอก-โท คือพยางค์ที่บังคับด้วย ไม้เอกและไม้โท ใช้กับคำประพันธ์ประเภทโคลงเท่านั้น

- คำเอก คือ พยางค์หรือคำที่มีรูปวรรณยุกต์เอก เช่น จ่า ปี่ ชี ส่อ นำ คี และ เป็นคำตายทั้งหมด จะมีเสียงวรรณยุกต์ใดก็ได้ เช่น กาก บอก มาก คิด รัก คำเอกโทษเป็นคำที่ไม่เคยใช้ไม้เอก แต่แปลงมาโดยเปลี่ยนวรรณยุกต์เป็นเอก เพื่อให้ได้รูปเอก เช่น สร้าง เปลี่ยนเป็น ช่าง
- คำโท คือ พยางค์ที่มีไม้โทบังคับทั้งหมด เช่น ถ้ำ ป่า น้ำ ป้อน ยิ้ม คำโท โทษเป็นคำที่ไม่เคยใช้ไม้โท แต่แปลงมาโดยเปลี่ยนวรรณยุกต์เป็นโท เพื่อให้ได้รูปโท เช่น เล่น เปลี่ยนเป็น เหล้น ช่วย เปลี่ยนเป็น ฉ้วย

(วิเชียร เกษประทุม, 2557, น. 304)

(จ) คำเป็น-คำตาย

- คำเป็น คือ คำที่ประกอบด้วยสระเสียงยาวในแม่ ก กา และคำที่มีตัวสะกดในแม่กน กก กข รวมทั้งสระสั้นทั้ง 4 ตัว คือ อ่า ไอ โอ โเอ เช่น ตาดำ ชมเชยคนหุงข้าวเหนียวในครัวไฟ
- คำตาย คำที่ประกอบด้วยสระเสียงสั้นในแม่ ก กา และคำที่มีตัวสะกดในแม่ กก กข กบ เช่น นกกระทอด กีบนกกระทา จิกพริก

(วิเชียร เกษประทุม, 2557, น. 304)

(ฉ) เสียงวรรณยุกต์ เป็นลักษณะสำคัญที่ใช้บังคับในกลอนและกาพย์บางชนิด เช่น กลอนสุภาพ คำสุดท้ายของวรรครับห้ามใช้เสียงสามัญ

- เสียงสามัญ ได้แก่ ฟันเสียงคำเป็นของอักษรกลางและอักษรต่ำ เช่น การ ทาง ลม มา

- เสียงเอก
 - เสียงอักษรกลางและอักษรสูงที่บังคับไม้เอก เช่น จ่าย เตี้ยว ถ่าน
 - เสียงอักษรกลางและอักษรสูงที่เป็นคำตาย เช่น จะ จิก บอก ขอบ
 - เสียงอักษรต่ำที่มี ห นำ และบังคับไม้เอก เช่น หม่อม หม่อมม เหลี่ยม
 - เสียงโท
 - เสียงอักษรกลางและอักษรสูงที่บังคับไม้โท เช่น ป้าย ข้าว ถั่ว
 - เสียงอักษรต่ำที่บังคับไม้เอก แต่อ่านเป็นเสียงโท เช่น ฆ่า ชุ่ม เท่า
 - คำตายอักษรต่ำที่ผสมด้วยสระเสียงยาว เช่น ครอบ โหมก มาก
 - เสียงตรี
 - เสียงอักษรกลางที่บังคับไม้ตรี เช่น โตะ ปอก จู
 - คำตายอักษรต่ำที่เป็นสระเสียงสั้น เช่น พระ รถ นัด
 - เสียงจัตวา
 - เสียงอักษรกลางที่บังคับไม้จัตวา เช่น แป้ว เอ๋ จ่อม
 - พื้นเสียงคำเป็นอักษรสูง เช่น ขา สาง หาม
 - พื้นเสียงคำเป็นอักษรต่ำที่มี ห นำ เช่น หม่า หลาย เหลี้ยว หนาม
- (วิเชียร เกษประทุม, 2557, น. 304-305)

(ข) คำนำ คือ คำที่ใช้กล่าวขึ้นต้นเป็นบทนำในคำประพันธ์ อาจเป็นคำเดียว เป็นคำนาม หรือเป็นวลีก็ได้ เช่น ภมร ปทุมมา ครานั้น สักวา เมื่อนั้น ฯลฯ

(วิเชียร เกษประทุม, 2557, น. 305)

(ข) คำสร้อย คือ คำลงท้ายซึ่งตำแหน่งปรากฏจะขึ้นอยู่กับประเภทของคำประพันธ์ บางทีอยู่ท้ายบท บางทีอยู่ท้ายบาท สำหรับงานประพันธ์ร้อยกรองแล้ว การใช้คำสร้อยจะช่วยเพิ่มความไพเราะในการอ่าน คำสร้อยมีหลายลักษณะ เช่น คำนาม คำวิเศษณ์ หรือคำอุทาน เป็นต้น โดยทั่วไปแล้วคำสร้อยจะไม่ใช้คำตาย และมักปรากฏให้เห็นในคำประพันธ์ประเภทร่ายและโคลง

(วิเชียร เกษประทุม, 2557, น. 305)

2.2.2 ประเภทของคำประพันธ์ไทย

นักวิชาการภาษาไทยแต่ละท่านแบ่งประเภทของคำประพันธ์แตกต่างกันไป เช่น พระยาอุปกิตศิลปสาร แบ่งคำประพันธ์ออกเป็น 6 ประเภท คือ กาพย์ โคลง ฉันท์ กลอน ร่าย และเพลงต่าง ๆ ประทีป วาทิกทินกร แบ่งเป็น 5 ประเภท คือ กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ และร่าย ส่วนกำชัย ทองหล่อ แบ่งเป็น 7 ประเภท คือ โคลง ร่าย ลิลิต กลอน กาพย์ ฉันท์ และกล

นักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน โรแลนด์ กรีนน์ (Roland Greene) และสตีเฟ่น คุษแมน (Stephen Cushman) อธิบายเกี่ยวกับคำประพันธ์ไทยไว้ในหนังสือ *The Princeton Handbook of World Poetries* ว่า คำประพันธ์นั้นเป็นที่นิยมแพร่หลายในประเทศไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ คำประพันธ์ที่เก่าแก่ที่สุดเรื่องหนึ่งก็คือสุภาชิตพระร่วงซึ่งอยู่ในสมัยสุโขทัย แต่ยุคที่คำประพันธ์เฟื่องฟูมากที่สุดคือสมัยอยุธยา ซึ่งมีคำประพันธ์ต้นฉบับมากมาย อาทิ *มหาชาติคำหลวง ลิลิตยวนพ่าย (นิราศ) คำสรวลศรีปราชญ์ ลิลิตพระลอ กาพย์เห่เรือ* เป็นต้น ต่อมาในสมัยกรุงธนบุรี ได้มีการเสนอรูปแบบคำประพันธ์ขึ้นใหม่ เรียกว่า กลอน โดยเฉพาะกลอนหก และกลอนแปด เป็นที่นิยมมากและสืบเนื่องต่อมาจนถึงยุครัตนโกสินทร์ คำประพันธ์ที่โดดเด่นในยุคนี้เช่น *รามเกียรติ์ พระอภัยมณี ฯลฯ* กรีนน์และคุษแมนแบ่งคำประพันธ์ไทยออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน คือ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย (2017, pp. 544-545)

เนื่องด้วยต้นฉบับที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษาเป็นนิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก ผู้วิจัยจึงได้อ้างอิงเอกสารมาตรฐานเกี่ยวกับการเรียนเรื่องคำประพันธ์ที่กำหนดไว้ใน “สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551” ส่วนสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งระบุไว้ว่า เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว นักเรียนควรมีความรู้ เข้าใจ ตีความ แปลความ วิเคราะห์และวิจารณ์ และเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน โดยแบ่งประเภทของคำประพันธ์เป็น 5 ประเภท คือ กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ ร่าย เมื่อนำมาผนวกรวมกับลักษณะบังคับโดยทั่วไปของคำประพันธ์แล้ว จะได้รายละเอียดตามตารางข้างล่างนี้

ประเภท ของคำ ประพันธ์	ลักษณะบังคับโดยทั่วไปของคำประพันธ์ไทย							
	คณะ	พยางค์	สัมผัส	ครุ-ลหุ	เอก-โท	คำเป็น- คำตาย	เสียง วรรณยุกต์	คำสร้อย
กาพย์	○	○	○	-	-	-	○	-
กลอน	○	○	○	-	-	○	○	-
โคลง	○	○	○	-	○	○	-	○
ฉันท์	○	○	○	○	-	-	-	-
ร่าย	○	○	○	-	○	-	-	○

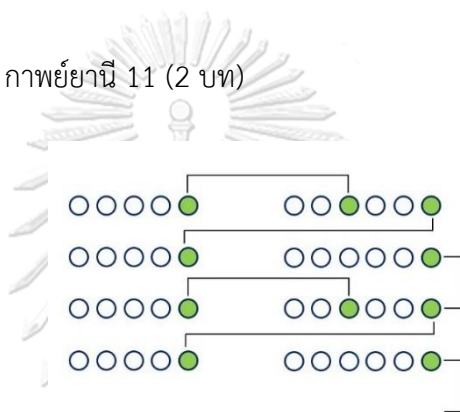
สัญลักษณ์ ○ คือ บังคับ สัญลักษณ์ - คือ ไม่บังคับ

ตารางที่ 1 ลักษณะบังคับโดยทั่วไปของคำประพันธ์ไทย

(1) กาพย์

กาพย์ คือ ประเภทคำประพันธ์ที่ข้อกำหนดคณะ พยางค์ และสัมผัส คล้ายคลึงกับฉันท แต่ไม่ใช่คำครุคาลหุแบบฉันท กาพย์ที่นิยมในปัจจุบันคือ กาพย์ยานี กาพย์ฉับ กาพย์สุรางคนางค์ (แบ่งย่อยเป็น กาพย์สุรางคนางค์ 28 และกาพย์สุรางคนางค์ 32) กาพย์ห่อโคลง และกาพย์ขับไม้ห่อโคลง สำหรับกาพย์ยานี 11 นั้น นับแต่โบราณมามาก ใช้แต่งเป็นบทเห่เรือ บทพากย์โขน บทละครตอนที่เป็นพรรณนาโวหาร บรรยายเรื่องราว และตอนชมสิ่งต่าง ๆ

แผนผัง กาพย์ยานี 11 (2 บท)

ฉันทลักษณ์

- 1 บท มี 4 วรรค (หรือ 2 บาท) 1 บาท มี 2 วรรค โดยวรรคหน้ามี 5 คำ และวรรคหลังมี 6 คำ (1 บาทมี 11 คำ)
- คำสุดท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่สามของวรรคที่สอง (หรืออาจสัมผัสกับคำที่หนึ่งหรือคำที่สองของวรรคที่สองก็ได้) คำสุดท้ายของวรรคที่สองสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สาม คำสุดท้ายของบทก่อนหน้าสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สอง ของบทถัดไป (สัมผัสระหว่างบท)

ตัวอย่าง กาพย์ยานี 11 (2 บท) กาพย์พระไชยสุริยา

ขึ้นกตกทุกข์ยาก	แสนลำบากจากเวียงชัย
มันเฟือกเลือกเผาไฟ	กินผลไม้ได้เป็นแรง
รอนรอนอ่อนอัสตง	พระสุริยเย็นยอแสง
ช่วงดั่งน้ำครึ่งแดง	แฝงเมฆเขาเงาเมรุธร

(สุนทรภู่ อ้างถึงใน ดวงพร ทลิษรัตน์, 2551, น. 175)

(2) กลอน

กลอนเป็นคำประพันธ์ที่มีมาแต่โบราณ โดยเรียกชื่อกลอนตามจำนวนคำในวรรค เช่น กลอนสี่ กลอนหก กลอนแปด ฯลฯ หรือเรียกชื่อตามคำในวรรคแรกของกลอน ได้แก่ กลอนสี่กวาง หรือเรียกชื่อตามการใช้งาน เช่น กลอนเพลงยาว กลอนเสภา ฯลฯ

กลอน	กลอนสุภาพ	กลอนลำนำ	กลอนตลาด		
ชนิดย่อย	กลอน 6	กลอนละคร	ตัวอย่างกลอนย่อยในกลอนเพลงปฎิพากย์	กลอนเพลงยาว	
	กลอน 7	กลอนสี่กวาง		กลอนนิราศ	
	กลอน 8	กลอนเสภา		กลอนนิยาย	
	กลอน 9	กลอนดอกสร้อย		กลอนเพลงปฎิพากย์	เพลงฉ่อย
					เพลงเรือ
					เพลงแห่นาค
					เพลงเกี่ยวข้าว
					เพลงพวงมาลัย
					เพลงลิเก
					เพลงลำตัด
ฯลฯ					

ตารางที่ 2 คำประพันธ์ประเภทกลอน

กลอนสุภาพนั้นเป็นกลอนหลักของกลอนทุกชนิด คำประพันธ์กลอนมีความไพเราะ เน้นการใช้ถ้อยคำและสัมผัส โดยทั่วไปแล้ว กลอนสุภาพหนึ่งบทจะประกอบด้วยสี่วรรค ซึ่งวรรคที่หนึ่งเรียกว่าวรรคสดับ วรรคที่สองเรียกว่าวรรครับ วรรคที่สามเรียกว่าวรรครอง และวรรคที่สี่เรียกว่าวรรคส่ง คำกลอนสี่วรรคนั้นอาจเรียกว่าสองบาทก็ได้ (ให้นับสองวรรคเป็นหนึ่งบาท) บาทแรกเรียกว่าบาทเอก และบาทที่สองเรียกว่าบาทโท

สัมผัสในกลอนสุภาพแบ่งออกเป็นสัมผัสนอกและสัมผัสใน

- สัมผัสนอก คำสุดท้ายวรรคหน้ากับคำที่สามของวรรคหลังของทุกบาท เป็นการสัมผัสระหว่างวรรค คำสุดท้ายของวรรคที่สองสัมผัสกับคำสุดท้ายวรรคที่สาม เป็นการสัมผัสระหว่างบาท ส่วนสัมผัสระหว่างบท กำหนดให้คำสุดท้ายของบทแรก สัมผัสกับคำสุดท้ายวรรคที่สองของบทถัดไป สัมผัสนอกเป็นส่วนที่สำคัญมาก หากขาดสัมผัสนอก กลอนบทนั้นๆก็จะไม่สมบูรณ์
- สัมผัสใน ไม่บังคับเรื่องสัมผัส แต่หากจะให้กลอนสละสลวยควรมีสัมผัสระหว่างคำภายในวรรค การสัมผัสคำที่สามกับคำที่สี่ เรียกว่าสัมผัสหน้า การสัมผัสระหว่างคำที่ห้ากับคำที่หกหรือคำที่เจ็ด เรียกว่าสัมผัสหลัง ในแต่ละวรรคของสัมผัสใน การมีสัมผัสหน้าทำให้กลอนไพเราะ สัมผัสหลังทำให้กลอนไพเราะมาก หากมีทั้งสัมผัสหน้าและสัมผัสหลังจะทำให้กลอนมีความไพเราะมากที่สุด

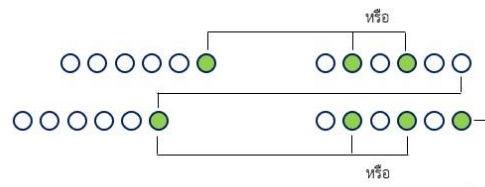
การกำหนดเสียงวรรณยุกต์

- คำสุดท้ายของวรรคที่ 1 ใช้เสียงวรรณยุกต์ได้ทุกเสียง แต่ไม่นิยมเสียงสามัญ
- คำสุดท้ายของวรรคที่ 2 นิยมใช้เสียงจัตวาเป็นส่วนมาก
- คำสุดท้ายของวรรคที่ 3 นิยมใช้เสียงสามัญหรือตรี
- คำสุดท้ายของวรรคที่ 4 นิยมใช้เสียงสามัญ

รายละเอียดของกลอนแต่ละชนิดที่ยกมาอธิบายพอสังเขปต่อไปนี้ เลือจากค่านิยมของคำประพันธ์และอ้างอิงจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานวิชาภาษาไทย และยังปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน

(ก) กลอนหก

แผนผัง กลอนหก (1 บท)

ฉันทลักษณ์

- 1 บท มี 4 วรรค (2 บาท) 1 บาทมี 2 วรรค วรรคละ 6 คำ
- คำสุดท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่ 2 หรือคำที่ 4 ของวรรคที่สอง คำสุดท้ายของวรรคที่สองสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สาม คำสุดท้ายของวรรคที่สามสัมผัสกับคำที่ 2 หรือคำที่ 4 ของวรรคที่สี่ คำสุดท้ายของบทก่อนหน้าสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สองของบทถัดไป (สัมผัสระหว่างบท)

ตัวอย่าง กลอนหก (1 บท) *สงครามภารต คำกลอน - ประณามคาถา*

ข้าขอน้อมเกล้าเคารพ

หัตถ์จับบรรจงตรงเศียร

ถวายพระพุทธรูปเลิศเจดีย์

ปราบเสียนศึกมารบรรลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2497, น. 23)

ตัวอย่าง กลอนหก (2 บท) *กนกนคร ภาค ๒ บทดิน*

ชนลือชื่อเวียงเกรียงไกร

กรุงอินทிரาลัยไพศาล

หลั่นลดปรากฏปรากฏ

ตระหง่านแจ่มจ้าอำไพ

หอยุทธเชิงยวนชวนยุทธ

เศิกสุดใจสิ้นทวนไหว

รายเคียงเรียงคั่นหลั่นไป

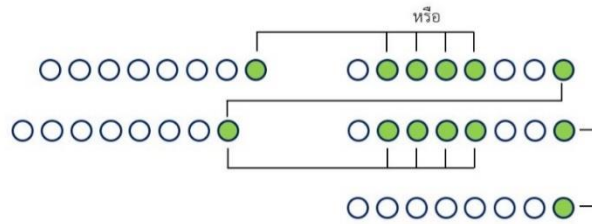
เชิงชัยชัยโตมข่มยุทธ

(พระราชวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ อ้างถึง

ในเว็บไซต์ vajirayana.org, 2561)

(ข) กลอนแปด

แผนผัง กลอนแปด (1 บท)

ฉันทลักษณ์

- 1 บท มี 4 วรรค (2 บาท) 1 บาทมี 2 วรรค วรรคละ 8 คำ
- คำสุดท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่ 2 หรือคำที่ 2 หรือ 3 หรือ 4 หรือ 5 ของวรรคที่สอง คำสุดท้ายของวรรคที่สองสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สาม คำสุดท้ายของวรรคที่สามสัมผัสกับคำที่ 2 หรือ 3 หรือ 4 หรือ 5 ของวรรคที่สี่ คำสุดท้ายของบทก่อนหน้าสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สองของบทถัดไป (สัมผัสระหว่างบท)

ตัวอย่าง กลอนแปด (2 บท) *นิราศภูเขาทอง*

ไฉจะมีที่รักสมครมาด

ซึ่งครวญคร่ำทำที่พิริพีไร

เหมือนแม่ครัวคั่วแกงพะแนงผัด

อันพริกไทยใบผักชีเหมือนสีกา

แรมนิราศร้างมิตรพิสมัย

ตามวิสัยกาพย์กลอนแต่ก่อนมา

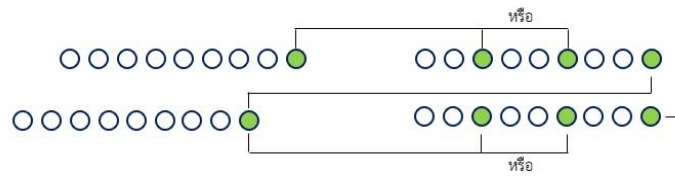
สารพัดเพี้ยญชั่งเครื่องมังสา

ต้องโรยหน้าเสียดักหน้อยอร่อยใจ

(สุนทรภู่ อ่างถึงโน เอกรัตน อุดมพร, 2554, น. 10)

(ค) กลอนเก้า

แผนผัง กลอนแปด (จำนวน 1 บท)

ฉันทลักษณ์

- 1 บท มี 4 วรรค (2 บาท) 1 บาทมี 2 วรรค วรรคละ 9 คำ
- คำสุดท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่ 3 หรือคำที่ 6 ของวรรคที่สอง คำสุดท้ายของวรรคที่สองสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สาม คำสุดท้ายของวรรคที่สามสัมผัสกับคำที่ 2 หรือคำที่ 6 ของวรรคที่สี่ คำสุดท้ายของบทก่อนหน้าสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สองของบทถัดไป (สัมผัสระหว่างบท)

ตัวอย่าง กลอนเก้า (2 บท)

รักประเทศรักเพื่อนบ้านงานทุกสิ่ง	รักสัตย์จริงรักวิชาใจกล้าหาญ
สามัคคีไมตรีมิตรจิตชื่นบาน	ตลอดกาลมรณะอย่าละธรรม
อย่าเสียศีลกินสินบนขนเงินหลวง	อย่าล่อลวงโกงเงินราษฎรขาดขยัน
หนักก็เอาเบาก็ทำประจำวัน	ยุติธรรมขันติเลิศประเสริฐแล

(กำชัย ทองหล่อ, 2556, น. 420)

(3) โคลง

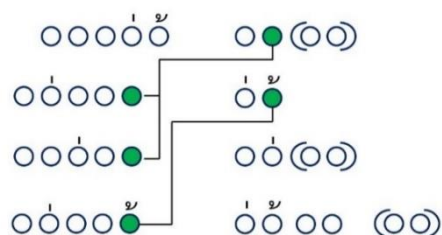
โคลงเป็นคำประพันธ์เก่าแก่ของไทย นอกจากข้อกำหนดเรื่องคณะและสัมผัสแล้ว มีการกำหนดคำเอก คำโท และอาจมีคำสร้อย ตัวอย่างโคลงที่ใช้เป็นต้นแบบในการเรียนคำประพันธ์ เช่น ลิลิตยวนพ่าย ลิลิตพระลอ นิราศนรินทร์ โคลงโลกนิติ ฯลฯ (วิเชียร เกษประทุม, 2557. น. 348) โคลงแบ่งเป็น 3 ชนิด คือ โคลงสุภาพ โคลงดั้น และโคลงโบราณ ซึ่งโคลงแต่ละชนิดที่กล่าวมานั้นแบ่งย่อยออกไปได้อีกดังที่แสดงไว้ในตาราง

โคลง	โคลงสุภาพ	โคลงดั้น	โคลงโบราณ
ชนิดย่อย	โคลง 2 สุภาพ	โคลง 2 ดั้น	โคลงวิษุมาลี
	โคลง 3 สุภาพ	โคลง 3 ดั้น	โคลงมหาวิษุมาลี
	โคลง 4 สุภาพ	โคลงดั้นวิธุมาลี	โคลงจิตรลดา
	โคลง 5 หรือมณฑคติ	โคลงดั้นบาทกฤษร	โคลงมหาจิตรลดา
	โคลงตรีพิทพรรณ	โคลงดั้นตรีพิทพรรณ	โคลงสินธุมาลี
	โคลงจัตวาทัมตี	โคลงดั้นจัตวาทัมตี	โคลงมหาสินธุมาลี
	โคลงกระทุ้		โคลงนันทายี
			โคลงมหานันทายี

ตารางที่ 3 คำประพันธ์ประเภทโคลง

ข้อบังคับของโคลงมี 6 อย่าง คือ คณะ พยางค์ สัมผัส เอกโท คำเป็นคำตาย และคำสร้อย โคลง 2 และโคลง 3 สุภาพ ไม่ค่อยเป็นที่นิยมที่จะนำมาแต่งโดด ๆ มักใช้แต่งเป็นเรื่องผสมกับคำประพันธ์ประเภทอื่น อาทิ ร่าย หรือโคลงชนิดอื่น ส่วนโคลง 4 สุภาพนั้นเป็นโคลงที่นิยมแต่งมากกว่าเพราะมีความไพเราะและถือว่าเป็นโคลงหลัก

แผนผัง โคลง 4 สุภาพ

ฉันทลักษณ์

- โคลง 1 บท มี 4 บาท บาท 1 มี 2 วรรค วรรคหน้ามี 5 คำ วรรคหลังของบาทที่ 1, 2 และ 3 มี วรรคละ 2 คำ วรรคหลังของบาทที่ 4 มี 4 คำ
- บังคับรูปวรรณยุกต์เอกและโทตามแผนผัง ตำแหน่งคำเอกคำโทของวรรคหน้าบาทที่ 1 อาจสลับตำแหน่งกันได้
- คำสุดท้ายของวรรคหลังในบาทที่ 1 สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคหน้าในบาทที่ 2 และคำสุดท้ายของวรรคหน้าในบาทที่ 3 คำสุดท้ายของวรรคหลังในบาทที่ 2 สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคหน้าในบาทที่ 4 คำสุดท้ายของบทก่อนหน้าสัมผัสกับคำที่ 1, 2 หรือ 3 ของบทต่อไป

ตัวอย่าง โคลง 4 สุภาพ (1 บท) *นिरासनरिन्तर*

(85) นกแก้วจับกิ่งแก้ว กอดคอน
 กลพี่กอดแก้วนอน แนนื้อ
 นางกวักนกกวักจร จับกวัก ไกวแม่
 หลงว่ากรนุชเกื้อ กวักให้เรียมตาม

(นายนิริธิเบศร์ อ่างถึงโน เพ็ญศรี จันทร์ดวง, และสุวคนธ์

จตุระกุล, 2552, น. 162)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

(4) ฉันท

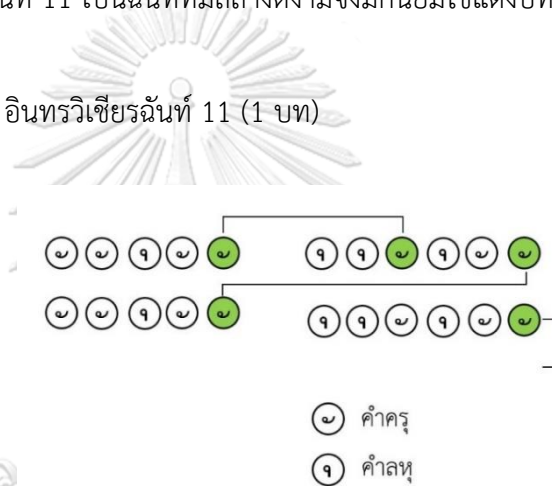
ฉันท คือคำประพันธ์ที่มีข้อบังคับเรื่องคำครุ-ลหุเป็นหลักเพื่อให้เกิดเสียงหนักเบา และจะใช้คำครุ-ลหุผิดตำแหน่งไม่ได้ อีกทั้งยังเน้นเรื่องจำนวนคำซึ่งต้องครบตามที่กำหนดไว้ คำประพันธ์ฉันทของไทยได้อิทธิพลจากอินเดีย ซึ่งเดิมแต่งเป็นภาษาบาลีและสันสกฤต ในตำราวิธีแต่งฉันทเรียกชื่อว่า “*คัมภีร์วุตโตทัย*” ไทยจำลองแบบมาเพื่อแต่งเป็นภาษาไทย โดยเพิ่มบังคับสัมผัสขึ้น เพื่อให้เกิดความไพเราะตามความนิยมของไทย (วิเชียร เกษประทุม, 2557. น. 390)

ฉันทแต่ละประเภทโดยทั่วไปแล้วยังสามารถแบ่งย่อยเป็น ฉันท 8 ฉันท 11 ฉันท 12 ฉันท 14 ฉันท 15 ฉันท 16 ฉันท 18 ฉันท 19 และฉันท 20 โดยดูจากจำนวนคำที่อยู่ฉันท

ชนิดนั้น ๆ ฉันทที่ยังพบบทเห็นได้บ่อยครั้งแบ่งเป็น 6 ชนิด คือ อินทวิเชียรฉันท โตฎกฉันท
วสันตติลกฉันท มาลินีฉันท สัททูลวิกิพิตฉันท และสัทธราฉันท

ตามแต่โบราณมานั้น นักประพันธ์นิยมเลือกฉันทให้สอดคล้องกับลักษณะเรื่องราวที่
ต้องการเล่า เช่น บทไหว้ครู นิยมใช้สัททูลวิกิพิตฉันทหรือสัทธราฉันท บทชมหรือบทร่ำ
ครวญ นิยมใช้อินทวิเชียรฉันทหรือวสันตติลกฉันท หรือบทสำแดงอิทธิฤทธิ์หรืออัศจรรย์ ก็
นิยมใช้ โตฎกฉันท เป็นต้น (กำชัย ทองหล่อ, 2556, น. 451) ข้อกำหนดของการศึกษาชั้น
พื้นฐาน นักเรียนจะได้เรียนอินทวิเชียรฉันทเป็นหลักหรือเป็นแม่แบบ เพราะฉันทชนิดอื่นก็
ล้วนปรับเปลี่ยนจากอินทวิเชียรฉันท (เพ็ญศรี จันทร์ดวง และสุวคนธ์ จงตระกูล, 2555, น.
146) อินทวิเชียรฉันท 11 เป็นฉันทที่มีลีลาตรงงามจึงมักนิยมใช้แต่งบทชมหรือบทร่ำครวญ

แผนผัง อินทวิเชียรฉันท 11 (1 บท)

ฉันทลักษณะ

- ฉันท 1 บท มี 2 บาท 1 บาท มี 2 วรรค วรรคหน้ามี 5 คำ วรรคหลังมี 6 คำ เหมือนกันทั้งบาทเอกและบาทโท
- บังคับครุ ลหุ ตามแผนผัง
- คำสุดท้ายของวรรคที่หนึ่งสัมผัสกับคำที่ 3 ของวรรคที่สอง คำสุดท้ายของวรรคที่สองสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สาม กรณีที่แต่งหลายบทต่อกัน ต้องมีสัมผัสระหว่างบทตามที่แสดงในแผนผัง

ตัวอย่าง อินทรวีเชียรฉันท 11 (2 บท) สามัคคีเภทคำฉันท์

บงเนื้อก็เนื้อเด่น	พิศเส้นสรীরิ้ว
ทั่วร่างและทั้งตัว	ก็ระริกระริกไหว
แลหลังละลามโล	หิตไ้อ์เลอะหลังไป
เพ่งผาดอนาใจ	ระกะร่อยเพราะร่อยหวาน

(นายชิต บุรทัต อ่างถึงโน เพ็ญศรี จันทรดวง และ
สุวคนธ์ จงตระกูล, 2555, น. 147)

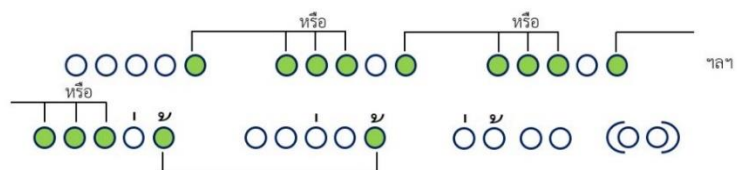
(5) ร่าย

ร่ายหรือคำร่ายเป็นคำกานท์เก่าแก่ของไทยเราคู่กับคำโคลง มิได้กำหนดฉันทลักษณ์ไว้ตายตัวว่าจะต้องมีจำนวนบทเท่าไรหรือจำนวนบาทเท่าไร “บทหนึ่งจะมีกี่วรรคก็ได้ แต่มีตั้งแต่ 5 วรรคขึ้นไปเป็นพื้น ส่วนตอนจบนั้นบางชนิดก็จบลงห้วน ๆ” (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2497, น. 85) แต่ก็ต้องเรียบเรียงถ้อยคำให้คล้องจอง ลักษณะบังคับที่นิยมใช้ในการแต่งจะเหมือนกับโคลง 2 และโคลง 3

ร่ายแบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ ร่ายสุภาพ ร่ายตัน ร่ายโบราณ และร่ายยาว โดยทั่วไปแล้ว ร่ายมักแต่งร่วมกับลิลิต และร่ายสุภาพเป็นชนิดของร่ายที่นิยมแต่งอย่างแพร่หลายมาจนถึงปัจจุบัน

แผนผัง ร่ายสุภาพ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฉันทลักษณ์

ร่ายสุภาพจะจัดเรียงเป็นวรรคละ 5 คำ แต่ละวรรคจะมีสัมผัสคล้องจองกันจะยาวกี่วรรคก็ได้ แต่อีกสามวรรคสุดท้ายก่อนจบ จะต้องเป็นโคลง 2 สุภาพเท่านั้น

ตัวอย่าง ร่ายสุภาพ - ลิลิตตะเลงพ่าย

...ธก็ตรีศตอมมนตรี ครอบคตืดูแผก ฝ่ายเราแตกยับยับ จักส่งทัพไปทาน พอ
พลอยฉานสองซ้า ค้าบอยู่หยุด ขอบลอยทรุดอย่างรั้ง ให้ศึกปลั่งเสียดึง โดยละเลิงใจ
อาจ ยাত্রตามติดผิดขบวน ควรเรายกออกโรม โหมหักหาญราญรงค์ คงขำนะศึกไสร้
ได้ด้วยง่ายด้วยงาม เขายินความยลชอบ นอบประณตแต่แท้ ธให้หมื่นทิพเสนา กับหมื่น
ราชามาตย เห็นหัยราชสีบร้อน ไปเตือนต่อนกองนำ เร็วเร่งล่าอย่ารั้ง ทวยพลทั่วทั้ง
ทราบข้อบรรหาร ท่านนา

(สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส อ้างถึง
ใน เพ็ญศรี จันทรดวง และสุคนธ์ จงตระกูล, 2554, น. 93)

2.3 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณกรรมสำหรับเด็ก

วรรณกรรมสำหรับเด็กหรือหนังสือสำหรับเด็กถือว่าเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาการของเด็ก เสริมสร้างความรู้พื้นฐาน และกระตุ้นให้เด็กใช้จินตนาการเหมาะสมกับวัย หนังสือสำหรับเด็กจึง “เป็นงานเขียนที่รวบรวมเป็นเล่ม จัดทำขึ้นเพื่อให้เด็กอ่าน ฟัง ดู โดยเฉพาะ ตรงตามหลักจิตวิทยา และความสนใจตามวัยของเด็ก ให้ความเพลิดเพลิน ความบันเทิง หรือความรู้ มีรูปเล่มที่คงทน มีรูปภาพประกอบสวยงาม และช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ขยายประสบการณ์ และเกิดความคิดสร้างสรรค์ในทางที่ดีงาม” (ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561, น. 2)

วรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นงานเขียนที่แต่งขึ้นเพื่อเด็ก เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย เด็กวัยเริ่มอ่าน อายุ 1 – 9 ปี และเด็กช่วงก่อนวัยรุ่น อายุ 9 – 12 ปี วรรณกรรมเด็กมีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มการรับรู้ของเด็ก ส่งเสริมการอ่าน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ปลุกฝังนิสัยรักการอ่าน และให้เกิดความบันเทิง

หนังสือสำหรับเด็กนั้นครอบคลุมตั้งแต่หนังสืออ่านตัวพยัญชนะ หนังสือร้อยกรอง วรรณกรรมเยาวชน หนังสือส่งเสริมความรู้ทั่วไป จนถึงหนังสือสำหรับวัยรุ่น และครอบคลุมช่วงอายุ ตั้งแต่เกิดไปจนถึงอายุ 15 ปี คุณค่าของหนังสือสำหรับเด็กที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ (Temple, Martinez, & Yokota, 2015, pp. 5-10)

- **เสริมสร้างการตระหนักรู้** หนังสือที่ดีควรให้ความรู้และความภาคภูมิใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนเองและเปิดโลกกว้างไปยังวัฒนธรรมอื่น ๆ อีกทั้งเพิ่มความเข้าใจในการใช้ชีวิต ความเห็นอกเห็นใจของทั้งตนเองและผู้อื่น

- **สร้างความเพลิดเพลินจากการอ่าน** หนังสือสำหรับเด็กหลายเล่มลงเอยกลายเป็นหนังสือเรียนที่เต็มไปด้วยคำสอน หากเป็นเช่นนี้ เด็ก ๆ จะหมดความสนใจไป ผู้แต่งควรคำนึงถึงธรรมชาติของเด็ก และต้องตระหนักว่าความเพลิดเพลินในการอ่านเป็นช่องทางให้เด็ก ๆ เรียนรู้และสนุกไปกับภาษา
- **บอกเล่าเรื่องราวความเป็นจริง** หนังสือสำหรับเด็กที่ดีควรให้หลักยึดแก่เด็กไว้ใช้อย่างอิงเพื่อทำความเข้าใจกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง กระตุ้น เป็นตัวแทนความรู้สึกของเด็ก และให้คำอธิบายสิ่งต่าง ๆ รอบตัวที่ถูกต้อง
- **มีคุณภาพ** คุณภาพที่กล่าวถึงนี้คือ การเลือกใช้ถ้อยคำ เสียง (ที่เกิดจากการอ่าน) ภาพ แก่นเรื่อง ความน่าเชื่อถือของตัวละคร ฯลฯ
- **มีความเป็นเอกภาพ** องค์ประกอบทุกอย่างในหนังสือต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเชื่อมโยงกัน ไม่ว่าจะเป็นประเภทของหนังสือ แก่นเรื่อง การใช้ภาษา บุคลิกตัวละคร วัจนลีลา โครงเรื่อง และภาพประกอบ เป็นต้น
- **มีความสร้างสรรค์** สร้างจินตนาการ และกระตุ้นความคิด

อัจฉรา ประดิษฐ์ เสนอว่า “หนังสือสำหรับเด็กควร สนุก สร้างสรรค์ ในทุก ๆ องค์ประกอบ ทั้งภาพ เนื้อหา ภาษา รูปเล่ม ทักษะคิดของผู้แต่ง คติ ค่านิยมที่แฝงในเรื่อง ข้อมูลความรู้ ฯลฯ” ดังนั้นหนังสือภาพที่ดีควรมีความเป็นต้นแบบและมีพลังจินตนาการ มีการสร้างตัวละครได้น่าประทับใจ มีฉากที่กลมกลืนกับเนื้อเรื่อง และมีกลวิธีการเขียนที่ดี (2553, น. 66-68)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.3.1 องค์ประกอบของวรรณกรรมเด็ก

องค์ประกอบหลักของวรรณกรรมเด็กแบ่งเป็น ประเภทของหนังสือ (Genre) ฉาก (Setting) การสร้างตัวละคร (Characterization) โครงเรื่อง (Plot) แก่นเรื่อง (Theme) มุมมอง (Point of view) และวัจนลีลาของผู้แต่ง (Author's Style) (Temple et al., 2015, p. 24)

(1) ประเภทของวรรณกรรมเด็ก

วรรณกรรมแยกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะการเรียบเรียง วัจนลีลา และผลสะท้อนต่อผู้อ่าน สำหรับวรรณกรรมเด็กตามมุมมองของ เทมเพิล, มาร์ตินเนส และโยะโกะตะ นั้น แบ่งเป็น 7 ประเภท คือ นิทานพื้นบ้านและเรื่องเล่าอื่น ๆ (Folktales and other traditional literature) กวีนิพนธ์ (Poetry) นวนิยายสังคมนิยมร่วมสมัย (Contemporary realistic fiction) แฟนตาซี (Fantasy) นวนิยาย

ประวัติศาสตร์ (Historical fiction) อัตชีวประวัติ (Biography) และ หนังสือสาระ
ความรู้ (Informational books) สำหรับหนังสือภาพนั้นผู้แต่งอาจแต่งเป็นประเภทใดก็ได้
ได้ (2015, p. 25)

ประเภทของ วรรณกรรมเด็ก	นิยาม	ประเภทย่อย
นิทานพื้นบ้าน	เรื่องเล่า ตำนาน ที่เล่าผ่านกัน มาจากรุ่นสู่รุ่น อาจไม่ปรากฏ ชื่อผู้แต่ง	เทพนิยาย นิทานสอนใจ นิทาน ปรัมปรา ตำนาน มหากาพย์ ความ เชื่อ
นวนิยายสัง นิยาม	นวนิยายที่ให้ความรู้สึก ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ซึ่งอาจ เกิดขึ้นจริงก็ได้ มีความ สมเหตุสมผล และใช้ฉาก สถานที่ที่มีอยู่จริง บรรยายให้ เห็นภาพแจ่มชัด ทำให้ น่าเชื่อถือ	การผจญภัย เรื่องชวนหัว เรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ เรื่องราวประวัติศาสตร์
แฟนตาซี	เนื้อหามองค์ประกอบหรือพูด ถึงสิ่งเหนือธรรมชาติ เวทมนต์	แนววิทยาศาสตร์ แนวโลกคู่ขนาน แนวเวทมนต์
กวีนิพนธ์	คำประพันธ์ร้อยกรอง	บทร้อยกรองบอกเล่าเรื่องราว บท ร้อยกรองพรรณนาอารมณ์ บท ร้อยกรองเพื่อขับร้อง

ตารางที่ 4 ประเภทของวรรณกรรมเด็ก

(2) ฉาก

ฉากในวรรณกรรมหมายถึงเวลาและสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ฉากมีส่วน
สำคัญที่ช่วยเสริมโลกในจินตนาการขณะที่ย่าน ฉากจะแตกต่างกันไปแล้วแต่ประเภท
หนังสือ เช่น ฉากในนิทานพื้นบ้านและเทพนิยายมักจะเป็นบ้าน กระถ่อม ป่า ทุ่ง เมือง
และปราสาท (Temple et al., 2015, p. 27)

(3) การสร้างตัวละคร

การสร้างตัวละครคือศิลปะ ผู้แต่งจะต้องสร้างตัวละครให้ดีที่สุดเพื่อให้ผู้อ่านเชื่อและติดตามอ่าน ผู้แต่งเป็นผู้กำหนดว่าตัวละครไหนจะเป็นตัวเอก ตัวรอง หรือตัวร้าย ฯลฯ รวมทั้งกำหนดอุปนิสัยและบุคลิกของตัวละครแต่ละตัวด้วย (Temple et al., 2015, p. 30)

โดยทั่วไปแล้วผู้แต่งมักถามว่าตัวละครหนึ่ง ๆ ทำ (งาน) อะไร หรือมีตำแหน่งหน้าที่อะไร มีความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น ๆ ในเรื่องอย่างไร มีความคิดและความรู้สึกอย่างไร มีบุคลิกอย่างไร มีท่าทางการพูดและการใช้ภาษาอย่างไร มีบทบาทอะไรในเรื่อง และตัวละครแต่ละตัวจะมีพัฒนาการหรือไม่ก็ได้หรือไม่ได้อย่างไรแล้วแต่ผู้แต่ง (Temple et al., 2015, pp. 31-32)

(4) โครงเรื่อง

โครงเรื่องคือลำดับเหตุการณ์และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตัวละคร ผู้แต่งวางโครงเรื่องได้หลายรูปแบบ เช่น สร้างโครงเรื่องที่มีความขัดแย้งระหว่างตัวละครอื่น ๆ ในเรื่อง หรือขัดแย้งภายในตัวละครเอง หรือขัดแย้งกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว หรือขัดแย้งกับสภาพสังคม เป็นต้น (Temple et al., 2015, p. 33)

โครงเรื่องพื้นฐานประกอบด้วยช่วงเปิดเรื่อง (exposition) ช่วงสร้างปมปัญหา (complication) ช่วงเผชิญหน้ากับปัญหา (rising action) ช่วงวิกฤต (climax) ช่วงคลี่คลาย (falling action) และช่วงปิดเรื่อง (resolution) (Temple et al., 2015, p. 34)

หนังสือสำหรับเด็กโดยมากจะมีเนื้อเรื่องตอบสนองธรรมชาติของเด็กและความสนใจของเด็ก สนุก ชวนติดตาม ไม่หยาบคาย และมีลำดับเหตุการณ์ที่ไม่ซับซ้อน (ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561, น. 55)

(5) แก่นเรื่อง

นอกเหนือจากคำถามว่าเกิดอะไรขึ้นกับใคร เพราะอะไร บางครั้งผู้อ่านอาจถามว่า แล้วมีความหมายว่าอะไร หรือผู้แต่งต้องการจะบอกอะไร คำตอบก็คือแก่นเรื่อง ซึ่งเป็นคิดรวบยอดหรือเป็นจุดสำคัญของเรื่องและผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน แก่นเรื่องที่ดีจะต้องเชื่อมโยงเรื่องทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกันตั้งแต่เริ่มจนจบเรื่อง (Temple et al., 2015, p. 37)

(6) มุมมอง

ในการนำเสนอเนื้อเรื่อง ตัวละคร ฉากและเหตุการณ์ ผู้แต่งกำหนดผู้เล่าเรื่องได้ ซึ่งอาจเป็นผู้แต่งเอง หรือเป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเป็นผู้เล่าเรื่องก็ได้ โดยแบ่งกว้าง ๆ ออกเป็นมุมมองการเล่าเรื่องจากบุรุษที่หนึ่ง (กำหนดให้ตัวละครตัวหนึ่งในเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่อง สังกัดได้จากการใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง) บุรุษที่สอง (กำหนดให้ “คุณ” หรือผู้อ่าน ประหนึ่งว่าเป็นผู้ดำเนินเรื่องผ่านการบอกเล่าของผู้แต่ง) และบุรุษที่สาม (ผู้เล่าเรื่องจะอยู่นอกตัวบท ทำหน้าที่เล่าเรื่องราวผ่านตัวละครต่าง ๆ และใช้สรรพนามบุรุษที่สาม) (Temple et al., 2015, p. 40)

(7) วจนลีลา

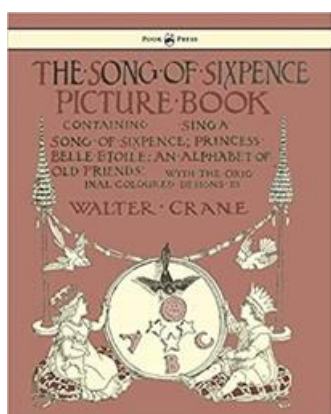
วจนลีลาคือวิธีการถ่ายทอดเรื่องราว เช่น การเลือกถ้อยคำ การใช้ภาพ การเปรียบเทียบ การใช้น้ำเสียง ฯลฯ (Temple et al., 2015, p. 41) ผู้แต่งแต่ละคนมีวจนลีลาที่แตกต่างกันไป การเลือกใช้ภาษาในหนังสือสำหรับเด็ก มีความสำคัญมาก เพราะภาษาคือเครื่องมือที่ผู้แต่งใช้ถ่ายทอดความคิดไปยังผู้อ่าน โดยทั่วไปแล้ว เด็กชอบหนังสือที่ใช้ภาษาง่าย ๆ วลีง่าย ๆ สั้น กระชับ และเป็นธรรมชาติ การเลือกใช้ถ้อยคำที่คุ้นเคยหรือง่ายแทนการใช้คำยากหรือหยาบจะเหมาะสมที่สุด อย่างไรก็ตาม ผู้แต่งควรเน้นเรื่องการสะกดคำและการใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง (วิริยะ วิริสิงห์ อ่างถึงใน ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561, น. 56-57)

2.3.2 หนังสือภาพสำหรับเด็ก

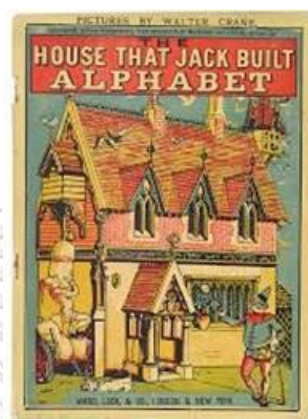
หนังสือภาพสำหรับเด็กนั้นอาจมีรูปแบบต่าง ๆ กันไป ไม่ว่าจะเป็นหนังสือที่ไม่มีคำบรรยาย ซึ่งจะใช้ภาพบอกเล่าเรื่องราวเท่านั้น หรือหนังสือที่มีภาพและคำบรรยาย โดยที่ภาพและคำบรรยายทำหน้าที่เล่าเรื่องไปด้วยกัน หนังสือภาพเล่มแรกคือ *Orbis Sensualium Pictus (The Visible World in Pictures)* ตีพิมพ์ครั้งแรกใน ค.ศ. 1658 โดย จอห์น เอมอส คอมินีเยส (John Amos Comenius) ซึ่งเป็นนักปรัชญาและนักวิชาการด้านการศึกษาในสาธารณรัฐสโลวาเกีย ต่อมาใน ค.ศ. 1744 จอห์น นิวเบอร์รี่ (John Newbery) ก่อตั้งบริษัทในกรุงลอนดอนเพื่อตีพิมพ์หนังสือเด็กที่มีรูปเล่มสวยงามและเป็นเอกลักษณ์ เช่น หนังสือที่มีรูปร่างคล้ายแอกคอดีียน

วิวัฒนาการด้านการพิมพ์มีมาอย่างต่อเนื่อง จนถึงช่วงศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นช่วงที่หนังสือเด็กรุ่งเรืองที่สุดในประเทศอังกฤษ และมีพัฒนาการด้านภาพวาดและการออกแบบหนังสือ โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการถ่ายภาพและการผสมสีเพื่อตีพิมพ์ บุคคลที่โดดเด่นในยุคนี้ อาทิ วอลเตอร์

เครน (Walter Crane) ซึ่งมีชื่อเสียงด้านการออกแบบตัวอักษรและภาพวาด และยังเป็นคนแรก ๆ ที่ใช้วิธีออกแบบขยายเต็มสองหน้า หนังสือที่เครนเป็นผู้ออกแบบและวาดภาพประกอบ และนำกลับมาตีพิมพ์อยู่เรื่อย ๆ ได้แก่ *Sing a Song of Sixpence* (1867) และ *The House That Jack Built* (1865)

ภาพที่ 7: ปกหนังสือเรื่อง *The Song of Sixpence Picture Book*

ภาพที่ 8: ปกหนังสือเรื่อง *House That Jack Built ALPHABET*

ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 เบียทริกซ์ พอตเตอร์ (Beatrix Potter) นักวาดภาพชาวอังกฤษ ซึ่งในช่วงแรกนั้น พอตเตอร์ตระหนักถึงผู้อ่านเด็ก ๆ จึงต้องการทำหนังสือที่มีรูปเล่มเหมาะกับขนาดมือของเด็ก ซึ่งผลงานวรรณกรรมทั้งหมด 23 เล่มของพอตเตอร์ก็ตีพิมพ์เป็นรูปเล่มขนาดเล็ก ๆ แต่ละหน้ามีคำบรรยายสั้น ๆ พร้อมภาพประกอบที่เธอวาดเอง หนังสือที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ *The Tale of Peter Rabbit* เป็นหนังสือที่มีความเป็นเด็ก อบอุ่น และเป็นมิตร

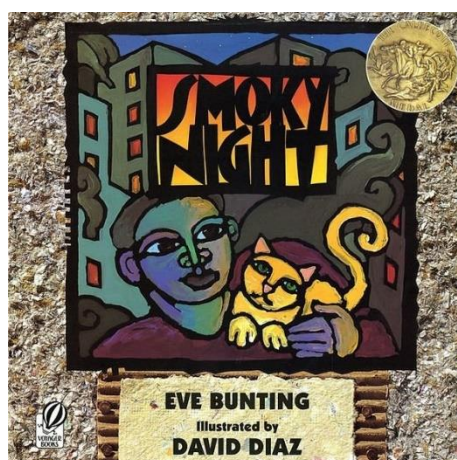
THE TALE OF PETER RABBIT

BEATRIX POTTER
The original and authorized edition

ภาพที่ 9: ปกหนังสือเรื่อง *The Tale of Peter Rabbit*

ช่วงศตวรรษที่ 20 มีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการพิมพ์ ทำให้งานพิมพ์มีคุณภาพมากขึ้น ครอบคลุมรูปแบบการพิมพ์ได้กว้างขึ้น และลดข้อจำกัดของนักวาดภาพ (ศิลปิน) จนสร้างผลงานได้ใกล้เคียงกับจินตนาการมากที่สุด เช่น หนังสือภาพเรื่อง *Smoky Night* (1994) เรื่องโดย อีฟ บันดิง (Eve Bunting) และภาพประกอบโดย เดวิด ดิแอส (David Diaz) ซึ่งดิแอสเลือกสร้างผลงานศิลปะสื่อผสมจากกระดาษแข็ง ซีเรียล และพลาสติก (Temple, Martinez, Yokota, & Naylor, 1998, pp. 171-173)

ภาพที่ 10: ปกหนังสือเรื่อง Smoky Night

หนังสือภาพสำหรับเด็กออกเป็น 4 ชนิดคือ

(1) หนังสือสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน (Early Childhood Books)

- หนังสือเล่นได้ (Toy Book) เป็นหนังสือที่มีความยาวไม่เกิน 10 หน้า โดยทั่วไปแล้วจะเป็นหนังสือภาพสามมิติ (pop up books) หนังสือภาพเปิด-ปิด ที่มีกลไกให้เด็ก ๆ เล่นสนุกกับหนังสือได้ เช่น มีที่ให้ดึง ให้พับ เป็นต้น เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นรูปภาพสิ่งของหรือวัตถุต่าง ๆ 1 รูปต่อ 1 หน้า อาจมีคำบรรยายหรือไม่มีก็ได้ (Temple et al., 1998, p. 175)
- หนังสือบทกล่อมเด็ก (Nursery Rhyme) หนังสือร้อยกรองช่วยกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้ภาษาและเพลิดเพลินไปกับคำคล้องจอง สัมผัส เสียง และจังหวะในการอ่าน (1998, p. 176)
- หนังสือให้ความคิดรวบยอด (Concept Books) หนังสือที่นำเสนอความรู้ บอกละเอียดต่าง ๆ ทั่วไป เช่น หนังสือตัวอักษร รูปทรง สี สัตว์ ของใช้ ร่างกาย ฯลฯ (Temple et al., 1998, p. 177)

- หนังสือตัวอักษร (Alphabet Book) หนังสือตัวอักษรคือหนังสือชนิดให้ความคิดรวบยอดที่เก่าแก่ที่สุดและนิยมมากที่สุด หนังสือชนิดนี้ใช้ในการเรียนรู้ภาษาผ่านภาพและพยัญชนะ เมื่อเด็กเห็นทั้งภาพและพยัญชนะพร้อม ๆ กันจะช่วยสร้างการจำได้ดีขึ้น (Temple et al., 1998, p. 177)
- หนังสือนับเลข (Counting Book) หนังสือนับเลขเน้นการเรียนรู้ทักษะทางคณิตศาสตร์แบบง่าย ๆ ผ่านภาพและตัวเลข เช่น การนับเลข การบวก ลบ เป็นต้น (Temple et al., 1998, p. 178)

(2) หนังสือภาพแบบไม่มีคำบรรยาย (Wordless Books)

หนังสือภาพแบบไม่มีคำบรรยายจะใช้ภาพสื่อสารและเล่าเรื่องโดยตรง ไม่มีตัวหนังสือ (ถ้ามีคำบรรยาย ก็จะมีเพียงแต่น้อย) ภาพที่ใช้จะต้องสะท้อนเรื่องราวและกระตุ้นให้เด็กใช้ความคิดและจินตนาการ (Temple et al., 1998, p. 179)

(3) หนังสือสำหรับเด็กวัยเริ่มหัดอ่าน (Beginning Reader's Books)

หนังสือในกลุ่มนี้จะเป็นหนังสือที่มีประโยคสั้น ๆ คำศัพท์ง่าย ๆ ใช้ภาษาแบบตรงไปตรงมาสื่อสารร่วมกับภาพ โดยภาพจะทำหน้าที่ขยายความเนื้อเรื่อง (Temple et al., 1998, pp. 179-180)

- หนังสือให้เด็กทาย (Predictable Books) หนังสือชนิดนี้จะกระตุ้นให้เด็กใช้ความคิด โดยมักจะวางโครงเรื่องมาอย่างดีเพื่อให้เด็กติดตามอ่านและทายเรื่องราวไปเรื่อย ๆ
- หนังสือหัดอ่าน (Easy to Read Books) หนังสือหัดอ่านนั้นมีโครงเรื่องง่าย ๆ และเล่าเรื่องผ่านภาพและคำง่าย ๆ เป็นแต่ละพยางค์ เว้นวรรคไปเรื่อย ๆ เพื่อช่วยฝึกการอ่าน

(4) หนังสือภาพประกอบเรื่องหรือหนังสือนิทานภาพ (Picture Story Books)

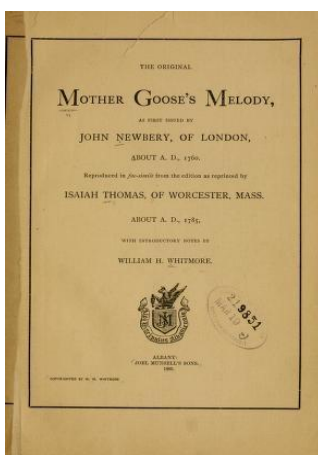
หนังสือภาพประกอบเรื่องเป็นหนังสือที่มีทั้งภาพและคำบรรยายที่มีความสอดคล้องกัน ถ่ายทอดเรื่องราวที่ซับซ้อนขึ้นเมื่อเทียบกับหนังสือหัดอ่าน (1998, p. 181)

ภาพประกอบคือส่วนสำคัญในหนังสือภาพ ที่ต้องมีการออกแบบทางศิลปะเป็นอย่างดี เช่น ลายเส้น สี สัน แสง รูปทรง ภาพสีน้ำหรือสีน้ำมัน ภาพวาดด้วยดินสอ ภาพสีผสม รูปถ่าย หรือภาพ คอมพิวเตอร์กราฟิก ฯลฯ ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้เกิดสุนทรียะทางศิลปะและกระตุ้นพัฒนาการต่าง ๆ ในเด็ก หากภาพประกอบและคำบรรยายสอดคล้องกันอย่างลงตัว เด็ก (ผู้อ่าน) ก็เกิดสภาวะการ อ่านอย่างติดตามและจะพยายามขบคิด เชื่อมโยง ค้นหาความหมายระหว่างภาพและคำบรรยาย (Temple et al., 1998, pp. 183-192) ดังนั้น “ทั้งเรื่องและภาพจึงต้องสอดประสานกลมกลืนกัน และช่วยเอื้อกันและกันในการสร้างความหมายให้เนื้อเรื่อง ในบางกรณี ภาพอาจช่วยเน้นเรื่องให้เด่น ขึ้น และมีพลังในการสื่อสารมากกว่าเนื้อเรื่อง” (อัจฉรา ประดิษฐ์, 2553, น. 8)

2.3.3 หนังสือบทร้อยกรองสำหรับเด็ก

บทกล่อมเด็ก (nursery rhyme) หรือบททำนองกวีปรากฏให้เห็นทั่วไปในหลากหลาย วัฒนธรรม เมื่อเด็กเริ่มหัดพูด จะมีสัญชาตญาณทดลองพูดเสียงใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ดังนั้นบทกล่อม เด็กจึงช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กผ่านบทร้อยกรอง ส่งผลให้เด็กซึมซับคำศัพท์ ถ้อยคำ และเสียง สัมผัสไปโดยไม่รู้ตัว บทกล่อมเด็กมักจะมีข้อความสั้น ๆ และมีคำคล้องจองกันเกิดเป็นจังหวะ จึง ดึงดูดความสนใจและจดจำได้ง่าย บทกล่อมเด็กรู้จักกันดีในชื่อ Mother Goose Rhymes ซึ่งเกิด จากวัฒนธรรมแบบอังกฤษมาตั้งแต่ช่วงปลายศตวรรษที่ 18 จอห์น นิวเบอร์รี่ คือคนแรกที่น่าคำว่า Mother Goose มาใช้เรียกเพลงกล่อมเด็กเมื่อครั้งตีพิมพ์หนังสือรวมบทเพลงกล่อมเด็กเรื่อง *Mother Goose's Melody* และกลายเป็นคำที่ใช้เรียกสลับกับคำว่า nursery rhyme ตั้งแต่นั้นมา ("Nursery Rhymes," n.d.)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 11: ปกหนังสือเรื่อง Mother Goose's Melody

เพลงกล่อมเด็กแบ่งคร่าว ๆ เป็นบทกล่อมเด็กและบทเพลงการละเล่น (children play songs) โดยดูที่เนื้อหา หากเป็นบทกล่อมเด็ก เนื้อหาจะเกี่ยวกับการนอน ส่วนบทเพลงการละเล่นก็มีเนื้อหาชักชวนให้เด็กทำกิจกรรมหรือใช้ประกอบการเล่นและเพิ่มความสุขสนาน (Trehub, S. E. อ้างถึงใน ศศิธร จันทโรทัย & ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, 2561, น. 15) อย่างไรก็ตามผู้ประพันธ์จะสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องรอบตัว ธรรมชาติ สัตว์ สะท้อนสภาพวัฒนธรรม สังคม และขนบธรรมเนียมปฏิบัติของแต่ละชาติเอาไว้ด้วย (ศศิธร จันทโรทัย & ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, 2561, น. 18)

หนังสือบทร้อยกรองภาษาไทยสำหรับเด็ก โดยทั่วไปมีชื่อเรียกต่างกันไป เช่น เพลงกล่อมเด็ก เพลงปลอบเด็ก เพลงเด็กเล่น ปริศนาคำทาย หนังสือประเภทนี้นอกจากจะใช้อ่านแล้ว บางเรื่องยังมีเสียงอ่านให้เด็กได้ฟังอีกด้วย ให้ความสนุก เพลิดเพลินใจ ภัทรขวัญอุธิบายไว้ว่า “ธรรมชาติของเด็กชอบฟังบทร้อยกรอง ชอบฟังเสียงของคำที่มีสัมผัสคล้องจองกัน หรือเล่นคำซ้ำ ๆ กัน ทั้งนี้เพราะเด็กคุ้นเคยกับบทกลอนที่ผู้ใหญ่ใช้กล่อม ปลอบโยน และสอนให้เด็กร้องเล่นตั้งแต่ยังเป็นทารก” และแบ่งเป็นบทกล่อมเด็ก บทปลอบเด็ก และบทร้องเล่น (2561, น. 26)

(1) บทกล่อมเด็ก

คนไทยมีวัฒนธรรมกล่อมเด็กมาแต่โบราณ และเด็กไทยสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพ่อแม่ญาติผู้ใหญ่มาตั้งแต่แรกเกิด “เด็กน้อยที่นอนเปลรู้สึกอบอุ่นใจ เมื่อมีแม่อยู่ใกล้ๆ ฟังเสียงแม่อ่านเพลงช้าๆ เปลแกว่งไปมาเบาๆ จนเคลิ้มหลับไป บางครั้งแม่อุ้มลูกน้อยนอนตัก หรือกอดไว้แนบอก โยกตัวไปมา ก็อาจเปล่งเสียงเอื้อน เป็นทำนองสูงต่ำ เกิดเป็นการขับขานคำคล้องจอง ทำให้เด็กไทยคุ้นเคยกับบทกลอนและคำคล้องจอง” (มูลนิธิโครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดยทั่วไปแล้ว บทกล่อมเด็กเป็นบทกลอนที่กลั่นกรองออกจากห้วงอารมณ์ ไม่ค่อยคำนึงถึงความปราณีตเท่าไรนัก ขอให้สัมผัสคล้องจองไปเรื่อย ๆ และไม่มีลักษณะบังคับเคร่งครัด ผู้แต่งนึกถึงอะไรก็กล่าวออกไปตามแต่ใจชอบ (ปราณี เชียงทอง อ้างถึงใน ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561, น. 26)

ตัวอย่าง เพลงกล่อมเด็กที่รู้จักกันแพร่หลาย เช่น

"...โยกเยกเอ๋ย น้ำท่วมเมฆ

กระต่ายลอยคอ อ้ายหมาหางอ กอดคอโยกเยก..." หรือ

(มูลนิธิโครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน)

“นกขมิ้นเหลืองอ่อนเอ๋ย คำแล้วจะนอนที่ตรงไหน
จะนอนไหนก็นอนได้ สุมทุมพุ่มไม้ก็เคยนอน
ลมพระพายชายพัดมาอ่อนอ่อน เจ้าเคยมานอนรังเอ๋ย”

(กรมศิลปากร อ้างถึงใน ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561, น. 27)

(2) บทปเลอบเด็ก

บทปเลอบเด็กเป็นบทเพลงที่ผู้ใหญ่ใช้ร้องปเลอบขวัญเด็ก ๆ เช่น เวลาเด็กหกล้ม ร้องไห้แง หรือไม่ยอมนอนหลับ มักมีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ที่เด็ก ๆ

ตัวอย่าง บทปเลอบเด็ก

“กุกกุกไก่ เลี้ยงลูกมาจนใหญ่
ไม่มีนมให้ลูกกิน
ลูกร้องเจี๊ยบเจี๊ยบ แม่เรียกไปคู้ยดิน
ทำมาหากินตามประสาไก่เอ๋ย”

(กรมศิลปากร อ้างถึงใน ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561, น. 28)

(3) บทร้องเล่น

บทร้องเล่นเป็นบทร้องที่เด็ก ๆ ใช้เพื่อเรียนรู้เสียงสัมผัส ฝึกการใช้คำ หรือร้อง ประกอบการเล่น ดังนั้นบทร้องเล่นมักแต่งเป็นคำคล้องจอง สั้น ๆ ง่าย ๆ ช่วยในการจำ

ตัวอย่าง บทร้องเล่น

“รีรีข้าวสาร สองทะนานข้าวเปลือก
เลือกท้องโบลาน คดข้าวใส่จาน
พานเอาคนข้างหลังไว้”

(กรมศิลปากร อ้างถึงใน ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561, น. 29)

สำหรับการเล่นของเด็กไทยแต่นานมานั้นมักมีบทร้องประกอบ เช่น การเล่นไล่จับ การเล่นนิ้วมือ การเล่นมอญซ่อนผ้า เป็นต้น จึงมักได้ยินเด็ก ๆ ร้องเล่นเป็นทำนองด้วยคำร้อง ง่าย ๆ ตัวอย่าง การเล่นนิ้วมือของไทยหรือเรียกว่าการเล่นจ้ำจี้ มีบทร้องหลายแบบ แต่ที่ นิยมร้องกันมี 2 แบบ แล้วแต่ว่าเด็ก ๆ จะชอบร้องแบบไหน

ตัวอย่าง บทร้องเล่น การเล่นนิ้วมือของไทย “จ้ำจี้มะเขือพวง”

“จ้ำจี้มะเขือพวง เห็นชาวบางหลวง มาทอดก้ามกุ้ง
 ก้ามกุ้งเอ๋ย มาร้องวอแว มาสอยดอกแค
 มาแห่รู่ปู่ อีหนูคายแป้ง อีแรงตกใจ
 บินไปเหยียบผยาบ จระเข้ลากหาง นกยางบินปรือ”

(กรมศิลปากร อ้างถึงใน ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561, น. 30)

ตัวอย่าง บทร้องเล่น การเล่นนิ้วมือของไทย “จ้ำจี้มะเขือเปราะ”

“จ้ำจี้มะเขือเปราะ กะเทาะหน้าแว่น
 พายเรือออกแอน กระแทนตันกุ่ม
 สาว ๆ หนุ่ม ๆ อาบน้ำท่าไหน
 อาบน้ำท่าวัด เอาแป้งที่ไหนผัด
 เอากระจกที่ไหนส่อง เยี่ยม ๆ มอง ๆ
 นกขุนทองร้องฮู้”

บทร้องเล่นนิ้วมือภาษาอังกฤษก็มีให้เห็นอยู่ เช่น บทร้องเล่น “Two Little Black Birds” ซึ่งใช้ร้องประกอบเวลาเล่น โดยเด็ก ๆ จะตัดกระดาษ 2 ชิ้น สวมนิ้วชี้และนิ้วก้อย คว่ำฝ่ามือลง แล้วกระดิกนิ้วที่สวมกระดาษไปมาพร้อมร้องเพลง (ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561, น. 30)

“Two bonnie blackbirds sitting on a hill.
 One named Jack and one name Jill.
 Fly away Jack, fly away Jill.
 Come back Jack, come back Jill.”

2.3.4 ภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็ก

ภาพประกอบมีความสำคัญมากในหนังสือสำหรับเด็ก นอกเหนือจากทำหน้าที่ตกแต่งให้หนังสือดูสวยงามและชวนให้ผู้อ่านสนใจแล้ว ยังสื่อความหมายและช่วยอธิบายเรื่องราวให้ชัดเจนขึ้นอีกด้วย ดังนั้นการใช้ภาพประกอบจึงต้องตั้งอยู่บนความสมเหตุสมผล

ความสำคัญของภาพประกอบในหนังสือเด็ก (เกริก ยุ้นพันธ์ อ้างถึงใน ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561, น. 108-109)

- ภาพประกอบช่วยอธิบายและเสริมเนื้อหาให้ชัดเจน
- ภาพประกอบช่วยดึงดูดความสนใจของเด็ก
- ภาพประกอบตรวจสอบคล้อยตามจุดมุ่งหมายของผู้จัดทำ ผู้เขียน
- ภาพประกอบสร้างจินตนาการให้เด็ก
- ภาพประกอบมีผลต่อความละเอียดถี่ถ้วน ความประณีต ทำให้เด็กรักในสิ่งสวยงาม

2.4 ทบทวนทฤษฎีและแนวคิดเรื่องการแปล

2.4.1 กลวิธีการแปลบทร้อยกรองขององเดร เลอเฟอแวร์ (Andre Lefevere's Seven Translating Poetry Strategies and a Blueprint)

กวีนิพนธ์ในแต่ละภาษานั้นมีความแตกต่างทั้งในแง่ตัวภาษา รูปแบบคำประพันธ์ และ วัฒนธรรม จึงทำให้การแปลกวีนิพนธ์เป็นงานที่ท้าทายหรือบางครั้งก็แทบจะเป็นไปไม่ได้เลย การแปลกวีนิพนธ์จึงมีประเด็นที่นักวิชาการหลายคนมักหยิบยกขึ้นมา นั่นคือ ความแปลไม่ได้ เพราะบทกวีนิพนธ์นั้นมีปัจจัยด้านภาษา (ไม่ว่าเป็นอยู่ในรูปคำ โครงสร้าง หรือความหมาย) ปัจจัยเรื่องสุนทรียะ และปัจจัยด้านวัฒนธรรม ผสมผสานรวมกันอยู่ในตัวบทเดียวกัน โรมัน ยาacobสัน (Roman Jakobson) อธิบายว่ากวีนิพนธ์คือสมการทางภาษา ประกอบขึ้นด้วยรหัสแสดงผ่านคำพูดที่มีความหมายในตัวเอง เมื่อมีข้อบังคับของคำประพันธ์และมีเงื่อนไขในการแปลแล้ว ก็ยังทำให้แปลยากหรือแปลไม่ได้เลย (Jakobson, 2012, p. 131) เจ. ซี. แคทฟอร์ด (J. C. Catford) เสนอว่าสิ่งที่แปลไม่ได้คือสิ่งที่อยู่ในภาษาและสิ่งที่อยู่ในวัฒนธรรม เพราะ “ไม่สามารถหาคำในภาษาปลายทางที่มีความหมายเท่ากับคำในภาษาต้นทางได้ เช่น คำกำกวม การเล่นคำ การผวนคำ ฯลฯ” และ “ไม่สามารถหาวัฒนธรรมในภาษาปลายทางที่มีความเกี่ยวพันกับสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในตัวบทภาษาต้นทาง” (อ้างถึงใน Amirshojai & Khalilizadeh, 2017, pp. 2-5)

วิลลิส บาร์นส์โตน (Willis Barnstone) นักกวีชาวอเมริกันกล่าวว่า ไม่มีภาษาใดที่มีความเท่ากัน และยิ่งยากขึ้นอีกเมื่อตัวบทเป็นคำประพันธ์ ส่งผลให้ไม่มีงานแปลคำประพันธ์ในภาษาปลายทางใด ๆ ที่จะเหมือนกับตัวบทในภาษาต้นฉบับได้ทุกประการ หรืออาจเรียกว่าแปลไม่ได้ อย่างไรก็ตาม บาร์นส์โตนก็มองว่าคำประพันธ์ยังแปลได้ เพราะการแปลคือการยกระดับรูปแบบหนึ่ง ทำให้คำประพันธ์ที่ไม่มีใครรู้จัก ให้กลายเป็นที่รู้จัก ดังนั้นบทร้อยกรองที่แปลเป็นภาษาปลายทางนั้น

ควรอ่านประหนึ่งเป็นงานที่เขียนขึ้นด้วยภาษาปลายทางเอง (1978, p. 35) เมื่อมองว่าการแปลคำ ประพันธ์คือหนึ่งวิธีในการสื่อสาร การแปลจึงไม่ใช่แค่แปลตัวบทที่เป็นตัวหนังสือเท่านั้น แต่ต้องแปล ความคิด ความรู้สึก วาทกรรม และการกระทำที่เกิดขึ้นระหว่างผู้อ่านกับตัวบทอีกด้วย (Jones, 2011, p. 124) หน้าที่หลักในการสื่อสารของคำประพันธ์คือให้สุนทรียะในการอ่าน ให้ความเพลิดเพลิน ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก หรือสร้างความสุขในระดับภูมิปัญญา

เลอเฟอแรว์อ้างอิงแนวคิดของยูจีน ไนด้า (Eugene Nida) ว่า “ภาษาสองภาษาไม่มีทางที่จะ เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็ความหมายหรือการร้อยเรียงถ้อยคำและประโยค จึงสรุปได้ว่าไม่มีการแปลใด ๆ ที่จะเหมือนกันทุกประการกับต้นฉบับ” แต่การแปลกวีนิพนธ์ทำได้ โดยคำนึงถึงคุณค่าและมุ่งเน้น เรื่องการสื่อสารความหมาย (1975, pp. 385-386) นักแปลจึงควรมีทักษะดังนี้

- เข้าใจต้นฉบับในภาษาต้นทางทั้งหมดโดยรวม
- ประเมินคุณค่าในเชิงการสื่อสารความหมาย
- แยกแยะประเด็นเรื่องโครงสร้างของตัวบทออกจากเรื่องวัฒนธรรม
- คัดสรรรูปแบบใช้สื่อสารความหมายในภาษาปลายทางได้อย่างเหมาะสม (1975, pp. 390-391)

นอกจากนี้ เลอเฟอแรว์ยังอธิบายว่าการแปลคือการเขียนขึ้นใหม่และเป็นการปรับให้เข้าสู่ ระบบภาษาและวัฒนธรรมของภาษาปลายทาง จากการศึกษาเปรียบเทียบวิธีแปลที่นักแปลหลายคน เลือกใช้แปลกวีนิพนธ์ของคาตูลุส (Catullus) เลอเฟอแรว์จึงได้สรุปแนวทางการแปลออกเป็น (cited in Bassnett, 2002, pp. 88-89)

(1) การแปลแบบตรงตัว (Literal Translation)

- การแปลแบบตรงตัวนี้นักแปลจะต้องรักษาความเป็นต้นฉบับภาษาต้นทางไว้ ให้มากที่สุด เลอเฟอแรว์มองว่าการแปลวิธีนี้คือเครื่องมือที่ดีที่ผู้แปลนำไปใช้ทำ ความเข้าใจตัวบทภาษาต้นทาง

(2) การแปลแบบเน้นเสียง (Phonemic Translation)

- มีวัตถุประสงค์เพื่อเลียนแบบเสียงที่อยู่ในตัวบทภาษาต้นทางและคงความหมาย ไว้ให้เหมาะสม เลอเฟอแรว์มองว่าแนวทางนี้ใช้ได้กับตัวบทเฉพาะส่วนที่มีการ ใช้คำเลียนเสียง

(3) การแปลแบบเน้นจังหวะ (Metrical Translation)

- มีวัตถุประสงค์เพื่อถอดสำนวนแปลให้มีจังหวะที่ใกล้เคียงตัวบทภาษาต้นทาง แนวทางการแปลนี้จะเน้นที่เรื่องจังหวะทำให้รักษาความหมายไว้ได้ยาก จึงไม่ เหมาะที่จะนำมาใช้สำหรับการแปลตัวบททั้งเรื่อง

(4) การแปลแบบเน้นสัมผัส (Rhymed Translation)

- การแปลที่พยายามรักษาและถ่ายเสียงสัมผัสจากตัวบทภาษาต้นทางไปยังสำนวนแปลในภาษาปลายทาง การแปลแบบนี้มีโอกาที่ความหมายคลาดเคลื่อนไปและสื่อสารได้ไม่ครบถ้วน เพราะมีข้อบังคับของการสัมผัสกำกับอยู่

(5) การแปลเป็นร้อยแก้ว (Prose Translation)

- การแปลที่แปลงประเภทตัวบทจากบทร้อยกรองกลายเป็นร้อยแก้ว ละทิ้งองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่ในตัวบทร้อยกรองทั้งหมด

(6) การแปลเป็นกลอนเปล่า (Blank Verse Translation)

- การแปลที่พยายามรักษาสมุดระหว่างตัวบทภาษาต้นทางกับสำนวนแปลในภาษาปลายทางไม่ให้มากจนเกินไป ยังมีเค้าโครงของต้นฉบับให้เห็นอยู่บ้างในระดับวรรคและบรรทัด (กลอนเปล่าถือเป็นตัวบทประเภทร้อยกรอง)

(7) การแปลแบบตีความ (Interpretation Approach)

- การแปลที่ได้สำนวนแปลอยู่ในรูปแบบที่แตกต่างจากตัวบทภาษาต้นทางโดยสิ้นเชิง แต่เก็บรักษาเนื้อหาและใจความของคำประพันธ์ไว้

การแปลบทกวีนิพนธ์นั้นต้องอาศัยวิธีการแปลหลายแบบ ไม่สามารถใช้เพียงวิธีใดวิธีหนึ่งได้ตลอดทั้งเรื่อง เพราะบทกวีนิพนธ์นั้นมีความเป็นธรรมชาติสูง ปรับเปลี่ยนไปมา สิ้นไหลไปตามอารมณ์ ทำให้ไม่สามารถยึดติดอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่งได้ (cited in Bassnett, 2002, p. 88)

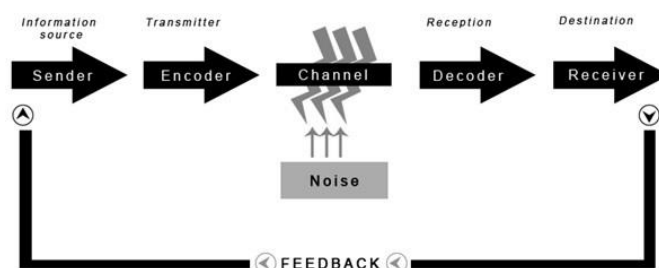
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.4.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องของกุตต์ (Gutt's Relevance Theory)

ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องช่วยให้นักแปลมองเห็นปัญหาและตระหนักถึงความยากในการตัดสินใจเลือกใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายได้ตรงกับความหมายในภาษาต้นทาง

การสื่อสารขั้นพื้นฐานและง่ายที่สุดคือการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างคนกับคน นั่นคือ ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ผู้ส่งสารจะเข้ารหัส (encoding) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก สิ่งที่ต้องการจะสื่อสารออกไปให้อยู่ในรูปของรหัส สัญลักษณ์ หรือสัญญาณ เช่น ภาษาเขียน ภาษาพูด ท่าทาง สิ่งของ ฯลฯ ต่อมาผู้รับสารจึงทำการถอดรหัส (decoding) หรือเรียกว่าการแปลงสารที่อยู่ในรูปของรหัสหรือสัญลักษณ์ที่ผู้ส่งสารส่งมาถึงให้ตรงความหมายที่สุดโดยอาศัยการแปลความหมาย

(interpretation) อย่างไรก็ตามทุกการสื่อสารย่อมมีอุปสรรค ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านเทคนิค ปัญหาด้านความหมาย รวมทั้งสิ่งรบกวนต่าง ๆ (noise) (Shannon & Weaver, 2014)

ภาพที่ 12: แบบจำลองแสดงการสื่อสารของแชนนอน-วีเวอร์

จุดเริ่มต้นของทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องเกิดจากการที่เฮอริเบิร์ต พอล ไกรซ์ (Herbert Paul Grice) ได้ปรับเปลี่ยนมุมมองเรื่องการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นความสัมพันธ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการสื่อสารหนึ่ง ๆ และได้นำเสนอหลักการซึ่งนำไปสู่การสื่อสารที่จะประสบผลสำเร็จ ไกรซ์เรียกหลักการนี้ว่า หลักการความร่วมมือ (Cooperative Principle) สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับการสื่อสารในทุก ๆ วัน โดยทั่วไปแล้ว ในการสื่อสารหนึ่ง ๆ คู่สนทนาต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน และต่างคนต่างต้องใส่ความพยายามอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะเข้าใจกันละกัน รวมทั้งต้องยอมรับจุดประสงค์และแนวทางการสื่อสารเพื่อให้การสนทนามีประสิทธิภาพ (1975, p. 45)

หลักการความร่วมมือจะเกิดประสิทธิภาพ ต้องอาศัยกฎ (maxim) 4 ข้อดังนี้ (Grice, 1989, pp. 26-28)

- กฎเรื่องคุณภาพ (Quality) “พูดความจริง”
- กฎเรื่องปริมาณ (Quantity) “พูดเท่าที่จำเป็น”
- กฎเรื่องความเกี่ยวเนื่อง (Relation) “พูดเรื่องเดียวกัน”
- กฎเรื่องวิธีการพูด (Manner) “พูดชัดเจน”

หลักการความร่วมมือและกฎเหล่านี้มีประโยชน์ต่อผู้รับสารเพราะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการถอดรหัส ผู้รับสารสามารถเลือกแนวทางการแปลความหมายที่ตรงกับความตั้งใจของผู้ส่งสารได้ใกล้เคียงที่สุด

ต่อมา ใน ค.ศ. 1987 สเปนอร์เบอร์และวิลสัน (Sperber and Wilson) ประยุกต์ใช้แนวคิดของไกรซ์โดยมุ่งเน้นความสนใจในเรื่องความมุ่งหมายหรือความตั้งใจของผู้ส่งสารและการตีความหรือการแปลความหมายในเชิงความคิดของผู้รับสาร การส่งสารเกิดขึ้นเพราะผู้ส่งสารคิดว่าสารดังกล่าวมี

ความเกี่ยวเนื่องหรือมีความสำคัญมากเพียงพอจึงสื่อสารออกไปยังผู้รับสาร การสื่อสารนั้นจึงไม่ใช่เพียงแค่อำนาจและถ้อยคำ แต่ยังมีเจตนาที่ฝังใจบางอย่างและสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งออกไปให้ผู้รับสารรับรู้ได้อย่างถูกต้องตามที่ผู้ส่งสารตั้งใจด้วย (1996, pp. 226-278) หรือพูดอีกนัยหนึ่งคือ ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องเป็นกระบวนการอ้างอิงข้อมูลซึ่งผู้ส่งสารจะนำสารที่ต้องการสื่อออกไปผนวกรวมกับข้อมูลบริบทแวดล้อมอื่น ๆ จนกลายเป็นสารที่มีความหมายตามที่ผู้ส่งสารต้องการแล้วส่งไปยังผู้รับสาร (1996, p. 122)

เมื่อเปรียบเทียบแนวคิดของโกรซ์กับแนวคิดของสเปอร์เบอร์และวิลสันแล้วจะเห็นว่า แนวคิดของสเปอร์เบอร์และวิลสันเหมาะสมต่อการแปลความหมายในเชิงภาพพจน์และการสื่อสารที่อยู่ในอกเหนือจากการใช้ตัวอักษรมากกว่า อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อผู้รับสารในเชิงความรู้สึกได้มากกว่าด้วย

ใน ค.ศ. 1990 เอิร์นส์-ออกัส กุตต์ ได้นำทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องมาประยุกต์ใช้กับการแปล กุตต์กล่าวว่าไม่มีความจำเป็นต้องค้นหาทฤษฎีการแปลแยกออกไปต่างหากเพราะการแปลก็คือการสื่อสารประเภทหนึ่ง (Gutt, 2000, p. 233) หรือเรียกว่าเป็นการสื่อสารในขั้นที่สอง เสนอว่าการแปลคือการถอดความหมายโดยอาศัยเครื่องมือทางภาษาและเน้นเรื่องผลลัพธ์เชิงปริชาณ (cited in Smith, 2002, p. 107-108)

ความเข้าใจในความหมายจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อตัวภาษาและกลไกการอ้างอิงเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน ตัวภาษาคือสิ่งที่แสดงออกมาให้เห็นได้ชัดเจน ส่วนกลไกการอ้างอิงคือสิ่งที่แสดงเป็นนัย เนื่องจากสมองมนุษย์นั้นซับซ้อน มีสิ่งเร้าต่าง ๆ มากมายเกิดขึ้นในสมอง จนกลายเป็นความคิดและความเป็นเหตุเป็นผล (Sperber & Wilson, 1996, p. 224)

แนวคิดของกุตต์ช่วยขจัดปัญหาการแปลในเรื่องความเชื่อตรงต่อต้นฉบับ เพราะการแปลควรส่งผลกระทบต่อผู้รับสารในเชิงปริชาณในระดับที่เหมาะสม (เน้นเรื่องการสื่อสารความหมาย) และผู้รับสารต้องเข้าใจสาร (บทแปล) ได้ทันที (ไม่ต้องแปลบทแปลอีกรอบ) (Gutt, 2000, p. 107) ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องดังกล่าวนี้ นำมาประยุกต์ใช้ในการแปลตัวบทได้หลายประเภท อาทิ แผ่นพับสถานที่ท่องเที่ยว โฆษณา บทร้อยกรอง ไปจนถึงตัวบทที่มุ่งเน้นเรื่องการปลุกเร้าอารมณ์ เป็นต้น ดังนั้นนักแปลจึงต้องถ่ายทอดความหมายให้ใกล้เคียงกับตัวบทต้นฉบับมากที่สุดเพื่อให้ผู้อ่านปลายทางรู้สึกและเข้าใจราวกับได้อ่านตัวบทในภาษาต้นทางจริง ๆ (Gutt, 2000, p. 123)

นอกจากนี้กุตต์ยังได้อธิบายความแตกต่างระหว่างการแปลโดยตรง (Direct Translation) กับ การแปลโดยอ้อม (Indirect Translation) การแปลโดยตรงคือการแปลโดยไม่อาศัยบริบทแวดล้อมที่อยู่ในตัวบท ซึ่งต้องตั้งสมมติฐานว่าผู้อ่านในภาษาปลายทางนั้นคุ้นเคยกับขนบความคิดของตัวบทในภาษาต้นทาง ในขณะที่การแปลโดยอ้อมนั้นมีความยืดหยุ่นกว่าสำหรับนักแปล トラバไตที่แปลในภาษาปลายทางถ่ายทอดความหมายออกไปได้ใกล้เคียงกับตัวบทต้นฉบับก็เพียงพอแล้ว เมื่อ

เทียบแล้วจะเห็นว่าการแปลโดยตรงนั้นผู้อ่านภาษาปลายทางต้องใช้ความพยายามทำความเข้าใจมากกว่าตัวบทที่แปลโดยอ้อม (Gutt, 2000, p. 154) นักแปลตามมุมมองของกูดต์จึงควร (1) มองตัวเองในฐานะผู้สื่อสารโดยใช้ภาษาปลายทางถ่ายทอดความหมายได้ตามที่ผู้แต่งในภาษาต้นทางต้องการ (2) เลือกรหัสหรือตัดสินใจกลวิธีการแปลหนึ่ง ๆ บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทบริบท และปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากตัวบท (ที่เป็นตัวหนังสือ) และ (3) ตัวบทในภาษาปลายทางจะประสบผลสำเร็จหรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกลวิธีการแปล แต่ขึ้นอยู่กับความเกี่ยวข้องของความหมายทั้งหมด (Gutt, 2000, p. 199) ดังนั้นการแปลจึงควรมุ่งเป้าไปเรื่องการสื่อความหมายซึ่งต้องอาศัยกระบวนการตีความหมายและความเกี่ยวข้องกันของความหมาย (ทฤษฎีความเกี่ยวข้อง) ผ่านเครื่องมือที่เรียกว่าภาษา ตัวบทแปลในภาษาปลายทาง (TT) จึงถือว่าเป็น “ต้นฉบับ” ในตัวมันเอง แม้จะมีรูปร่างลักษณะที่ต่างจากตัวบทในภาษาต้นทาง (ST) แต่ก็บังเกิดผลต่อผู้อ่านในภาษาปลายทางเทียบเท่ากับตัวในภาษาต้นทางไม่แพ้กัน (Gutt, 2000, p. 106)

2.4.3 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการสื่อสารในรูปแบบผสมของเครส (Kress's Multimodality Theory)

ทฤษฎีการสื่อสารในรูปแบบผสม (Multimodality Theory) คือ การตีความหมายหรือการสร้างความหมายโดยผนวกรวมสิ่งที่สื่อสารออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เช่น การนำภาพรวมกับการเขียน การนำดนตรีรวมกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย การฟังสุนทรพจน์รวมกับท่าทางเคลื่อนไหว (Baker & Saldanha, 2020, p. 346) รูปแบบการสื่อสารหรือโหมด (Mode) คือหัวใจสำคัญในการสื่อความหมาย เมื่อนำรูปแบบการสื่อสารหลายรูปแบบมาผสมกันจึงเกิดความหมายใหม่ ๆ และหลากหลายออกไปตามแต่วัฒนธรรม ในการสื่อสารผ่านรูปแบบการเขียนเพียงลำพังอาจจะดูทำได้ง่าย ๆ แต่แท้จริงแล้วกลับเป็นสิ่งที่ซับซ้อนมากกว่านั้น เครสเสนอว่าเมื่อนำรูปแบบการสื่อสารหลายแบบมารวมกันอยู่ในสารชิ้นเดียว ไม่ว่าจะเป็น (ภาษา) เขียน รูปภาพ และ สี เนื่องจากจะทำให้เกิดประโยชน์มากกว่า รูปแบบการสื่อสารแต่ละแบบมีหน้าที่ต่างกันไป เช่น รูปภาพช่วยให้เข้าใจความหมายโดยไม่ต้องอ่านตัวหนังสือยาว ๆ หรือสีสันต่าง ๆ อาจช่วยเน้นให้สิ่งที่อยู่ในเนื้อหาโดดเด่นขึ้นมา เป็นต้น (Kress, 2010, p. 1)

เครสนำเสนอมุมมองที่แตกต่างออกไปในการวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสาร การเขียนมีส่วนประกอบต่าง ๆ อาทิ ถ้อยคำ วลี ประโยค ไวยากรณ์ แต่อีกมุมหนึ่งของการเขียนกลับซ่อนส่วนที่ถือว่าเป็นภาพได้เช่นกัน นั่นคือ ฟอนต์ ขนาดฟอนต์ อักษรตัวเอนหรือตัวเข้ม สีของฟอนต์ เครื่องหมายวรรคตอน การเว้นวรรค การเว้นบรรทัด การย่อหน้า ฯลฯ (Kress, 2010, p. 79)

ตัวอย่าง ภาพที่ 13 บทร้อยกรองจากหนังสือเด็กเรื่อง *Wet Cement: A mix of Concrete Poems* ของ บ็อบ รัคซึก้า (Bob Raczka) (2016, pp. 4-5) รูปแบบการเรียบเรียงบทร้อยกรอง (ตัวอักษร) ให้เป็นภาพเพื่อเสริมการสื่อความหมาย บทร้อยกรองชนิดนี้เรียกว่าวรรณรูป (concrete poetry หรือ visual poetry)

ภาพที่ 13: ตัวอย่างบทร้อยกรอง - วรรณรูป จากหนังสือเรื่อง *Wet Cement: A Mix of Concrete Poems*

เสียงหนัก เสียงเบา เสียงดัง เสียงค่อย การเว้นจังหวะ สำเนียง คือลักษณะการนำเสนอสารที่เรียกว่าการพูด การออกเสียง (การผันเสียง) และการลากเสียง (สั้น/ยาว) ต่างก็ส่งผลต่อการรับรู้และการตีความหมายของผู้รับสาร เมื่อนำรูปแบบการพูดต่าง ๆ มาผสมกับรูปแบบการเขียน ก็จะทำให้เกิดภาพซึ่งช่วยสื่อความหมายให้แก่ผู้รับสารได้ดีขึ้น เช่น การเขียนว่า ‘Aaaaalbert, come her’, ‘yummmmy’ หรือ ‘psssst’ (Kress, 2010, p. 80)

ตัวบทรูปแบบผสม (multimodal texts) จึงเป็นชิ้นงานที่ผสมผสานรูปแบบการสื่อสารหลายรูปแบบเข้าไว้ด้วยกันและสื่อไปยังผู้รับสารผ่านการอ่าน การฟัง การดู หรือการสัมผัส (Kress & Leeuwen, 2001, p. 22)

2.5 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบท

2.5.1 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ด (Nord's Text Analysis in Translation)

ผู้วิจัยนำแนวคิดการวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ดมาวิเคราะห์ตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* โดยเริ่มจากองค์ประกอบภายนอก ได้แก่ ผู้ส่งสาร เจตนาผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สื่อ สถานที่ เวลา โอกาสพิเศษในการสื่อสาร และหน้าที่ของตัวบท และตามด้วยองค์ประกอบภายใน ได้แก่ หัวข้อเรื่อง เนื้อหา สิ่งทีละไว้ในฐานที่เข้าใจ โครงสร้างของตัวบท อวัจนภาษา ศัพท์ โครงสร้างประโยค และ ลักษณะเหนือหน่วยเสียง (อ้างอิงใน วรรณมา แสงอร่ามเรือง, 2563, น. 78-79) หลังจากวิเคราะห์ตัวบทแล้ว ผู้วิจัยจะเข้าใจตัวบทและมองเห็นประเด็นปัญหาในการแปลได้ดีขึ้น

2.5.1.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท

- (1) ผู้ส่งสาร (sender) ใครเป็นผู้ส่งสาร เป็นคนเดียวกับผู้ผลิตสารหรือไม่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ส่งสาร เช่น การศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ความเชี่ยวชาญ เป็นต้น (2563, น. 81)
- (2) เจตนาของผู้ส่งสาร (sender's intention) เป็นการมองจากตัวผู้ส่งสารว่ามีเจตนาอะไร (2563, น. 83)
- (3) ผู้รับสาร (audience) โดยทั่วไปแล้วจะมีสองกลุ่มคือผู้รับสารตัวบทต้นทางและผู้รับสารตัวบทแปล การแปลตัวบทจะต้องคำนึงถึงผู้รับสารในภาษาปลายทางเสมอ ต้องประเมินความรู้พื้นฐานและวัฒนธรรมของผู้รับสาร (2563, น. 84)
- (4) สื่อ (medium) ตัวบทที่นำเสนอให้ผู้รับสารอยู่ในสื่อรูปแบบใด หรือสิ่งที่จะช่วยพาตัวบทไปสู่ผู้รับสาร (2563, น. 85)
- (5) สถานที่ (place of communication) สถานที่ผลิตตัวบทออกให้รู้ถึงวัฒนธรรมและสังคมที่ปรากฏอยู่ในตัวบทและส่งผลต่อการแปลตัวบท (2563, น. 87)
- (6) เวลา (time of communication) ปัจจัยเรื่องเวลามักจะบอกให้ผู้รับสารทราบในเบื้องต้นว่าลักษณะการใช้ภาษาในตัวบทเป็นอย่างไร และยังสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมหรือค่านิยมบางอย่างในเวลานั้น ๆ ด้วย (2563, น. 88-89)
- (7) โอกาสพิเศษในการสื่อสาร (motive of communication) หากตัวบทหนึ่งผลิตขึ้นเพื่อโอกาสพิเศษหนึ่ง ตัวบทจะสะท้อนให้เห็นชนบประจําชนิดตัวบท วงคำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษา เช่น คำประกาศทางการ บันทึกการประชุม ใบปลิว คำกล่าวในพิธีศพ เป็นต้น (2563, น. 90)

- (8) หน้าที่ของตัวบท (text function) หน้าที่ในการสื่อสารตัวบท เช่น เพื่อให้ข้อมูล เพื่อโน้มน้าว หรือเพื่อความบันเทิง เป็นต้น (2563, น. 91-92)

2.5.1.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท

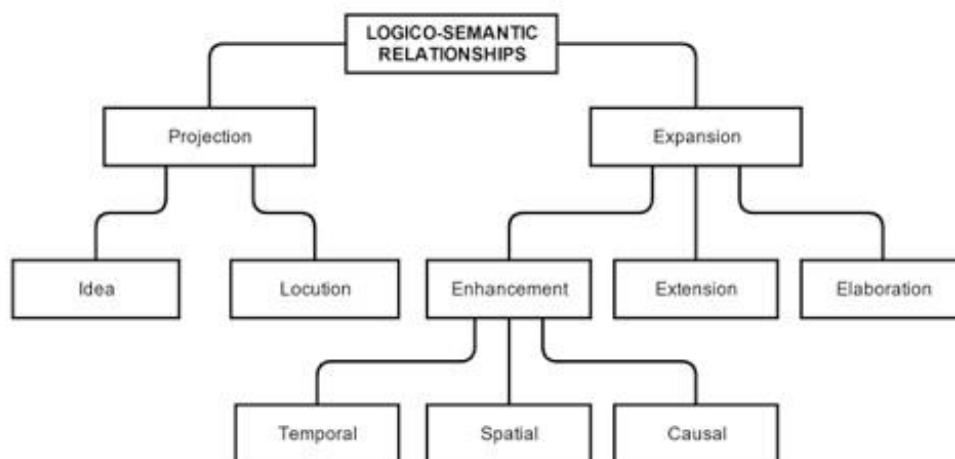
- (1) หัวข้อเรื่อง (subject matter) หัวข้อเรื่องจะช่วยให้ผู้แปลทราบโดยคร่าว ๆ ว่า ตัวบทเกี่ยวกับอะไร มีพื้นฐานความรู้ทั่วไปจากที่ไหน เนื้อเรื่องจะไปในทิศทางใด และวงคำศัพท์จะประมาณไหน (2563, น. 94-95)
- (2) เนื้อหา (content) ตัวบทมีเนื้อหาอะไรบ้าง ความต่อเนื่องของเนื้อหา ความซับซ้อนของเนื้อหา “ผลการวิเคราะห์เนื้อหาทำให้เราคาดเดาโครงสร้างของตัวบท ลักษณะเฉพาะทางด้านภาษาและวัจนลีลาของศัพท์และโครงสร้างภาษาได้” (วรรณา แสงอร่ามเรือง, 2563, น. 97)
- (3) สิ่งทีละไว้ในฐานที่เข้าใจ (presupposition) เนื้อความที่ปรากฏในตัวบทต้นทางอ้างเหตุการณ์ทั่วไปมาน้อยเพียงใด อ้างถึงเหตุการณ์อะไรเป็นนัยหรือไม่ หรือละรายละเอียดด้านวัฒนธรรมและสังคมหรือไม่ (วรรณา แสงอร่ามเรือง, 2563, น. 98)
- (4) โครงสร้างของตัวบท (text composition) ตัวบทเรียงลำดับอย่างไร ใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างไร แบ่งย่อหน้าอย่างไร และใช้ลักษณะเหนือหน่วยเสียงหรือไม่ (วรรณา แสงอร่ามเรือง, 2563, น. 100-101)
- (5) อวัจนภาษา (non-verbal element) ตัวบทมีองค์ประกอบด้านอวัจนภาษาอะไรบ้าง “อวัจนภาษาในที่นี้คือสัญลักษณ์ที่แสดงออกมาโดยไม่ใช้ภาษาเป็นสื่อ ทำหน้าที่เสริมความ ขยายความให้เด่นชัด หรือขจัดความกำกวม หรือเน้นย้ำเนื้อความในตัวบท” (วรรณา แสงอร่ามเรือง, 2563, น. 102)
- (6) ศัพท์ (lexis) ตัวบทใช้ถ้อยคำ คำศัพท์ในกลุ่มหรือวงศัพท์ใด แสดงให้เห็นถึงวัจนลีลาหรือรูปแบบของคำอย่างไร ใช้คำศัพท์เฉพาะทางหรือไม่ ใช้คำที่มีความหมายแฝง หรืออุปมาอุปไมย หรือการเล่นคำหรือไม่ (วรรณา แสงอร่ามเรือง, 2563, น. 104-105)
- (7) โครงสร้างประโยค (sentence structure) วิเคราะห์รูปแบบและวัจนลีลา เช่น การใช้ประโยคหลัก ประโยคย่อย หรือสัดส่วนของประโยคหลักและประโยคย่อย เป็นต้น อาจวิเคราะห์ความสั้น-ยาวของประโยค วิเคราะห์ความต่อเนื่องของเนื้อความในแต่ละประโยค (วรรณา แสงอร่ามเรือง, 2563, น. 107-108)

- (8) ลักษณะเหนือหน่วยเสียง (supra-segmental features) การลงเสียงหนัก-เบา การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเลือกใช้ตัวพิมพ์รูปแบบต่าง ๆ อาทิ ตัวเอน ตัวหนา หรือตัวใหญ่ การเว้นระยะห่างระหว่างคำหรือบรรทัด (Nord, 2005, pp. 131-132)

2.5.2 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทสื่อผสมของดิเซอโต้ (Dicerto's Model for Source Text Analysis)

ในส่วนการวิเคราะห์ตัวบทสื่อผสมนั้น ผู้วิจัยใช้แนวทางการวิเคราะห์ของซารา ดิเซอโต้ (Sara Dicerto) ซึ่งได้อธิบายไว้ในหนังสือ *Multimodal Pragmatics and Translation: A New Model for Source Text Analysis* ดิเซอโต้พัฒนาแนวทางการวิเคราะห์ดังกล่าวนี้จากแนวคิดของราดาน มาร์ติเนค (Radan Martinec) กับแอนดรูว์ ซัลเวย์ (Andrew Salway) และคาเทรีนา พาสตรา (Katerina Pastra) (2018, p. 62)

มาร์ติเนคและซัลเวย์อธิบายว่า แนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ของความหมายทางตรรกะ (Logical-semantic) ของไมเคิล ฮัลลiday (Michael Halliday) นั้นนำมาประยุกต์ใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างโหมต (ในที่นี้หมายถึงตัวบทและภาพ) ได้เช่นกัน ดังภาพที่ 15 (Martinec & Salway cited in Dicerto, 2018, p. 75)

ภาพที่ 15: แผนผังความสัมพันธ์ระหว่างโหมตตามแนวคิดของมาร์ติเนคและซัลเวย์

ตามแนวคิดของฮัลลidayในเรื่องความสัมพันธ์ของความหมายทางตรรกะแบ่งออกเป็นสองประเภทคือการอ้างอิง (projection) ซึ่งอาจอ้างอิงถึงคำพูด (locution) หรืออ้างอิงถึงความคิด (idea)

และการขยายความ (expansion) มาร์ตินเคและซัลเวย์นำเสนอความคิดเพิ่มเติมในส่วนการขยายความโดยแยกย่อยเป็น (Dicerto, 2018, p. 75)

(1) การให้ความเพิ่ม (enhancement)

ความหมายในโหมดหนึ่งช่วยเสริมเพิ่มความหมายให้อีกโหมดหนึ่ง มักเป็นการเพิ่มเสริมคุณลักษณะ บอกเหตุผล เจือปน (causal) สถานที่ (spatial) หรือเวลา (temporal) (Dicerto, 2018, p. 76)

(2) การเพิ่มความเพิ่ม (extension)

ข้อความและภาพแสดงความหมายที่เติมเต็มกันและกัน โดยมากแล้วโหมดที่แสดงข้อความมักใช้คำเชื่อม เช่น and, or, but, instead เป็นต้น (Dicerto, 2018, p. 76)

(3) การอธิบายความซ้ำ (elaboration)

ข้อความในโหมดหนึ่งอธิบายความหมายของอีกโหมดหนึ่ง (ภาพ) ไม่มีข้อมูลใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น หรือเรียกว่าพูดซ้ำหรือพูดใหม่ (rephrase) ดังนั้นทั้งสองโหมดมักสื่อความหมายเดียวกัน (Dicerto, 2018, p. 76)

การวิเคราะห์ความหมายเชิงวัจนปฏิบัติในสื่อผสม (Multimodal pragmatic meaning) ตามแนวคิดของดิเชอร์โตนั้นจะเน้นวัตถุประสงคในการสื่อสารของผู้ส่งสารเป็นหลัก ดิเชอร์โตนจึงศึกษาแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์เชิงอรรถศาสตร์ระหว่างภาพและภาษาของพาสตราเพิ่มเติม ซึ่งพาสตราเรียกย่อ ๆ ว่า COSMOROE (cross-media interaction relations) ความสัมพันธ์ดังกล่าวแบ่งออกเป็น (2018, pp. 78-79)

(1) Equivalence: ข้อมูลที่แสดงในแต่ละโหมดมีความหมายเดียวกัน เช่น ภาพแม่น้ำ – ข้อความบอกชื่อของแม่น้ำ (2018, p. 79) ความสัมพันธ์เท่ากันแบ่งย่อยเป็น

- Token-Token: โหมดภาพและโหมดข้อความเหมือนกัน

ตัวอย่าง ภาพมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ส (St. Peter's Basilica) – ข้อความเขียนว่า มหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ส (2018, p. 80)

- Type-Token: โหมดหนึ่งให้ข้อมูลประเภท ชนิด หรือหมวดหมู่ และแสดงให้เห็นในอีกโหมดหนึ่ง

ตัวอย่าง ข้อความเขียนว่าโบสถ์ – ภาพมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ส (2018, p. 80)

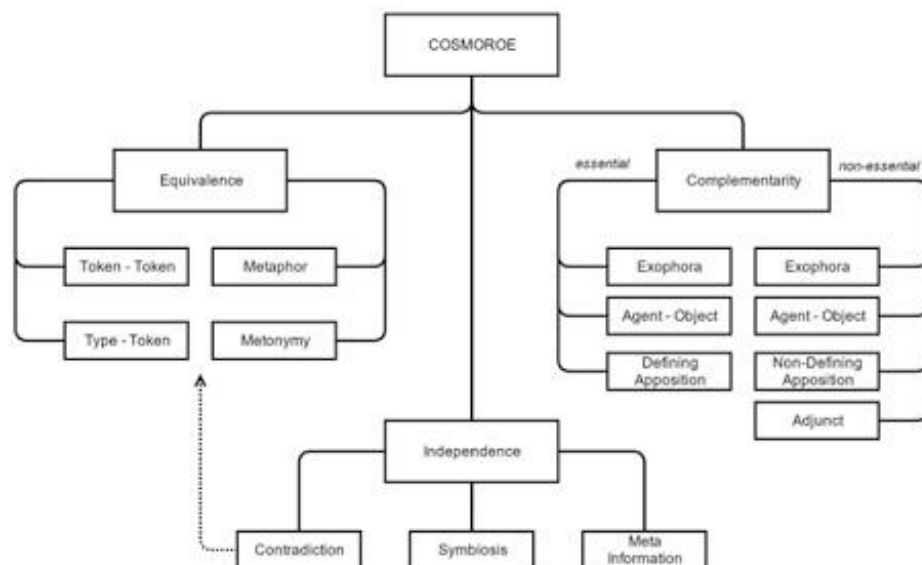
- Metonymy: ในแต่ละโหมตแสดงข้อมูลแตกต่างกัน แต่ความตั้งใจของผู้ส่งสารคือข้อมูลเหล่านั้นมีความหมายเท่ากันและมาจากหมวดหมู่เดียวกัน
ตัวอย่าง ภาพประติมากรรมหินอ่อนปิเอตา (Pieta) ของมิเกลันจิโล (Michelangelo) และมีข้อความบนป้ายเขียนว่า ‘งานศิลปะในมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ส’ (2018, p. 80)
 - Metaphor: เป็นการทำให้ข้อมูลต่างโหมตกันและคนละหมวดหมู่มีความหมายเหมือนกัน
ตัวอย่าง ภาพมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ส – ข้อความเขียนว่า ‘สรวงสวรรค์แห่งงานศิลปะ’ (Dicerto, 2018, p. 80)
- (2) Complementarity: ข้อมูลที่แสดงในโหมตหนึ่งเสริมเติมข้อมูลในอีกโหมตหนึ่ง เช่น ภาพแม่น้ำ – ข้อความอธิบายลักษณะรูปร่างของแม่น้ำ ความสัมพันธ์แบบส่งเสริมกัน แบ่งย่อยเป็น (Dicerto, 2018, p. 79)
- Exophora: ข้อมูลในโหมตหนึ่งมีจุดอ้างอิงถึงข้อมูลที่อยู่ในอีกโหมตหนึ่ง
ตัวอย่าง มีข้อความเขียนว่า ‘คุณอยู่ที่นี้’ – ส่วนที่เป็นภาพแสดงแผนที่ของประเทศอังกฤษและมีหมุดปักอยู่ตรงกรุงลอนดอน (Dicerto, 2018, p. 80)
 - Agent-object: ประธาน หรือสิ่งที่แสดงการกระทำ หรือเหตุการณ์อยู่ในโหมต ๆ หนึ่ง และมีข้อความอธิบายถึงสิ่งเหล่านั้นอยู่ในอีกโหมตหนึ่ง
ตัวอย่าง ในหนังสือการ์ตูนจะมีบอลลูกคำพูดชี้ไปยังผู้พูด (Dicerto, 2018, p. 80)
 - Apposition: ในโหมตหนึ่งจะมีข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในอีกโหมตหนึ่ง เป็นการเฉพาะเจาะจง
ตัวอย่าง ภาพนายบารัค โอบามา – คำบรรยายเพิ่มเติมว่า ‘ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ที่ประชาชนรักมากที่สุด’ (Dicerto, 2018, p. 80)
 - Adjunct: ข้อมูลในโหมตหนึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของข้อมูลในอีกโหมตหนึ่ง ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องมีก็ได้
ตัวอย่าง ลายเซ็นที่อยู่บนภาพวาด (Dicerto, 2018, p. 81)
- (3) Independence: ข้อมูลในแต่ละโหมตไม่เหมือนกันแต่ยังคงมีความเกี่ยวเนื่องกัน เช่น ข้อความบรรยายเกี่ยวกับแม่น้ำ – ตัวอักษรมีการตกแต่งด้วยภาพหยดน้ำ (Dicerto, 2018, p. 79) ความสัมพันธ์แบบอิสระต่อกันแบ่งย่อยเป็น

- Contradiction: แต่ละโหมคนั้นมีข้อมูลที่ตรงข้ามกัน หรือความหมายอ้างอิงไม่เท่ากัน

ตัวอย่าง ถ้ามีภาพสันตะปาปา และข้อความที่อยู่ติดกับภาพเขียนว่า 'รัฐสภาอิตาลี' ผู้อ่านจะรู้ว่าภาพและข้อความไม่มีความสอดคล้องกัน เพราะสันตะปาปาไม่ใช่ประชาชนของประเทศอิตาลี จึงไม่สามารถเป็นสมาชิกรัฐสภาอิตาลีได้ (Dicerto, 2018, p. 81)

- Symbiosis: โหมคหนึ่งมีข้อมูลซึ่งสัมพันธ์ในเชิงใจความกับสิ่งที่อยู่อีกโหมคหนึ่ง แต่ไม่ใช่การเสริมเติมข้อมูลให้กัน (ดังตัวอย่างข้อความเรื่องแม่น้ำ-ตกแต่งตัวอักษรด้วยภาพหยดน้ำ ในหัวเรื่อง independence ข้างต้น) (Dicerto, 2018, p. 81)

- Meta-information: ข้อมูลที่อยู่ในโหมคหนึ่ง แม้จะเป็นอิสระต่อกันแต่กลับสัมพันธ์กับข้อมูลในอีกโหมคหนึ่งได้โดยผ่านการทำความเข้าใจและการตีความ ตัวอย่าง ข้อความบนหน้ากระดาษใช้รูปแบบตัวอักษร รูปแบบการจัดหน้ากระดาษ และตัวกระดาษที่ใช้พิมพ์นั้นเผยให้ผู้อ่านรู้ข้อมูลเพิ่มเติมได้เมื่อมีการตีความ เช่น สถานที่ตีพิมพ์ ช่วงเวลาที่ผลิต หรือยุคสมัยของข้อความ (Dicerto, 2018, p. 81)

ภาพที่ 16: แผนผัง COSMOROE ตามแนวคิดของคาเทรีนา พาสดรา

นอกจากดูความสัมพันธ์ระหว่างโหมดแล้ว ดิเซอร์โตเสนอว่าควรดูความหมายในแต่ละโหมด (Meaning in individual modes) ด้วย ได้แก่ โหมดข้อความ (verbal) โหมดภาพ (visual) และ โหมดเสียง (Aural) สำหรับตัวบทที่ไม่มีความเคลื่อนไหว (static) จะประกอบด้วยโหมดข้อความและ โหมดภาพ ส่วนตัวบทที่มีความเคลื่อนไหว (dynamic) จะมีโหมดเสียงเพิ่มเข้ามา (2018, pp. 85-88) ดิเซอร์โตจึงเสนอตารางเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ตัวบทสื่อผสมไว้ดังตารางในหน้าที่ 55

ตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทและภาพ

ความหมายที่ผู้สื่อสารต้องการสื่อ (Sender's meaning)					
การจัดกลุ่ม (Grouping of items)	ความหมายภายในโหมด (Semantic representation of individual modes)	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม (Semantic representation of multimodal text)	ความหมายที่ชัดเจน (inferential meaning)	ความหมายที่ชัดเจน (Explicature)	ความหมายโดยนัย (Implicature)
กลุ่มที่ (Cluster)	ข้อความ (Verbal)	ภาพ (Visual)	COSMOROE	ความสัมพันธ์ทางความหมาย (Logico-semantic relations)	ความหมายโดยนัย (Implicature)
รูปภาพกลุ่มที่ 1 (1CL)	ความหมายที่แสดงอยู่ในเนื้อหา (1VER)	ความหมายที่แสดงอยู่ในภาพ (1VIS)	ความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละโหมดว่า ความหมายเท่ากัน ส่งเสริมกันหรือไม่เหมือนกัน	ความสัมพันธ์ทางความหมาย – การอ้างถึง หรือการขยายความ	ตีความหมายจากบริบท
รูปภาพกลุ่มที่ 2 (2CL)	ความหมายที่แสดงอยู่ในเนื้อหา (2VER)	ความหมายที่แสดงอยู่ในภาพ (2VIS)			

2.6 การประยุกต์ใช้ความรู้ ทฤษฎี และแนวความคิดการแปล

จากการทบทวนความรู้เกี่ยวกับบทร้อยกรองภาษาอังกฤษและภาษาไทย ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาเรื่องการเลือกใช้ฉันทลักษณ์ของบทแปลให้เหมาะสมกับผู้อ่านกลุ่มเป้าหมายในภาษาปลายทาง และถ่ายทอดความหมายใกล้เคียงกับต้นฉบับ นอกจากนี้ขบวนการจัดเรียงคำประพันธ์จะต่างกันแล้ว ฉันทลักษณ์ในแต่ละภาษาจะส่งผลต่อถ้อยคำ ความหมาย และสัมผัส แม้บทร้อยกรองภาษาอังกฤษจัดเรียงบทกลอนเป็นบรรทัดละหนึ่งวรรค ซึ่งไม่เหมือนกับบทร้อยกรองภาษาไทยที่จัดเรียงบรรทัดละสองวรรค แต่ข้อแตกต่างนี้ไม่เป็นปัญหาในการแปลเท่าใดนัก เพราะบทแปลจะจัดเรียงตามรูปแบบบทร้อยกรองภาษาไทย ทำให้ผู้อ่านบทแปลภาษาไทยไม่สะดุดใจ

นิทานร้อยกรองเรื่อง *The Everywhere Bear* ประพันธ์ขึ้นเป็นร้อยกรอง ใช้เสียงสัมผัสคู่ (rhyming couplets) ตามแผนสัมผัส AABB มีจำนวนพยางค์ต่อบรรทัดประมาณ 11-12 พยางค์ มีจำนวนบทเฉลี่ย 2 บทต่อหนึ่งหน้ากระดาษ และเมื่ออ่านออกเสียงแล้ว จะเกิดจังหวะที่กระชับ สนุกสนาน มีชีวิตชีวา ผู้วิจัยจะต้องนำคุณลักษณะเหล่านี้มาเทียบเคียงกับฉันทลักษณ์บทร้อยกรองภาษาไทยเพื่อเลือกฉันทลักษณ์ที่เหมาะสมกับต้นฉบับ เมื่อพิจารณาจากผู้อ่านกลุ่มเป้าหมายของตัวบทต้นฉบับแล้ว ฉันทลักษณ์ที่เลือกมาใช้จะต้องเหมาะสมกับวัยของผู้อ่านซึ่งเป็นเด็กระดับชั้นประถมศึกษาขึ้นไป จากการศึกษาเอกสารมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทยตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยพบว่าเด็กระดับประถมศึกษาตอนต้นจะได้เรียนคำประพันธ์ประเภทกลอนและกาพย์ยานี 11 เป็นลำดับต้น ๆ ส่วนคำประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ และร่าย นั้นจะเรียนในระดับชั้นการศึกษาที่สูงขึ้นไป โดยที่ร่ายจะเรียนเป็นลำดับสุดท้ายในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในหนังสือ *หลักภาษาไทย ไวยากรณ์ไทย ฉันทลักษณ์* ของพระยาอุปกิตศิลปสาร ได้ลำดับความยากง่ายในการเรียนรู้เรื่องคำประพันธ์ไว้ว่าคำกลอนและกาพย์ “ตำรานี้ต้องการแสดงประเภทที่ง่ายและใช้แพร่หลายเป็นสามัญขึ้นต้น แล้วยกประเภทที่ยากและแพร่หลายน้อยกว่าเรียงขึ้นไปเป็นลำดับ โดยถือเอาความสะดวกในการสอนการเรียนเป็นข้อใหญ่ เพราะฉะนั้นจึงควรจะรู้จัก่อนเพราะเป็นของง่ายและแพร่หลายทั่วไป” (2497, น. 13) เมื่อพิจารณาจากตัวแปรดังกล่าวแล้ว จะเหลือเพียงกาพย์และกลอนที่น่าจะนำมาใช้ในการแปลได้

ในเบื้องต้น เมื่อวิเคราะห์เรื่องข้อบังคับต่าง ๆ ในการประพันธ์ โคลง ฉันท์ และร่ายแล้ว ผู้วิจัยพบว่าทั้งโคลง ฉันท์ และร่าย มีความเข้มงวดเรื่องแบบแผน ยากที่เด็กจะเข้าใจ และใช้ภาษาที่มีความเป็นทางการสูง เพราะต้องมีการสรรคำจากภาษาต่างประเทศ อาทิ คำบาลีสันสกฤต (ธเนศ เวศร์ภาดา, 2543, น. 152) จึงไม่ควรนำมาใช้ในบทแปล

ส่วนฉันทลักษณ์กาพย์และกลอนมีความยืดหยุ่นเรื่องข้อบังคับและใช้ภาษาระดับทั่วไป แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกาพย์กับกลอนแล้ว กลอนมีข้อบังคับทางฉันทลักษณ์มากกว่าและมีจำนวนพยางค์มากกว่ากาพย์ ทำให้เวลาอ่าน จะรู้สึกยาว ไม่กระชับ จึงหว่าไม่สนุกเท่ากับกาพย์ เมื่อดูตัวบทต้นฉบับ ผู้วิจัยพบว่ามีจำนวนคำ/พยางค์โดยเฉลี่ย 11 คำต่อหนึ่งบรรทัด และมีสัมผัสที่ท้ายวรรค ซึ่งเทียบเคียงได้กับลักษณะสัมผัสระหว่างบาทและสัมผัสระหว่างบทของกาพย์ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่ากาพย์ยานี 11 เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในบทแปล เพราะมีลักษณะใกล้เคียงกับตัวบทต้นฉบับ ทั้งในเรื่องจำนวนคำ การสัมผัส จังหวะในการอ่าน ความยาว และเป็นคำประพันธ์ที่นิยมใช้ในบทเรียนสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษามากที่สุด (ปานชนก เมธาภัทร, 2558, p. 104)

การถ่ายทอดความหมายและถ่ายทอดวรรณศิลป์ให้ปรากฏในตัวบทแปลเป็นอีกหนึ่งประเด็นสำคัญในการแปลตัวบทร้อยกรอง บทแปลจะต้องสะท้อนให้เห็นความสลับไหลและความเป็นธรรมชาติ ดังนั้นผู้วิจัยกำหนดทิศทางการแปลว่าควรเป็นการแปลแบบสื่อความหมาย กลวิธีการแปลของเลอเพอร์แวร์ที่ผู้วิจัยเลือกใช้มี 3 วิธีคือ (1) การแปลแบบตรงตัว (literal translation) และการแปลเป็นร้อยแก้ว (prose translation) เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด และใช้ทบทวนเทียบเคียงเพื่อดูว่าบทแปลสุดท้ายมีข้อผิดพลาดหรือไม่อย่างไร และ (2) การแปลแบบตีความ (interpretation approach) เพื่อถ่ายทอดความหมายให้ตรงกับที่ผู้เขียนตั้งใจไว้ให้มากที่สุด บทแปลสุดท้ายจะใกล้เคียงกับต้นฉบับทั้งในเรื่องความหมาย อารมณ์ ภาษา เสียงสัมผัส ทำนอง จังหวะ และเกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านได้ในระดับเท่ากัน

ตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* ประกอบด้วยส่วนเนื้อเรื่อง (ภาษา) และภาพเข้าใจด้วยกัน ดังนั้นความหมายจะเกิดจากโหมตใดโหมตหนึ่ง หรือเกิดพร้อมกันทั้งสองโหมต หรือโหมตหนึ่งเพิ่ม/เสริม/ขยายความหมายของอีกโหมตหนึ่งก็ได้ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องและทฤษฎีการสื่อสารในรูปแบบผสม จะช่วยแก้ปัญหาข้อจำกัดเรื่องจำนวนคำศัพท์ (โหมตภาษา) ข้อบังคับฉันทลักษณ์ร้อยกรองภาษาไทย และเอื้อประโยชน์ในการแปลบทร้อยกรองได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยต้องคำนึงเรื่องความสัมพันธ์ของเนื้อหาและภาพอยู่เสมอ เช่น การใช้สี ท่าทางตัวละคร มุมมองของตัวละคร หรือการจัดหน้ากระดาษ ฯลฯ เพื่อสื่อสารในสิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการออกไปให้ได้มากที่สุดและเหมาะสมที่สุด ดังนั้นบทแปลภาษาไทยและภาพประกอบตามต้นฉบับเดิมจะยังคงมีความสอดคล้องกัน สื่อความหมาย และแสดงอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครได้ใกล้เคียงกันมากที่สุด

บทที่ 3

การวิเคราะห์ตัวบทและการวางแผนการแปล

3.1 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ

สำหรับตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* เป็นตัวบทที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อความ (บทร้อยกรอง) กับภาพที่แยกเป็นเอกเทศไม่ได้ ดังนั้นการถ่ายทอดความหมายของผู้ประพันธ์จึงเป็นสิ่งสำคัญ และ “ถ้าจะแปลได้ ก็ต้องมีความสอดคล้องกันระหว่างสิ่งที่ตัวบทต้นฉบับตั้งใจจะสื่อสารออกไปกับหน้าที่ของตัวบทในภาษาปลายทาง (เพื่อสื่อสารความหมาย)” (Nord cited in Pym, 1993, p. 186) การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับโดยภาพรวม ผู้วิจัยเลือกใช้แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอาเน นอร์ด (Christiane Nord) ซึ่งเป็นแนวทางการวิเคราะห์เชิงวัจนปฏิบัติ (หน้าที่ของตัวบท) จึงเหมาะกับตัวบทที่คัดสรรมา อีกทั้งแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทดังกล่าวนี้ “สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับตัวบททุกชนิดและหลากหลายภาษา” (Pym, 1993, p. 184)

3.1.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท (Extratextual Factors)

(1) ผู้ส่งสาร

ผู้ส่งสารของหนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* คือ จูเลีย โดนัลด์สัน นักเขียนชาวอังกฤษที่มีความสามารถหาตัวจับยาก มีชื่อเสียงโดดเด่นในการประพันธ์หนังสือนิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก และได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้อ่านทั่วโลก (ทั้งเด็กและผู้ใหญ่) โดนัลด์สันหลงรักบทกวีมาตั้งแต่เด็กหลังจากคุณพ่อของเธอให้หนังสือบทร้อยกรองสำหรับเป็นของขวัญวันเกิด และเกิดแรงบันดาลใจฝึกอ่านและฝึกเขียนเป็นต้นมา (Wallis, 2020, p. 5)

ผลงานส่วนใหญ่ของโดนัลด์สันจะจบอย่างมีความสุขเสมอ ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสบายใจและอบอุ่นใจ เธอให้เหตุผลว่า เวลาขบคิดแก่นเรื่อง เธอจะคำนึงถึงผู้อ่านที่เป็นเด็กและเยาวชนตลอด ดังนั้นเธอจึงต้องการให้ผลงานหนังสือของเธอเป็นแรงบันดาลใจและสร้างกำลังใจแก่ผู้อ่าน แม้ว่าบางสิ่งบางอย่างในชีวิตจริงจะไม่ได้ลงเอยด้วยความสุขเหมือนกับเรื่องราวในหนังสือก็ตาม แม้กระทั่งผู้อ่านผู้ใหญ่ เมื่อได้อ่านหนังสือของเธอ ก็จะยิ้มได้ และช่วยให้ลืมปัญหาในชีวิตไปได้บ้าง ผลงานของโดนัลด์

สั้นจำนวนมากประพันธ์เป็นบทร้อยกรอง เพราะเธอตั้งใจให้ผู้อ่านจดจำเรื่องราวได้ และยังอ่านสนุก เพลิดเพลิน ราวกับได้ร้องเพลง (Collins, 2019, p. 3)

รีเบคคา คอบบ์ เป็นนักวาดภาพประกอบหนังสือเด็กชาวอังกฤษ มีประสบการณ์ทำงานกับบริษัทสิ่งพิมพ์ และสื่อต่าง ๆ ในอังกฤษ และร่วมงานวาดภาพประกอบกับนักเขียนที่มีชื่อเสียงหลายคน อาทิ ริชาร์ด เคอร์ทิส (Richard Curtis) นักเขียนบทภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ ชาวนิวซีแลนด์ จากผลงานเรื่อง *The Empty Stocking*, เฮเลน

ดันมอร์ (Helen Dunmore)

นักเขียนชาวอังกฤษ จากหนังสือ

เรื่อง *The Ferry Birds* สำหรับ

เรื่อง *The Everywhere Bear*

เป็นผลงานล่าสุดที่คอบบ์ร่วมทำ

กับโดนัลด์สัน ผลงานที่มีชื่อเสียง

ของคอบบ์มีมากมายหลายชิ้น

เช่น ใน ค.ศ. 2013 ได้รับรางวัล

ชนะเลิศ Waterstones

Children's Book Prize จากหนังสือเรื่อง *Lunchtime* หรือ ค.ศ. 2014 ได้รับการ

เสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Kate Greenaway Medal จากหนังสือเรื่อง *The Paper*

Dolls ซึ่งเป็นงานชิ้นแรกที่ทำร่วมกับโดนัลด์สัน ("Rebecca Cobb - Wikipedia,"

2020) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานภาพวาดของคอบบ์มีเอกลักษณ์และมีเสน่ห์ไม่ซ้ำใคร คอบบ์เลือกใช้

สีที่ดูแล้วเป็นธรรมชาติ ไม่ฉูดฉาดจนเกินไป แต่ยังคงสดใส ให้ความรู้สึกอบอุ่นและ

เป็นกันเอง คอบบ์เลือกใช้สีพื้นหลังเป็นสีอ่อน (สีครีม สีขาว สีเทาอ่อน) เพื่อขับสี

อื่น ๆ ในภาพให้โดดเด่นขึ้น

คอบบ์ให้สัมภาษณ์ว่า การทำงานกับโดนัลด์สันสนุกมาก เนื้อเรื่องที่โดนัลด์

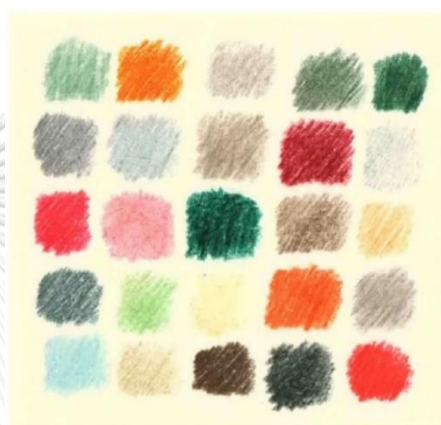
สันแต่งขึ้นทำให้เธอรู้สึกตื่นเต้น เพราะเธอจะได้วาดภาพสถานที่ต่าง ๆ เช่น

ห้องสมุด ห้องเรียน ท่าเรือ ร้านขายปลา สวนสนุก สวนสาธารณะ และโดยเฉพาะ

อย่างยิ่งฉากทะเลซึ่งเธอชอบมากที่สุด อีกทั้งยังสนุกกับการใช้จินตนาการออกแบบ

ตัวละครเด็ก ๆ ในเรื่องให้มีรูปพรรณสัณฐาน บุคลิก และการแต่งกายต่าง ๆ กันไป

(Clarendon, 2018, p. 3)

ภาพที่ 17: ตัวอย่างสี

(2) เจตนาผู้ส่งสาร

หนังสือเล่มนี้มีเสน่ห์ตรงการเลือกใช้ตุ๊กตาหมีเป็นสื่อกลางเชื่อมความสัมพันธ์และความรู้สึกกับเด็ก ตุ๊กตาหมีในสายตาเด็ก ๆ คือเพื่อนที่ทำได้ทุกอย่าง ไม่ว่าจะพูด เคลื่อนไหว และให้ความปลอดภัย (ทางจิตใจ) ดังนั้นจึงไม่แปลกใจที่ตุ๊กตาหมีจะกลายเป็นสัญลักษณ์ของความรักที่ไม่มีเงื่อนไข โดนัลด์สันต้องการส่งต่อความรู้สึกอบอุ่น ความเพลิดเพลินใจในการอ่าน และการสร้างมิตรภาพให้แก่เด็ก ๆ ผ่าน ‘พื้หมี’

(3) ผู้รับสาร

สำนักพิมพ์แมคมิลแลน (Macmillan) ระบุไว้ในเว็บไซต์ว่า กลุ่มผู้รับสารเป้าหมายของหนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* คือเด็กอายุ 3 – 5 ขวบขึ้นไป องค์กรสื่อสารอุตสาหกรรมหนังสือ (Book Industry Communication) ของประเทศอังกฤษก็จัดหนังสือเล่มนี้เป็นหมวดหมู่ 5AC YBCS YBLB1 ซึ่งหมายความว่า เป็นหนังสือสำหรับเด็กอายุตั้งแต่ 3 ขวบขึ้นไป (รหัส 5AC – Interest Age from C 3 years) ประเภทหนังสือนิทานภาพ (รหัส YBCS – Picture Storybooks) หนังสือเริ่มหัดอ่าน หมวดคำประพันธ์บทร้อยกรอง (รหัส YBLB1 – Early Learning Verse & Rhyme) ("Book industry communication," n.d.)

ผู้รับสารฉบับแปลจะครอบคลุมกลุ่มผู้อ่าน 2 กลุ่มคือ กลุ่มผู้อ่านเด็ก ตั้งแต่วัยฝึกอ่าน (ชั้นประถมศึกษา) และกลุ่มผู้อ่านผู้ใหญ่ ซึ่งอาจเป็นผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และบุคคลทั่วไป อย่างไรก็ตามผู้วิจัยจะมุ่งเป้าหมายไปที่กลุ่มผู้อ่านเด็กเป็นหลัก อิงตามต้นฉบับภาษาอังกฤษ ดังนั้นการใช้ภาษาและคำศัพท์จะอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา แต่จะสอดแทรกคำศัพท์ยากไว้บ้าง เพื่อเป็นการเพิ่มคลังศัพท์ให้แก่เด็กผู้อ่าน

(4) สื่อ

หนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* ตีพิมพ์เป็นหนังสือทั้งปกแข็งและปกอ่อน มีขนาดรูปเล่ม กว้าง 22.5 ซม. ยาว 28 ซม. จำนวน 32 หน้า พิมพ์สี่สีทั้งเล่ม และมีเวอร์ชันที่แนบแผ่นซีดีเสียงอ่านบทร้อยกรองให้ด้วย 1 แผ่น ลงเสียงโดย ลอว์เรน ลาเวิร์น (Lauren Laverne) ผู้ประกาศข่าว พิธีกร และนักเขียนมากความสามารถ ปัจจุบันลาเวิร์นจัดรายการเพลงอยู่ที่สถานีวิทยุ BBC Radio 6 Music ("Lauren Laverne - Wikipedia ", 2021)

จากการสำรวจดูหนังสือนิทานที่มีภาพประกอบในร้านหนังสือนายอินทร์ ซี เอ็ดบุ๊ค และคันทูในร้านหนังสือออนไลน์ พบว่าหนังสือนิทานสำหรับเด็กตีพิมพ์จำหน่ายในรูปแบบต่าง ๆ กันไป มีทั้งปกแข็งและปกอ่อน สำหรับงานแปลชิ้นนี้ ผู้วิจัยตั้งใจว่าหากมีการตีพิมพ์ ฉบับแปลก็ควรลือกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ตีพิมพ์สี่สี ปกแข็ง และมีขนาดรูปเล่มเท่า ๆ กับต้นฉบับ

(5) สถานที่

ทั้งผู้ประพันธ์และผู้วาดภาพเป็นชาวอังกฤษ ตัวบทจึงผลิตในประเทศอังกฤษ โดยสำนักพิมพ์แมคมิลแลน ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ ค.ศ. 1843 ปัจจุบันมีสำนักพิมพ์ในเครือมากมาย อาทิ แมนเทิล (Mantle) แพน (Pan) พิคาดอร์ (Picador) แมคมิลแลนซิลเดรนส์บุ๊กส์ (Macmillan Children's Books) ดังนั้นตัวบทจะสะท้อนบริบททางวัฒนธรรม ถ้อยคำ และภาพประกอบในแบบอังกฤษ

(6) เวลา

หนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* ตีพิมพ์ครั้งแรกใน ค.ศ 2017 ซึ่งไม่ได้ทำให้มีความแตกต่างกับยุคปัจจุบัน เนื้อหาและภาพประกอบยังสื่อสารให้เด็กกลุ่มเป้าหมายเข้าใจได้ เมื่อนำมาแปล คำศัพท์ที่เลือกใช้ก็ควรเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันยุคปัจจุบัน หนังสือพิมพ์*เดอะการ์เดียน*เขียนบทวิจารณ์ว่า เหตุผลที่ผลงานของโดนัลด์สันยังร่วมสมัย ก็เพราะเรื่องราว เนื้อหา ประเด็น หรือสิ่งที่เขื่อนำเสนอนั้นอมตะ อาทิ ความประพฤติดี ความสุภาพ ความเห็นอกเห็นใจ ความมีน้ำใจ หรือความขบขัน แอกเซล เชฟเฟอร์ (Axel Scheffler) นักวาดภาพซึ่งมีผลงานร่วมกับโดนัลด์สันจำนวนมาก ผลงานที่มีชื่อเสียงที่สุดคือเรื่อง *Gruffalo* กล่าวถึงโดนัลด์สันว่า “เรื่องราวในหนังสือของโดนัลด์สันมักเกี่ยวกับความมีน้ำใจ และจิตใจดีงาม” (Wallis, 2020)

ในหนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* นอกจากจะนำเสนอประเด็นหลักเรื่องความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความมีน้ำใจแล้ว โดนัลด์สันยังแทรกเรื่องการยอมรับนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่ง (inclusivity) ซึ่งหมายถึงความเท่าเทียมกันทางสังคม เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และมีสิทธิเสรีภาพอย่างเสมอหน้ากัน ไม่ถูกเลือกปฏิบัติ ("การนับรวมทุกกลุ่มคน - วิกีพีเดีย", 2015) อีกทั้งยังใส่เรื่องพหุวัฒนธรรมนิยมหรือความหลากหลายทางวัฒนธรรม (multiculturalism) ไว้ในหนังสือเล่มนี้ด้วย เกษรา ชัยเหลือองอุไร ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมสวัสดิการการสังคม กรมพัฒนา

สังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อธิบายว่า พหุวัฒนธรรมนิยมหมายถึง “การดำรงอยู่ร่วมกันของวัฒนธรรมที่หลากหลายของกลุ่มคน ชนชั้นชาติพันธุ์ เพศ ท้องถิ่น ฯลฯ ในสังคมที่มีความสลับซับซ้อน อันเนื่องมาจากการอพยพผู้คนและแรงงาน การเคลื่อนย้ายทางสังคม การผสมกลมกลืน การปรับตัว ความขัดแย้ง และปัญหาต่าง ๆ เช่น การมีส่วนร่วมทางการเมือง สิทธิและความเสมอภาค” (n.d. น. 2) โด널ด์สันนำเสนอทั้งสองประเด็นนี้ได้อย่างแยบยลผ่านตัวละครเด็ก ๆ ซึ่งมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ผิวพรรณ ความพิการ เพศ ศาสนา

ตัวอย่าง

ตัวบทหน้าที่ 2-7 ในเนื้อเรื่องจะมีชื่อเด็ก ‘ฮานาฮาซาลา (Hanahazala)’ และชื่อ ‘ลี วู (Lee Wu)’ เป็นชื่อที่สะกดดูไม่เหมือนกับชื่อในภาษาอังกฤษทั่วไป และยิ่งเห็นว่าแตกต่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับชื่อของเด็กคนอื่นในห้อง อาทิ ออลลี (Ollie) ฮอลลี (Holly) ลีโอ (Leo) หรือ ทีโอ (Theo) ทำให้ผู้อ่านรับรู้ได้ทันทีว่าเด็กในห้องมีหลายเชื้อชาติ เมื่อดูภาพประกอบ ผู้อ่านจะยิ่งแน่ใจได้ว่ามีเด็กเชื้อชาติอื่นและสีผิวต่าง ๆ กัน และยังมีเด็กคนหนึ่งนั่งรถเข็น ซึ่งแสดงให้เห็นประเด็นเรื่องการนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งในสังคมอีกด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKI

ภาพที่ 18: ภาพประกอบแสดงให้เห็นตัวละครหลากหลายเชื้อชาติ มีทั้งเด็กผิวขาว เด็กผิวสี และเด็กเอเชีย

ภาพที่ 19: ภาพประกอบแสดงให้เห็นตัวละครหลากหลายเชื้อชาติ และตัวละครที่นั่งรถเข็น (พิการ)

โดนัลด์สันสะท้อนประเด็นเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้ผู้อ่าน (ทั้งเด็กและผู้ใหญ่) เห็นสภาพสังคมจริง ๆ ของอังกฤษ (และของโลก) และทำให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตไปโดยปริยาย จึงส่งผลให้หนังสือของ โดนัลด์สันยังคงเป็นที่นิยมของผู้อ่านทั่วโลกและครองพื้นที่จัดวางหนังสือในร้าน หนังสือมากกว่านักเขียนหนังสือสำหรับเด็กคนอื่น ๆ (Wallis, 2020, p. 3)

ภาพที่ 20: ภาพประกอบแสดงบรรยากาศในห้องเรียนที่มีตัวละครหลากหลายเชื้อชาติ และตัวละครที่นั่งรถเข็น (พิการ)

(7) โอกาสพิเศษในการสื่อสาร

หนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* ตีพิมพ์โดยไม่ได้มีจุดมุ่งหมายพิเศษประการใด เน้นให้ความบันเทิงแก่กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายและบุคคลอื่นที่สนใจ

(8) หน้าที่ของตัวบท

หน้าที่ของตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* คือให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านผ่านเรื่องราวการผจญภัยอันน่าตื่นเต้น เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนฝึกทักษะการอ่านและเพิ่มคลังศัพท์ให้แก่เด็ก

3.1.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายใน (Intratextual Factors)

(1) หัวข้อเรื่อง

หัวข้อเรื่องที่ตีสบอผู้อ่านอย่างคร่าว ๆ ได้ว่าตัวบทนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร และคาดคะเนระดับความยากในการอ่านได้ในเบื้องต้น สำหรับตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* เมื่อดูชื่อเรื่องแล้วจะทราบได้ทันทีว่าเกี่ยวข้องกับหมีสักตัวหนึ่ง ซึ่งน่าจะเดินทางไปทั่ว และเมื่อได้เห็นหน้าปกแล้ว ผู้อ่านก็จะทราบว่าหนังสือสำหรับเด็ก เนื้อหา น่าจะสนุกและไม่ซับซ้อน นอกจากนี้ จะเห็นว่าชื่อเรื่อง *The Everywhere Bear* คำว่า “where” กับคำว่า “bear” คล้องจองกัน สื่อให้ผู้อ่านทราบเป็นนัยว่าเนื้อเรื่องประพันธ์เป็นบทร้อยกรองด้วย

(2) เนื้อหา

ตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* ประพันธ์ขึ้นในรูปแบบร้อยกรองสัมผัสคู่ (rhyming couplet) เนื้อหาเรียงร้อยต่อกันเป็นเรื่องเดียว ไม่มีการแบ่งเป็นบท มีจำนวนทั้งหมด 32 หน้า (ไม่มีเลขหน้ากำกับ) บทร้อยกรองในแต่ละหน้าใช้แผนสัมผัสแบบ AABB ความยาวของกลอนแต่ละบทไม่เท่ากัน มีตั้งแต่ 2 บรรทัด (หรือบท 2 บาท) จนถึง 8 บรรทัด (หรือบท 8 บาท)

โหนดส์สันให้ความสำคัญกับเรื่องเสียงสัมผัสเป็นอย่างมาก เธอให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์เดอะการ์เดียนไว้ว่า เธอมักใช้ดินสอเวลาแต่งบทร้อยกรอง และจะแบ่งด้านข้างของหน้ากระดาษไว้จดคำหรือวลีต่าง ๆ ที่ผุดขึ้นมาในหัวขณะคิดคำประพันธ์ แม้ว่าจะใช้คำเหล่านั้นหรือไม่ก็ตาม เธอจะอ่าน ลบ และปรับแก้งานนับ

ครั้งไม่ถนัดจนกว่าจะพอใจในเสียงสัมผัส ดังนั้นผู้อ่านจะรู้สึกปลดปล่อยเวลาได้ยินเสียงตัวเองขณะอ่านออกเสียง และรู้สึกที่ตนเองอ่านหนังสือเก่ง แต่แท้จริงแล้วคือเสียงสัมผัสที่โดนัลด์สันร้อยเรียงเอาไว้ (Wallis, 2020, p. 9)

จากการวิเคราะห์เสียงสัมผัส (scansion) โดยรวมแล้วโดนัลด์สันใช้มาตราหาคณะแบบไอแอมป์ในการแต่งและแทรกการเน้นพยางค์รูปแบบอื่น ๆ ร่วมด้วยเพื่อปรับจังหวะในการอ่าน เน้นอารมณ์ และใส่ความรู้สึกให้แก่ผู้อ่าน เช่น ใช้คณะโทริคและสπονดิเพื่อย่ำสิ่งที่ต้องการจะพูด หรือเน้นอารมณ์ตื่นเต้น เป็นต้น ในเนื้อหานี้ ผู้วิจัยยกตัวอย่างการวิเคราะห์เสียงสัมผัสมาบางส่วน สำหรับการวิเคราะห์เสียงสัมผัสของตัวบททั้งเรื่อง ผู้วิจัยแสดงไว้ในภาคผนวก ค

ตัวอย่าง ตัวบทหน้าที่ 10

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
/	/	-	/	-	/	/	-	-	/
Matt	got	to	school	and	sat	down	on	his	chair.
spondee		iamb		iamb		trochee		iamb	
-	/	-	/	/	-	-	/	/	/
He	op-	ened	his	bag	and	the	Bear	wasn't	there!
iamb		iamb		trochee		iamb		spondee	

ในตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น จะเห็นว่าสองพยางค์สุดท้ายของบรรทัดที่สอง (wasn't และ there) เป็นการเน้นเสียงพยางค์ทั้งสองพยางค์ เท่ากับเป็นการเปลี่ยนอารมณ์ในการอ่าน ทำให้ผู้อ่านตกใจว่าพีธีหายไปแล้ว และยังสอดคล้องกับเครื่องหมายอัศเจรีย์ที่ผู้แต่งใส่ไว้ด้วย ผู้ประพันธ์จะใช้น้ำหนักพยางค์แบบโทริคแทรกบ้าง (พยางค์ที่ 7 และ 8 ของบรรทัดที่หนึ่ง และพยางค์ที่ 5 และ 6 ของบรรทัดที่สอง) เพื่อเปลี่ยนจังหวะในการอ่าน ทำให้อ่านแล้วไม่น่าเบื่อ

ตัวอย่าง ตัวบทหน้าที่ 19

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
/	-	-	/	/	-	/	-	-	/
Out	of	the	fish	shop	and	on-	to	a	skip!
trochee		iamb		trochee		trochee		iamb	
/	-	-	/	-	/	/	-	-	/
In-	to	a	lor-	ry	and	off	to	the	tip!
trochee		iamb		iamb		trochee		iamb	

ตัวอย่างจากหน้าที่ 19 แสดงการเน้นเสียงพยางค์ทำให้เกิดอารมณ์ตกใจ เช่นเดียวกับตัวอย่างจากหน้าที่ 10 ข้างต้น ผู้อ่านจะรู้สึกตกใจที่เห็นพีทมีลูกโยนลงถังขยะและถูกยกไปทิ้ง และรู้สึกว่ามีจังหวะของการกระเด็นกระดอนไปมานอกจากนี้ไดโนลด์สันยังใช้ลักษณะการทิ้งสัมผัสท้ายโดยเลื่อนไหลไปตามอารมณ์ของเรื่อง หากต้องการเน้น สร้างความตื่นเต้น หรือชวนให้ติดตาม ก็จะลงท้ายด้วยสัมผัสที่เน้นเสียงพยางค์ หากต้องการสร้างอารมณ์เศร้า หรือสงสาร ก็จะลงท้ายด้วยสัมผัสแบบไม่เน้นเสียงพยางค์ ดังตัวอย่างจากตัวบทหน้าที่ 8 ข้างล่างนี้ จะเห็นว่ามีอารมณ์ทั้งสองแบบอยู่ในตัวบทหน้าเดียวกัน

ตัวอย่าง ตัวบทหน้าที่ 8

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	/	-	-	/	/	-	/		
One	rain-	y	Mon-	day	the	new	boy	called	Matt		
iamb		iamb		pyrrhic		spondee		iamb			
-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	
Was	splash-	ing	to	school	when	he	spot-	ted	a	cat,	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
-	-	/	/	-	-	/	/	-	/	-	
When	he	bent	o-	ver	to	give	it	a	cud-	dle	
anapest			trochee		iamb		trochee		trochee		

-	/	-	-	/	/	-	/	-	-	/	-
The	Eve-	ry	where	Bear	tum-	bled	in	to	the	puddle-	dle.
iamb		pyrrhic		spondee		iamb		pyrrhic		trochee	

ตัวบทหน้าที่ 8 แสดงลักษณะการเน้นเสียงสัมผัสพยางค์ท้าย (คำว่า Matt บรรทัดที่ 1 และคำว่า cat บรรทัดที่ 2) เป็นการบอกว่าตัวละครแมตต์ตื่นตื่นที่ได้เจอเจ้าแมวเหมียว และพอแมตต์จะลงไปอุ้มมันขึ้นมา โดนัลด์สันก็จะไม่เน้นเสียงพยางค์ (คำว่า cuddle บรรทัดที่ 3) เพื่อแสดงความอ่อนโยนของแมตต์ที่มีต่อเจ้าเหมียว แต่พอบรรทัดต่อมา พี่หมีหล่นจากกระเปาะของแมตต์ลงไปในแอ่งน้ำ ผู้ประพันธ์ก็เลือกไม่เน้นเสียงพยางค์ (คำว่า puddle บรรทัดที่ 4) ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสงสารพี่หมี นอกจากนี้ ตัวอย่างข้างต้นยังแสดงให้เห็นว่าผู้ประพันธ์ไม่ได้ยึดติดกับจำนวนคำต่อบรรทัด ทำให้อ่านแล้วไม่รู้สึกรำคาญ เพราะจังหวะการอ่านจะเปลี่ยนไปมา น่าสนใจ

โดนัลด์สันยังใช้การสัมผัสพยัญชนะต้น (alliteration) เพื่อเน้นความรู้สึกตื่นตื่นและน่ากลัว เวลาอ่านผู้อ่านจะได้ยินเสียงจังหวะที่กระชับและเร่งเร้า และมีการเน้นเสียงพยางค์สุดท้ายของคำในทุกบรรทัด ดังตัวบทหน้าที่ 14

ตัวอย่าง ตัวบทหน้าที่ 14

The **water** was **wild** and the **weather** was **wet**

When **Jim**, **Jeff** and **Jonathan** hauled in their net

หนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* ยังหยิบยกเรื่องความแตกต่างด้านเชื้อชาติแสดงไว้ผ่านเห็นภาพเด็ก ๆ ที่มีหน้าตา ผิวพรรณ และสีผม ต่าง ๆ กันไป และสอดคล้องกับชื่อของเด็กแต่ละคนด้วย (ในภาพต้นฉบับภาษาอังกฤษหน้าที่ 2-7) เช่น ฮานาฮาซาลา เป็นเด็กเชื้อชาติอาหรับ ผมสีดำ สั้น ลี วู เป็นเด็กเอเชีย (ชนชาติจีน อนุমানจากชื่อ) หรือ โจซี เป็นเด็กพิการ นักรถเข็น เป็นต้น ผู้แต่งต้องการสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของสังคมประเทศอังกฤษในปัจจุบันที่มีหลายหลายเชื้อชาติ สะท้อนให้เห็นถึงความเท่าเทียมกับในสังคม สอนให้เด็กผู้อ่านรู้ว่ามีคนพิการ มีคนหลากหลายสีผิว และสอนให้มองข้ามปัจจัยภายนอก เพราะทุกคนเป็นเพื่อนกันได้

นอกจากนี้ผู้แต่งยังเพาะบ่มความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความมีน้ำใจผ่านตัวละครชื่อเบรทานี่ซึ่งเก็บพี่หมีไป (ตัวบทต้นฉบับภาษาอังกฤษหน้าที่ 24-25) เป็นการ

บอกให้เด็กรู้กลาย ๆ ว่า ไม่ควรหยิบฉวยของผู้อื่น หากเก็บสิ่งของที่ไม่ใช่ของเราได้ ก็ควรนำไปไว้ที่แผนกของหาย เพื่อรอให้เจ้าของจริง ๆ มาสอบถามและรับคืนไป (ในภาพต้นฉบับภาษาอังกฤษหน้าที่ 28 จะเห็นป้ายติดตามของหาย ‘Losties’)

ภาพที่ 21: ภาพประกอบแสดงเคาน์เตอร์ในห้องสมุด และจุดรวบรวมของหาย เพื่อให้ผู้ที่ทำของหายมาสอบถาม จะได้รับของคืนไป

(3) สิ่งทีละไว้ในฐานที่เข้าใจ

ในส่วนตัวบทของเรื่อง *The Everywhere Bear* ไม่มีเนื้อความทีละไว้ในฐานที่เข้าใจ แม้ว่าเรื่องราวจะดำเนินอยู่ในบริบทวัฒนธรรมประเทศอังกฤษ แต่ผู้อ่านทั่วไปก็เข้าใจภาษาในเรื่องได้ ไม่ต้องอาศัยความรู้เพิ่มเติมอะไร เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับขยะและรถขยะ (ตัวบทหน้าที่ 19) ‘skip’, ‘lorry’, และ ‘tip’ ที่ใช้เฉพาะในประเทศไทยอังกฤษ แต่ผู้อ่านที่ไม่ใช่คนอังกฤษ ก็เข้าใจความหมายได้ เพราะมีภาพช่วยสื่อความหมาย อีกทั้งยังได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ด้วย

อย่างไรก็ตาม หากผู้อ่านเป็นคนอังกฤษ คนอเมริกัน หรือคนในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ จะรู้สึกมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวและตัวละคร ‘พื้หมี’ ได้มากกว่าผู้อ่านอื่น ๆ ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ เพราะในวัฒนธรรมของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษนั้น ตุ๊กตาหมีคือสัญลักษณ์ของความเป็นเพื่อน มิตรภาพ และความอบอุ่นใจสำหรับเด็ก ๆ นักวิชาการด้านจิตวิทยา ริชาร์ด เอช พาสแมน (Richard H. Passman) กล่าวว่าตุ๊กตาหมีคือเพื่อนที่คุ้นเคยของเด็ก เพราะเด็กมองว่าตุ๊กตาหมีเป็นเพื่อนที่น่ารัก เป็นมิตร อดทน เข้าใจ และยอมรับเด็กทุกคน สิ่งสำคัญที่สุดในสายตาของเด็กแล้ว ตุ๊กตาหมีเป็นเสมือนสิ่งที่ไม่ให้ความปลอดภัยและ

ปลอมปลอมทางจิตใจ อีกทั้งจะให้ตุ๊กตาหมีเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ได้ (cited in Andrews, 2004, pp. 1-2)

ตามโรงเรียนในประเทศอังกฤษมีกิจกรรมให้เด็กนักเรียนนำตุ๊กตาหมีของห้องเรียนกลับไปเล่นที่บ้านได้ในวันเสาร์อาทิตย์ เหมือนกับในเนื้อเรื่อง *The Everywhere Bear* ที่นำมาวิจัย คุณครูก็มักจะคิดกิจกรรมสร้างสรรค์จินตนาการหลากหลายรูปแบบให้เด็ก ๆ ทำร่วมกับตุ๊กตาหมี เช่น การเขียนสมุดบันทึก อ่านหนังสือด้วยกัน ถ่ายรูปกับตุ๊กตาหมีตามสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น (K. Smith, 2017)

ในตัวบท เด็ก ๆ ตั้งชื่อให้ตุ๊กตาหมีว่า ‘The Everywhere Bear’ ดังนั้นผู้วิจัยเลือกใช้คำแปลว่า “พื้หมีสารพัดที่” ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา คำว่า “พื้หมีสารพัดที่” ได้ซ่อนลูกเล่นไว้ คือ มีเสียงสัมผัส คำว่า ‘พื้’ ‘หมี’ และ ‘ที่’ และยังสอดคล้องกับสัมผัสที่อยู่ในชื่อ ‘The Everywhere Bear’ ด้วย นอกจากนี้ คำว่า ‘สารพัด’ มีรากศัพท์มาจากคำสันสกฤต **सर्वतस्** (sarvatas) ซึ่งมีความหมายว่า รอบด้าน (all sides) ทุกทิศทาง (in every direction) ทุกแห่ง หรือทุกที่ (everywhere) ทั้งหมด (entirely หรือ completely) (Macdonell, 1970) ดังนั้นคำว่า ‘สารพัดที่’ จึงเป็นคำแปลที่เหมาะสมที่สุด เพราะตรงความหมายและล้อกับชื่อในต้นฉบับภาษาอังกฤษ

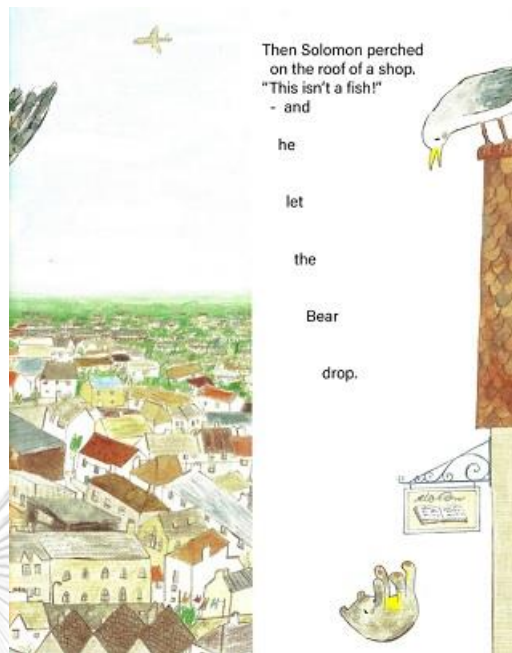
(4) โครงสร้างของตัวบท

ตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* ไม่มีการแบ่งเป็นบท แต่เรียงเนื้อเรื่องต่อกันไปจนจบในรูปแบบร้อยกรองสัมผัสคู่ (rhyming couplet) ใจความหลักคือบอกเล่าเรื่องราวการผจญภัยของพื้หมีตั้งแต่เด็กคนหนึ่งในห้องเรียนได้พาพื้หมีไปเล่น ต่อมาก็จะนำพื้หมีมาคืนไว้ที่ห้องเรียน แต่พื้หมีกลับหล่นจากกระเป๋าแล้วถูกน้ำพัดลงท่อ ไหลลงทะเล ติดไปกับอวนปลา โดนนางนวลคาบไป จนท้ายสุดก็ได้กลับมาห้องเรียนอีกครั้ง

(5) อวัจนภาษา

ภาพประกอบคือส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการสื่อความหมายได้ดียิ่งขึ้น คอบบิใช้รูปแบบการวาดภาพด้วยสีไม้ สีเทียน ผสมสีน้ำ จึงช่วยเสริมให้บรรยายภาพโดยรวมของหนังสือดูอบอุ่น อ่อนโยน เป็นกันเอง เข้าถึงง่าย และแฝงไว้ด้วยความร่วมสมัย บางช่วงของเนื้อเรื่องจะให้ความรู้สึกตื่นเต้น คอบบิก็ปรับใช้โทนสีและความเข้มข้นของสีให้สอดคล้องกับอารมณ์ในตอนนั้น ๆ

นอกจากนี้ ผู้ประพันธ์
ยังแทรกลักษณะอวัจนภาษาไว้
ในการจัดเรียงเนื้อหาแบบวรรณ
รูป ดังตัวบทต้นฉบับ
ภาษาอังกฤษหน้าที่ 23 จะเห็น
ว่าส่วนของประโยคหลัง “-and
he let the Bear drop” นั้น
ร้อยเรียงราวกับคำแต่ละคำร่วง
หล่นลงจากกลุ่มตัวอักษร
ด้านบน ซึ่งสอดคล้องกับภาพที่
เจ้าพนักงานพลอยพีหมีร่วง
จากปากของมัน เป็นการสื่อ
ความหมายที่ชัดเจนทั้งภาพ
และตัวบท

ภาพที่ 22: การใช้วรรณรูป จากตัวบทหน้าที่ 23

(6) ศัพท์

เนื่องด้วยกลุ่มเป้าหมายหลักคือเด็กอายุตั้งแต่ 3 ขวบขึ้นไป ผู้ประพันธ์จึง
เลือกใช้คำศัพท์ที่ไม่ยาก เข้าใจง่าย มีความหมายเดียว และไม่ต้องตีความจนเกินไป

(7) โครงสร้างประโยค

โครงสร้างประโยคโดยส่วนใหญ่เป็นประโยคความรวม ใช้ ‘and’ เชื่อม
ประโยค และมีประโยคสั้น ๆ อยู่บ้างเมื่อต้องการเน้นหรือเรียกความสนใจ
เนื่องจากตัวบทเป็นร้อยกรอง บางครั้งผู้ประพันธ์ก็ใช้ประโยคไม่สมบูรณ์โดยอาศัย
ภาพประกอบเพื่อสื่อความหมายและจากเนื้อหาที่ผู้อ่านเคยอ่านมาก่อนหน้า และมี
บางจังหวะที่ผู้ประพันธ์จะยกบุพบทลีขึ้นมาไว้ข้างหน้าประโยคเพื่อดึงความสนใจ
ซึ่งช่วยให้คำประพันธ์อ่านสนุกและน่าสนใจมากขึ้น

ตัวอย่าง ประโยคความรวม

ต้นฉบับภาษาอังกฤษหน้าที่ 5

He has bus rides with April and horse rides with May.

He eats burgers with Billy and jelly with Jay.

ต้นฉบับภาษาอังกฤษหน้าที่ 10

Matt got to school and sat down on his chair.

He opened his bag... and the Bear wasn't there!

ตัวอย่าง ประโยคไม่สมบูรณ์

ต้นฉบับภาษาอังกฤษหน้าที่ 19

Out of the fish shop and onto a skip!

Into a lorry, and off to the tip!

ในต้นฉบับหน้าที่ 18 ผู้อ่านจะได้อ่านเรื่องราวมาแล้วว่า คุณบิชอบเจ้าของร้านขายปลา เจอพื้หมิปนอยู่ในปลาที่จะนำมาวางขาย เธอจึงหยิบพื้หมีออกมา (เนื้อเรื่องหน้าที่ 18) แล้วโยนพื้หมีออกจากร้าน ตกลงไปในถังพักขยะ (เนื้อเรื่องหน้าที่ 19)

ตัวอย่าง การยกหน่วยประโยคไว้ข้างหน้า

ต้นฉบับภาษาอังกฤษหน้าที่ 16

Back in the harbour, Mohammed Hussein

Lifted the fish off the boat with his crane.

(8) ลักษณะเหนือหน่วยเสียง

ผู้ประพันธ์เลือกใช้เครื่องหมายวรรคตอนเพื่อแสดงลักษณะเหนือหน่วยเสียงไม่มากนัก โดยมากปรากฏให้เห็นอยู่ในคำอุทานและคำเรียกขานซึ่งใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ และช่วงจังหวะที่แสดงถึงการใช้ความคิด หรือแทนการหยุดเพื่อสร้างความตื่นเต้น ก็จะใช้จุดไข่ปลา

ตัวอย่าง คำอุทานหรือเสียงร้อง

ต้นฉบับภาษาอังกฤษหน้าที่ 21

“Aha!” squawked a seagull called Solomon Shriek.

“I smell fish!” – and he picked up the Bear in his beak.

ตัวอย่าง การแสดงการหยุดเพื่อสร้างความตื่นเต้น ใช้จุดไข่ปลา
ต้นฉบับภาษาอังกฤษหน้าที่ 10

Matt got to school and sat down on his chair.

He opened his bag... and the Bear wasn't there!

3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทและภาพ

เรื่อง *The Everywhere Bear* เป็นตัวบทที่ใช้เนื้อหาและภาพสื่อสารกับผู้อ่าน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวทางของดิเซอร์โตมาวิเคราะห์ต้นฉบับภาษาอังกฤษทั้งเรื่อง การวิเคราะห์จะแบ่งออกเป็นสามมิติ คือ ความหมายภายในโหมด ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม และความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง (ดูบทที่ 2)

จากการวิเคราะห์ตัวบทสื่อผสมในเรื่อง *The Everywhere Bear* ทั้งเรื่องแล้ว ผู้วิจัยพบว่าผู้ประพันธ์และผู้วาดภาพใช้แนวทางการสื่อสารที่เหมือนกันทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอยกการวิเคราะห์มาบางส่วนดังต่อไปนี้ สำหรับการวิเคราะห์ตัวบทสื่อผสมทั้งหมด ผู้วิจัยนำไปแสดงไว้ในภาคผนวก ง

ตัวบทต้นฉบับหน้าที่ 2-3 เป็นภาพขยายเต็มสองหน้า (เมื่อกางหนังสือดู) ในภาพด้านซ้ายมีเด็ก ๆ นั่งรวมตัวรอคุณครูเรียกชื่อ ภาพด้านขวามีคุณครูนั่งขานชื่อเด็กทีละคน และเห็นพืหมินั่งอยู่บนชั้นวางของ เนื้อหาบรรยายว่า

With her blue pointy shoes and her hair in a bun,

Mrs McAllister teaches Class One.

That's Ollie and Holly and Josie and Jay,

Leo and Theo and April and May,

Billy and Lily and little Lee Wu,

Daisy and Maisie, and Matt (who is new),

Hanahazala, Callum and Clare,

Kevin and Bev – and the Everywhere Bear.

ทั้งเนื้อหาและภาพ บรรยายสื่อสารความหมายที่เท่ากัน เช่น ในภาพเห็นครูเกล้าผมยและสวมรองเท้าสีฟ้าปลายแหลม ส่วนเนื้อหาก็ใช้คำว่า “blue pointy shoes” และ “hair in a bun” เป็นต้น (ดูตารางการวิเคราะห์หน้าที่ 73)

ตัวบทต้นฉบับหน้าที่ 8 เป็นภาพแมตต์สวมเสื้อผู้ดีสีแดง สะพายเป้ที่เปิดอ้าทิ้งไว้ กำลังก้มลงจะอุ้มเจ้าแมวเหมียว วันนั้นฝนตกและมีแอ่งน้ำบนพื้นถนน เนื้อหาบรรยายว่า

One rainy Monday the new boy called Matt
Was splashing to school when he spotted a cat.
And when he bent over to give it a cuddle
The Everywhere Bear tumbled into the puddle.

ทั้งเนื้อหาและภาพ บรรยายชัดเจนว่าใครทำอะไร ที่ไหน กับใคร ใช้ถ้อยคำชัดเจน ตรงไปตรงมา บอกเล่าเรื่องราวออกมาเหมือนกัน ไม่มีความหมายโดยนัย (ดูตารางการวิเคราะห์หน้าที่ 75)

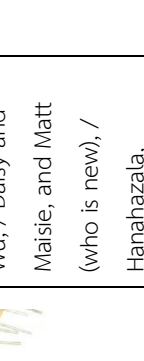
ตัวบทต้นฉบับหน้าที่ 14-15 เป็นภาพเรือกำลังฝ่าพายุกลางทะเลที่มีคลื่นลมโหมกระหน่ำ บนเรือมีคนสามคนกำลังช่วยกันลากอวนขึ้นจากทะเล ในอวนเต็มไปด้วยปลาและมีพื้หมึติดอยู่ในนั้น เนื้อหาบรรยายว่า

The water was wild and the weather was wet
When Jim, Jeff and Jonathan hauled in their net.
Waves rocked the boat and a storm filled the air.
None of them noticed the Everywhere Bear.

ทั้งเนื้อหาและภาพ บรรยายชัดเจนว่าใครทำอะไร ที่ไหน กับใคร ใช้ถ้อยคำชัดเจน เล่าเรื่องราวเหมือนกัน ไม่มีความหมายแฝง (ดูตารางการวิเคราะห์หน้าที่ 77)

หลังจากผู้วิจัยวิเคราะห์ตัวบททั้งเล่มแล้ว สรุปได้ว่า โดนต์สันและคอบบ์สร้างสรรค์ผลงานได้สอดคล้องกันทั้งในส่วนของเนื้อหาและภาพประกอบ ความหมายที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อสารไปยังผู้อ่านมีความเท่ากันทั้งสองโหมด ส่งเสริมการสื่อความหมายให้กันและกัน ตัวบทมีความชัดเจนไม่กำกวมและใช้คำที่เด็ก (กลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย) เข้าใจได้ และโทนสีของภาพที่สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกก็สอดคล้องกับตัวบทของหน้านั้น ๆ

ตัวอย่างการวิเคราะห์ที่วบบทหน้าที่ 2-3

ความหมายที่ผู้แต่งต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ข้อความ	ความหมายภายในหมวด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทที่ผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
1CL: 	1VER: With her blue pointy shoes and her hair in a bun, / Mrs McAllister teaches Class One. / That's Ollie and Holly and Josie and Jay, / Leo and Theo and April and May, / Billy and Lily and little Lee Wu, / Daisy and Maisie, and Matt (who is new), / Hanahazala,	ภาพ 1VIS: ภาพเด็กนั่งรวมตัวกันรอ คุณครูเรียกชื่อ 2VIS: ภาพคุณครูนั่งเรียกชื่อเด็ก ทีละคร มีพี่ที่นั่งอยู่บน ชั้นวางของ	COSMOROE 1VIS-1VER: (ไม่มี) คำว่า her ผู้อ่านจะเข้าใจว่า คือคุณครูเมื่อได้อ่านชื่อ คุณครู แต่ภาพหน้าไม่มี คุณครู 2VIS-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาเน้นบอก เรื่องราวที่เหมือนกัน ไม่มี ข้อมูลอะไรใหม่เพิ่มเติม	ความหมายที่ 1VIS-1VER: (เฉพาะตัวบท) ความหมาย ชัดเจน 2VIS-1VER: ความหมาย ชัดเจน	ความหมาย โดยนัย (ไม่มี)
2CL: 					

ความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมายที่รับฟัง ความหมาย	ความหมาย ชัดเจน ความหมาย โดยนัย
	Callum and Clare, / Kevin and Bev – and the Everywhere Bear.				
<p>หมายเหตุ: อย่างไรก็ตามหากดูว่าภาพขยายเต็มสองหน้านี้คือภาพหนึ่งภาพ ก็จะสรุปได้ว่าตัวบท (โหมดภาพ) และภาพ (โหมดภาพ) ทำหน้าที่สอดคล้องกัน ให้ข้อมูลและสื่อความหมายออกมาได้เท่า ๆ กัน</p>					

ตัวอย่างการวิเคราะห์ที่วบบทหน้าที่ 8

ความหมายที่ผู้แต่งต้องการสื่อ				
การจัดกลุ่ม	ข้อความ	ความหมายภายในหมวด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทที่ผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง
<p>กลุ่มที่ 1</p> <p>1CL: One rainy Monday the new boy called Matt / Was splashing to school when he spotted a cat. / And when he bent over to give it a cuddle / The Everywhere Bear tumbled into the puddle.</p>	<p>ภาพ</p> <p>1VIS: ภาพแม่ต๋วมเสื้อสีสดสีแดง สະพะยายบ่ที่เปิดอ้าทิ้งไว้ กำลังก้มลงจุมแม่เจ้าแมวเหมียว มีฝนตกและมีแอ่งน้ำบนพื้นถนน</p>	<p>COSMOROE</p> <p>1VIS-1VER: Complementarity = exophora คำว่า he หมายถึงแม่ต๋ม คำว่า it หมายถึงแมว</p> <p>Equivalence – token – token ข้อความและภาพบรรยายถึงวันฝนตก ความเปียกบอน และมีแอ่งน้ำ</p> <p>Equivalence = metonymy คำว่า “the new boy” ผู้อ่านต้องนึกอ้างอิงถึงหน้า</p>	<p>1VIS-1VER: Projection – locution ทั้งเนื้อหาและภาพบอกอย่างชัดเจนว่าใครทำอะไรที่ไหนกับใคร</p> <p>Elaboration ภาพและเนื้อหาเน้นบอกเรื่องราวที่เหมือนกันไม่ได้ มีข้อมูลอะไรเพิ่มเติม</p>	<p>ความหมายที่ชัดเจน</p> <p>1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน</p> <p>ความหมายโดยนัย (ไม่มี)</p>

ความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
	ข้อความ	ภาพ		ความหมายชัดเจน	ความหมายโดยนัย
กลุ่มที่			<p>COSMOROE</p> <p>ก่อน ๆ ที่บอกว่าแมดต์เป็นเด็กนั้นก็เรียนใหม่</p> <p>Equivalence – metaphor</p> <p>การใช้คำว่า “the Everywhere Bear” เป็นการเน้นย้ำให้ผู้อ่านรับรู้ว่าเป็นชื่อเรียกหรือฉายาของพี่หมี เพราะพี่หมีได้ไปเที่ยวเล่นกับเด็ก ๆ หลายต่อหลายที่ คล้าย ๆ เป็นการเปรียบเทียบกับพี่หมีซีฟรลงเพ้า</p>		

ตัวอย่างการวิเคราะห์ตัวบทหน้าที่ 14 – 15

ความหมายที่ผู้แต่งต้องการสื่อ				
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในหมุด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทเลือก	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	ความหมาย ชัดเจน โดยนัย	
ภาพในหน้าที่ 14 – 15 นั้นเป็นภาพที่ขยายเต็มสองหน้า ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกวิเคราะห์เป็น 1 กลุ่ม (1CL)				
1CL:	<p>1VER:</p> <p>The water was wild and the weather was wet / When Jim, Jeff and Jonathan hauled in their net. / Waves rocked the boat and a storm filled the air. / None of them noticed the Everywhere Bear.</p>	<p>1VIS:</p> <p>ภาพเรือกำลังพายุกกลางทะเลที่มีคลื่นลมโหมกระหน่ำ บนเรือมีคนสามคนกำลังช่วยกันลากอวนขึ้นจากทะเล ในอวนเต็มไปด้วยปลาและมีพืหมิติติดอยู่ในนั้น</p>	<p>1VIS-1VER:</p> <p>Elaboration</p> <p>ภาพและเนื้อหาเน้นบอกเรื่องราวและสื่อความหมายที่เหมือนกัน</p>	<p>1VER-1VIS:</p> <p>ใช้คำชัดเจน</p>
		<p>1VIS-1VER:</p> <p>Equivalence – token</p> <p>ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน</p> <p>Complementarity – exophora</p> <p>คำว่า “none of them” หมายถึงจิม เจฟฟ์ และโจนาธาน</p>	ไม่มี	

3.3 การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการแปลและแนวทางการแก้ปัญหา

ประเด็นการแปลสำหรับตัวบทเรื่อง *The Everywhere Bear* นี้ นอกเหนือจากเรื่องฉันทลักษณ์และรูปแบบร้อยกรองของตัวบทต้นฉบับแล้วยังมีเรื่องเสียงพยัญชนะ การเลือกสรรคำ และการตีความหมายซึ่งต้องทำความเข้าใจตัวบทและภาพแยกโหมดกัน และทำความเข้าใจตัวบทกับภาพทั้งสองโหมดร่วมกัน เพื่อขยายจำนวนคำศัพท์ที่จะเอื้อต่อการแปลเป็นร้อยกรองภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

3.3.1 การเลือกฉันทลักษณ์ให้เหมาะสมกับตัวบทต้นฉบับ

จากการทบทวนเอกสารการศึกษาวិชาภาษาไทยสำหรับเด็กที่กำหนดโดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (ดังที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 2) และเมื่อพิจารณาร่วมกับลักษณะการประพันธ์ จำนวนพยางค์ รูปแบบการสัมผัส และการวิเคราะห์ตัวบทโดยละเอียดแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าฉันทลักษณ์กาพย์ยานี 11 เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในบทแปลเพราะ “กาพย์ของไทย ต่างกับโคลงและร่าย เพราะไม่นิยมเอก โท และต่างกับฉันท เพราะไม่นิยมครุ ลหุ” (ธเนศ เวศร์ภาดา, 2543, น. 206) จึงทำให้เป็นคำประพันธ์ที่อ่านและเข้าใจได้ง่าย เหมาะให้เด็กนักเรียนใช้ฝึกอ่านและเขียน อีกทั้งกาพย์ยานี 11 เป็นฉันทลักษณ์ที่มีท่วงทำนอง มีจำนวนพยางค์เฉลี่ยแล้วใกล้เคียงกับต้นฉบับ และมีการแบ่งจังหวะการอ่านที่สนุกไม่น่าเบื่อ (วรรคหน้า 5 พยางค์ วรรคหลัง 6 พยางค์) เมื่อใช้เล่าเรื่องก็จะให้ความรู้สึกราวเรื่องราวดำเนินไปอย่างกระชับ หากใช้บรรยายหรือพรรณนา ก็จะทำให้ความรู้สึกรุนแรง และเมื่อวิเคราะห์เสียงสัมผัสของตัวบททั้งหมดแล้ว (ดูภาคผนวก ค) ผู้วิจัยจึงเห็นว่ากาพย์ยานี 11 นั้นสอดคล้องกับตัวบทต้นฉบับที่เล่าเรื่องราวได้ตื่นเต้น สนุกสนาน อีกทั้งบรรยายความรู้สึกได้อบอุ่นและมีความสุข

ตัวอย่างบทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 ในหนังสือเรียนสำหรับเด็ก และหนังสือนิทานที่วางจำหน่ายทั่วไป มาแสดงไว้พอเป็นสังเขปดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง บทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 ในหนังสือเรียนสำหรับเด็กระดับประถมศึกษาตอนต้น

อีกามาไวไว	ดูปูไปในรูป
ตาใบพาดาชู	มาดูปูคูอีกา
ลูกหมามีตาโต	กาโมโหตีลูกหมา
ลูกหมาไปหาตา	ตาไถนาตาใจดี

(กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ อ้างถึงใน ปานชนก เมธาภัทร, 2558, น. 88-89)

ตัวอย่าง บทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 “กาพย์เรื่องพระไชยสุริยา” ในหนังสือเรียนสำหรับเด็กระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขึ้นกตกทุกข์ยาก	แสนลำบากจากเวียงไชย
มันเผือกเลือกเผาไฟ	กินผลไม้ได้เป็นแรง
รอนรอนอ่อนอัสตง	พระสุริยงเย็นยอแสง
ช่วงตั้งน้ำครึ่งแดง	แฝงเมฆเขาเงาเมรุธร

(สุนทรภู่ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

ตัวอย่าง บทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 หนังสือนิทาน *เต่าน้อยชวนเข้านอน*

พระอาทิตย์คล้อยต่ำ	ยามเย็นอย่าแดดไม่ร้อน
พักกินอาหารก่อน	แล้วให้น้องทำการบ้าน
ทำเสร็จแสนดีใจ	ไปเล่นกันสนุกสนาน
ใกล้ถึงเวลานั้น	เล่านิทานที่น้องคอย

(ชมพูนุท เหลืองอังกูร, 2563)

ตัวอย่าง บทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 หนังสือนิทาน *พ่อฉันนี่ ดีกว่าใคร*

ว้าว แกะ และ ม้า ไก่	ถาม ‘จืด’ ไยมองไม่เห็น
สิ่งดีที่ใครเป็น	‘พ่อหนู’ นี่มีเช่นกัน
ลองตอบที่เพื่อนถาม	แล้วคิดตามดีไหมนั่น
จะรู้ว่าใครกัน	เป็น ‘พ่อ’ ดีที่สุดเลย

(ป่าเห่ง, 2563a)

ตัวอย่าง บทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 หนังสือนิทาน *แม่ฉันนี้ ดีกว่าใคร*

หมिन้อยกับเพื่อนรัก	สนุกกว่าตุ๊กตารูปเล่น
ตั้งชื่อรูปวาดเป็น	“แม่ฉันนี้ดียังไง”
เพื่อน ๆ ไม่รื้อรอ	หยิบดินสอวาดเร็วไว
รูปแม่จำขึ้นใจ	หมिन้อยได้แต่จ้องมอง

(ป่าเหม่ง, 2563b)

สำหรับฉันทลักษณ์ของกลอนแล้ว แม้จะเป็นบทร้อยกรองที่ง่าย เข้าหูคนไทย แต่มีจำนวนการบังคับสัมผัสมากกว่ากาพย์ เมื่อพิจารณาพร้อมกับลักษณะของตัวบทต้นฉบับที่มีจำนวนคำ/พยางค์เฉลี่ย 11 คำต่อบรรทัดแล้ว คำกลอนที่ใกล้เคียงคือกลอนแปดหรือกลอนเก้า ซึ่งบรรทัดหนึ่งจะมีคำ/พยางค์ 16 – 18 คำ ทำให้ยาวเกินไป อ่านแล้วไม่เกิดจังหวะที่ใกล้เคียงกับต้นฉบับ และมีโอกาสที่จะแปลเกินหากต้องการรักษาข้อบังคับตามฉันทลักษณ์ร้อยกรองไทย

ในจินตตามณี เล่ม 1 ซึ่งเป็นตำราที่นอกจากจะกล่าวถึงอักษรศัพท์และหลักภาษาแล้วยังมีภาคอธิบายวิธีการแต่งกาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ ไว้ด้วย โคลงมีแบบแผนการประพันธ์ที่กำหนดไว้ชัดเจน ได้แก่ จำนวนคำในบาทหนึ่ง ๆ กำหนดคำเอก คำโท กำหนดจุดวรรณยุกต์ และกำหนดการส่งรับสัมผัสสองตัว (ธเนศ เวศร์ภาดา, 2543, น. 139) ข้อกำหนดเรื่องรูปวรรณยุกต์ส่งผลให้นักประพันธ์ต้องหากวีธีสรรคำ เนื่องจากภาษาไทยเป็นคำเดี่ยว การสรรคำเพื่อให้ตรงกับรูปวรรณยุกต์จึงต้องหาคำจากภาษาสันสกฤตที่มีรูปภาษาอันเอื้อต่อการเล่นอักษรวิธี แต่จะมีผลต่อการเปลี่ยนความหมายของคำ (ธเนศ เวศร์ภาดา, 2543, น. 152) ข้อกำหนดพื้นฐานเหล่านี้ที่ใช้ในการประพันธ์โคลงไม่อำนวยความสะดวกนำมาใช้เป็นฉันทลักษณ์เพื่อแปลตัวบทประเภทนิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก

ฉันทลักษณ์ประเภทฉันท์ เน้นคำครุ คำลหุ หรือเสียงหนักเบา ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของคำหลายพยางค์ ดังที่ธเนศ เวศร์ภาดา กล่าวไว้ว่า “คำยืมภาษาบาลีสันสกฤต นอกจากจะทำให้เกิดคำพ้องจำนวนมากภายในภาษาไทยแล้ว ยังมีผลต่อเรื่องระบบเสียงในภาษาไทยด้วย” (2543, น. 153) แม้การยืมคำจากภาษาบาลีสันสกฤตจะช่วยเพิ่มคลังศัพท์ได้มากขึ้น และช่วยเรื่องการสรรคำรับส่งสัมผัส แต่จะทำให้ระดับของภาษาเปลี่ยนไป คำบาลีสันสกฤตมักปรากฏอยู่ในฉันทลักษณ์ที่เกี่ยวกับศาสนา บทสวด บทนมัสการ บทไหว้ครู หรืองานประพันธ์ที่ต้องใช้ระดับภาษาสูง อาทิ บทสดุดีพระมหากษัตริย์ (2543, น. 149, 160) ส่วนฉันทลักษณ์ประเภทร้อยกรองมีลักษณะเด่นเรื่องไม่มีบังคับจำนวนบาทในหนึ่งบท จะแต่งยาวเท่าไรก็ได้ไม่

จำกัด (ธเนศ เวศร์ภาดา, 2543, น. 190) ดังนั้นฉันทลักษณ์ประเภทฉันทและรายจึงไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการแปลตัวบทนิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก

3.3.2 การเลือกใช้คำศัพท์

นักภาษาศาสตร์จัดให้ภาษาไทยอยู่ในภาษาตระกูลคำโดด คือภาษาที่อุ้มไปด้วยคำพยางค์เดียว ซึ่งส่วนมากจะเป็นคำมูลหรือคำพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน “เมื่อสังคมเจริญขึ้นคำมูลหรือคำพื้นฐานเท่าที่ใช้ยู่ น่าจะไม่เพียงพอ ประกอบกับภาษาไทยเป็นภาษาที่ไม่มี การเปลี่ยนแปลงรูปคำเพื่อทำให้เกิดคำใหม่ จึงต้องเกิดมีระบบการสร้างคำใหม่ ๆ ขึ้นใช้ได้แก่ การซ้ำคำ การซ้อนคำ การประสมคำ การแผลงคำ การบัญญัติศัพท์” ลักษณะพิเศษของคำไทยซึ่งไม่มีในภาษาอื่น มีดังนี้

- ภาษาไทยมีคำลักษณนามที่ใช้บอกลักษณะของคำนาม เพื่อให้ทราบสัดส่วนรูปพรรณสัณฐาน เช่น ใช้ วง เป็นลักษณนามของแหวน นามวลีที่มีลักษณนามอยู่ด้วยจะมีการเรียงคำแบบ นามหลัก + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม เช่น แมว 3 ตัว
- ภาษาไทยมีคำซ้ำ คำซ้อนที่เป็นการสร้างคำเพิ่มเพื่อใช้ในภาษา เช่น ไกล ๆ หยุกยา
- ภาษาไทยมีคำบอกท่าทีของผู้พูด เช่น ชิ ละ นะ เถอะ
- ภาษาไทยมีคำบอกสถานภาพของผู้พูดกับผู้ฟัง เช่น คะ ครับ จ๊ะ ฮะ

(สุนันท์ อัญชลีบุญกุล, 2563, น. 23)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเลือกสรรถ้อยคำให้เหมาะสมคือสิ่งที่ต้องคำนึงถึงระหว่างการแปล สำหรับหนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* นี้ ผู้อ่านกลุ่มเป้าหมายคือเด็ก ดังนั้นคลังศัพท์ของเด็กจึงน้อยกว่าผู้ใหญ่ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่าสามารถสอดแทรกคำศัพท์ใหม่ ๆ ไว้บ้างเพื่อเด็กจะได้เรียนรู้เพิ่มเติมไว้ในคลังศัพท์ของตนเอง แนวทางการเลือกคำ ผู้วิจัยจะใช้คำง่าย ๆ เป็นภาษาพูด ไม่เป็นทางการเท่าใดนักเพื่อไม่ให้เด็กอ่านแล้วรู้สึกว่าการอ่านหนังสือเรียนหรือเป็นไปในเชิงสั่งสอน และพยายามเลี่ยงคำที่มีความหมายกำกวม บางส่วนของตัวบทที่ผู้ประพันธ์ใช้รูปแบบการสัมผัสเสียงพยัญชนะแรก ผู้วิจัยก็จะรักษารูปแบบการสัมผัสดังกล่าวไว้ให้ใกล้เคียงที่สุด นอกจากนี้ บทกล่อมเด็กของไทยมักมีรูปแบบเรียบง่าย “คือซ้ำคำ ซ้ำวรรค ซ้ำโครงสร้างของจังหวะสัมผัสและมีทำนองไม่ซับซ้อน มีระดับเสียงเข้าไปเข้ามา มีช่วงจังหวะหยุดที่แน่นอน” (สุกัญญา สุจฉายา อ้างถึงใน ธเนศ เวศร์ภาดา, 2543, น. 201) ดังนั้นในบทแปล ผู้วิจัยจะพยายามรักษาลักษณะดังกล่าวไว้ตามความเหมาะสม

3.3.3 การตีความหมายจากภาพ

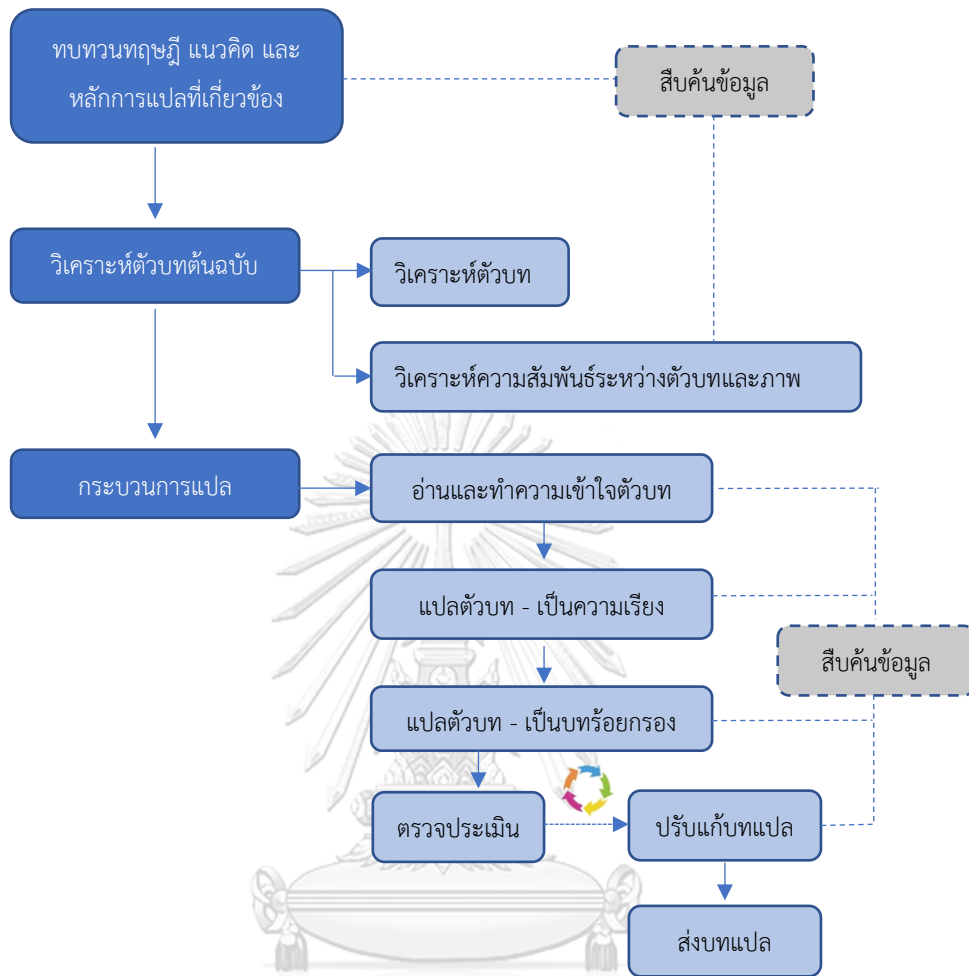
นอกเหนือจากตัวบทร้อยกรองที่อ่านสนุกแล้ว ยังมีส่วนของภาพวาดซึ่งทำหน้าที่ถ่ายทอดอารมณ์และสื่อความหมายร่วมกับตัวบทไปพร้อม ๆ กัน ข้อแตกต่างระหว่างตัวบทสำหรับผู้ใหญ่และสำหรับเด็กคือรูปแบบการสื่อสารผ่านภาพ โดยภาพจะทำหน้าที่การเล่าเรื่องผ่านองค์ประกอบในภาพและเน้นความหมายของตัวบทให้ชัดเจนขึ้น เท่ากับเป็นการเพิ่มเติมมิติใหม่เติมไปด้วยพลังและความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ตัวบทต้นทางและตัวบทปลายทาง ดังนั้นการแปลตัวบทที่เป็นหนังสือภาพนั้นต้องผนวกรวมทั้งส่วนที่เป็นเนื้อความและภาพเข้าไว้ด้วยกัน (Lathey G. cited in Baker & Saldanha, 2020, p.61) (ดูภาคผนวก ง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทและภาพ)

โดยภาพรวม แนวทางการแปลและแก้ปัญหาการแปลที่ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ในสารนิพนธ์ฉบับนี้ ดำเนินไปในทิศทางเดียวกันคือเน้นการสื่อความหมาย รวมทั้งแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทที่มุ่งเน้นการสื่อความหมาย จึงทำให้ผู้วิจัยสามารถแปลตัวบทให้ใกล้เคียงและเหมาะสมกับสิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อสารออกมาได้มากที่สุด

3.4 การวางแผนการแปล

หลังจากได้ศึกษาทบทวนทฤษฎีการแปล แนวคิดและหลักการแปลที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับโดยอ้างอิงแนวทางการวิเคราะห์ตัวบท (ภาพรวม ตัวบท และภาพ) ไปข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยจึงอ่านตัวบทต้นฉบับทั้งเล่มอย่างละเอียดอีกครั้ง ทำความเข้าใจเนื้อหา และดูประเด็นปัญหาการแปล เพื่อจะได้วางแผนการแปลและการแก้ปัญหาให้เหมาะสมสอดคล้องกับต้นฉบับ

ระหว่างการแปล ผู้วิจัยจะสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นสำหรับการแปล ซึ่งโดยมากแล้วเป็นการค้นคำในภาษาไทยในหนังสือคัมภีร์ ค้นหาคำไวพจน์ทางอินเทอร์เน็ต และค้นความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ออนไลน์) ทั้งหมดนี้ก็เพื่อหาคำที่เหมาะสมและใกล้เคียงกับความหมายที่ต้นฉบับต้องการสื่อสารมากที่สุด เมื่อแปลฉบับร่างเสร็จ ก็ปลีกตัวจากการแปล แล้วจึงกลับมาอ่านทวนและตรวจแก้งาน กระบวนการทำงานช่วงนี้ (การแปล-ปลีกตัว-ตรวจแก้) จะทำวนไปเรื่อย ๆ จนได้ต้นฉบับแปลที่น่าพอใจ จึงเข้าสู่กระบวนการประเมินและตรวจแก้กับอาจารย์ที่ปรึกษา และนำคำแนะนำต่าง ๆ ไปปรับแก้งานแปลและจัดทำเป็นบทแปลฉบับสุดท้ายต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ภาพที่ 23: แผนภาพแสดงแผนการทำงาน
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 4

ตัวบทต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล

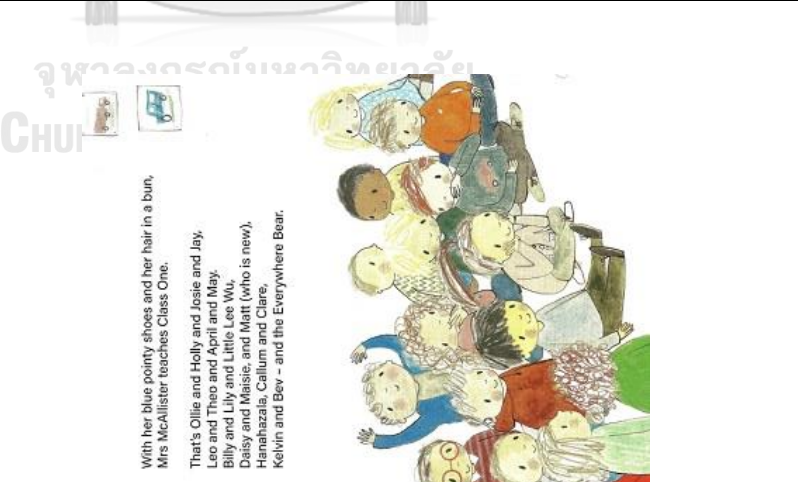
ในการแปลหนังสือเรื่อง *The Everywhere Bear* ผู้วิจัยทำเป็นตาราง 4 แถว เพื่อความสะดวกในการอ้างอิงและตรวจสอบการแปล แถวที่หนึ่งคือหมายเลขหน้าตามตัวบทต้นฉบับภาษาอังกฤษ แถวที่สองคือตัวบทต้นฉบับภาษาอังกฤษ แถวที่สามคือบทแปล – ถอดความเป็นร้อยแก้ว และแถวที่สี่คือบทแปลร้อยกรองภาษาไทย กาพย์ยานี 11 สำหรับส่วนคำอธิบายการแปลก็จะแบ่งเป็นสองช่องถัดลงมาจากส่วนที่เป็นบทแปล

บทแปล

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
2-3	<p>With her blue pointy shoes and her hair in a bun, Mrs McAllister teaches Class One.</p> 	<p>คุณครูสวมรองเท้าสีฟ้าหัวแหลม และเกล้าผมมวย คุณครู แมคอัลลิสเตอร์สอนชั้น ป. หนึ่ง</p>	<p>ครูชื่อแมคอัลลิสเตอร์ อยากจะอะเจอะไป ป.หนึ่ง ผมครูรวบมัดตึง แลดูสวยเกล้ามวยกลม รองเท้าของคุณครู สวมใส่อยู่ดูเหมาะสม สีฟ้าครามงามจับใจ</p>
<p>ประเด็นการแปลและการแก้ปัญหา</p> <p>ผู้วิจัยตีความหมายจากภาพประกอบและประโยคที่ใช้ความสัมพันธ์ของตัวบทและภาพเพื่อขยายตัวเล็กรของคำในภาษาไทย คำว่า “bun” แปลเป็นภาษาไทยว่าผมมวย ซึ่งเป็นคำที่ตนเองเห็นภาพผมที่ถูกขมวดรวบไว้เป็นก้อน เมื่อนำคำที่ผมมวยมาเข้าอันที่ลักษณะบทร้อยกรองแล้วทำให้สรรคมาที่ใช้ให้เกิดเสียงสัมผัสได้ยาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องตีความใหม่มากขึ้น ขยายลักษณะของผมมวยว่ามีลักษณะอย่างไร เช่น เป็นทรงกลม และต้องรวบผมมัดผมให้ตึงถึงจะขมวดเป็นมวยผมได้ เมื่อพิจารณาภาพประกอบแล้วจะเห็นว่าการศึกษาความหมายเพิ่มเติมเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับภาพประกอบ ดังนั้นจึงไม่เรียกว่าเป็นการแปลเกิน เพราะผู้อ่านบทแปลจะเห็นว่าข้อความและภาพประกอบตรงกัน (ในภาพจะเห็นว่าผมของคุณครูแมคอัลลิสเตอร์เกล้าเป็นมวยกลม) ผู้วิจัยจึงแปลได้ว่า “ผมครูรวบมัดตึง แลดูสวยเกล้ามวยกลม”</p>			

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยนตร์ ปี 11	
2-3	<p>That's Ollie and Holly and Josie and Jay, Leo and Theo and April and May, Billy and Lily and little Lee Wu, Daisy and Maisie, and Matt (who is new), Hanahazala, Callum and Clare,</p>	<p>นั่นคือออลลี ฮอลลี โจซี่ และเจย์ ลีโอกับอีโอ แล้วยังเอพริลกับเมย์ บิลลิลี ลิตเติ้ล ลีวู เด็กตัวเล็ก เดซี่ เมซี่ และเด็กนักเรียนใหม่ชื่อแมตต์ ฮานาฮาซาลา, คัลลัม, กับแคลร์ เควินกับเบปเป รวมทั้งพิทมิสซาร์ฟิตตี้</p>	<p>ชื่อเด็กครูโอเรียนท์ ออคิลลีอยู่นั่นเอง ลีโอ อีโอ เจย์ ลิลลี่ ลีวูมี เดซี่และเมซี่ ชื่อเก่าสนใจ แคลร์ตามด้วยคัลลัม</p>	<p>มาพร้อมเพรียงแปลงเสียงใส่ โนเนฮอลลี นีเจซี เอพริล เมย์ กับบิลลี่ รูปร่างเล็กเตี้ยกว่าใคร แมตต์คานนี่ (นักเรียนใหม่) คือฮานาฮาซาลา ตอบชัต์คำไม่ซักซ้า</p>
<p>ส่วนของตัวบท “...blue pointy shoes...” เป็นส่วนที่มีปัญหาในการถอดความเล็กน้อย กรอง ผู้วิจัยตีความหมายว่าผู้ที่สวมรองเท้าทรงหัวแหลมน่าจะเป็นผู้ที่ชื่นชอบแฟชั่นพอสมควร ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำที่สื่อความว่ารองเท้าหัวแหลมนั้นกำลังเป็นที่นิยม จึงแปลไว้ว่า “หัวแหลมแถมนิยม” และเพิ่มเสียงสัมผัสระหว่างคำว่า “แหลม-แถม” แทรกไว้ ลักษณะเดียวกันกับบทแปลที่ว่า “สีฟ้าครามงามจับใจ” ผู้วิจัยเลือกใช้คำไวพจน์ “สีฟ้า-สีคราม” และคำว่า “คราม-งาม” และ “จับ-ใจ” ยังเป็นการเล่นเสียงสัมผัสด้วย</p> <p>ในส่วนเรื่องการทำชื่อคุณครูเป็นตัวชมนั้น ผู้วิจัยตั้งใจที่จะทำให้ผู้อ่านสังเกตเห็นได้ในครั้งแรกที่กล่าวถึง (เพียงครั้งเดียวเท่านั้น) เพราะต้องการชี้ว่าคำนี้เป็นชื่อเฉพาะและเป็นการแนะนำให้ผู้อ่านรู้จักตัวละครไปในตัว (การประยุกต์ใช้เรื่องรูปแบบตัวอักษรตามทฤษฎีการสื่อสารในรูปแบบผสม</p>				

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
	<p>Kevin and Bev – and the Everywhere Bear</p>		<p>และที่ที่มีสารพัดที่</p>
	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ตัวบทภาษาอังกฤษส่วนนี้มีปัญหาที่สุดเพราะต้นฉบับไม่ให้ข้อมูลอะไรเพิ่มเติมเลยนอกจากชื่อเด็กนักเรียนและคำเชื่อม ดังนั้นแนวทางการแปลแบบสื่อความจึงไม่สามารถแก้ปัญหาการแปลประเด็นนี้ได้ ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องและทฤษฎีการสื่อสารในรูปแบบผสม เมื่อวิเคราะห์จากภาพประกอบแล้ว จะเห็นว่าคุณครูที่นั่งอยู่บนเก้าอี้จะอยู่ในตำแหน่งมุมมอง (Point of View - High) ที่สูงกว่าเด็กนักเรียนที่นั่งอยู่ที่พื้นห้อง (Point of View - Low) จึงแสดงให้เห็นถึงอำนาจ (เด็ก ๆ เซื่อฟังครู หรือรอฟังครูพูด) เมื่อมองจากภาพประกอบเด็ก ๆ จะสังเกตเห็นว่าสายตาของเด็กนักเรียนพุ่งตรงไปที่คุณครู เหมือนรอฟังว่าครูจะพูดอะไร ในแง่ตัวบท (ข้อความ) ที่มีแต่ชื่อเด็กเรียนนั้น ผู้วิจัยสัมผัสได้ว่าผู้เขียนต้องการสื่อว่าคุณครูกำลังชวนชื่อเด็กนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถเลือกสรรคำที่มีความเกี่ยวข้องกับบริบทรายภายในห้องเรียนและการชวนตอบมาใช้ในบทแปลได้หรือคำที่แสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ เช่น มา อยู่ นั่ง โน่น</p> <p>สำหรับการเรียบเรียงคำและลำดับชื่อเด็กนักเรียนนั้น ผู้วิจัยพยายามเรียงลำดับตามต้นฉบับให้มากที่สุด และยังเลือกทำเป็นตัวเข้มในครั้งแรกที่กล่าวถึง เพราะต้องการชี้ว่าคำนี้เป็นชื่อเฉพาะ (เช่นเดียวกับชื่อคุณครูที่อธิบายไปก่อนหน้านี้)</p>		

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล กภพยานี 11
4	<p>The Everywhere Bear has a home on a shelf</p> <p>But he doesn't spend very much time by himself,</p> <p>For each boy and girl in the class is a friend</p> <p>And he goes home with one of them every weekend.</p> <p>On Mondays they carry him back to Class one</p> <p>And tell all the others the things that he's done.</p>	<p>พืหมมีบ้านอยู่บนชั้นวางของ พืหมไม่ค่อยได้อยู่คนเดียวเพราะเด็ก ๆ ชายหญิงในห้องเรียนต่างก็เป็นเพื่อนกัน ทุกเสาร์อาทิตย์พืหมจะกลับบ้านไปพร้อมกับเด็กคนใดคนหนึ่ง พอวันจันทร์เด็กคนไหนพาพืหมไปเล่น ก็จะไปพืหมมาคืนไว้ที่ห้อง ป.หนึ่ง แล้วก็เล่าให้เพื่อน ๆ ฟังว่าเล่นอะไรกับพืหมมาบ้าง</p>	<p>อยู่บนชั้นวางของนี้ ห้องที่วิ่งไปทั่วทุกทิศ ทุกคนกลายเป็นเพื่อนสนิท พาพืหมกลับบ้านไป ไม่ชักจูงมาคืนให้ เล่นอะไรด้วยกันมา</p>

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
<p data-bbox="539 1422 582 1467">๕</p> <p data-bbox="603 1422 710 1769">The Everywhere Bear has a home on a shelf But he doesn't spend every much time by himself. For each boy and girl in the class is a friend And he goes home with one of them every weekend. On Mondays they carry him back to Class One And tell all the others the things that he's done.</p> 	<p data-bbox="363 936 395 1294">ประเด็นการแปล – การแก้ไข้ปัญหา</p> <p data-bbox="411 295 630 1294">ประเด็นในการแปลของเนื้อเรื่องส่วนนี้คือการตีความหมายจากรูปภาพเพิ่มเติมเพื่อขยายวงคำศัพท์ ในภาพจะเห็นว่าเด็ก ๆ หอมล้อมพี่หมี หนูน้อยมีแยมแยมไส ยืนใกล้ติดกันและโอบกอดกัน แสดงถึงความสนิทสนม ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “สนิท” เพิ่มเข้ามา เป็นการเพิ่มความจากต้นฉบับที่ใช้คำว่า “a friend” ไปเล็กน้อย แต่ไม่ถือว่าเป็นการแปลเกินหรือเสารอาทิติย ผู้วิจัยต้องการใช้คำว่าเสารอาทิติยเพิ่มความชัดเจน ดังนั้นการตีความข้างต้นและใช้คำว่า “สนิท” จึงช่วยให้ผู้วิจัยสร้างสัมพันธ์ได้มากขึ้นลักษณะที่ใช้ในการแปล</p> <p data-bbox="849 542 938 1102">เด็กหญิงและเด็กชาย ทุกคนกลายเป็นเพื่อนสนิท พอถึงเสารอาทิติย พาพี่หมีกลับบ้านไป</p> <p data-bbox="965 280 1061 1294">ผู้วิจัยยังเสริมความหมายตรงคำแปลบาทที่ 5 วรรคหลัง “ไม่ชักเข้ามาคืนให้” ซึ่งอนุมานได้จากตัวบทว่าผู้ประพันธ์ต้องการสื่อเรื่องการตรงต่อเวลาจากคำว่า “On Mondays...”</p> <p data-bbox="1088 340 1184 1294">ผู้วิจัยพยายามแทรกสัมผัสภายในวรรคไว้บ้างเพื่อให้เกิดความไพเราะในการอ่าน เช่น บาทที่สอง วรรคหลัง “<u>ห้อง</u>เที่ยวไป<u>ทั่วทุกทิศ</u>”</p>		

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
5	<p>He has bus rides with April and horse rides with May. He eats burgers with Billy and jelly with Jay.</p> 	<p>พี่หมีนั่งรถเมล์เล่นกับเอพริล แล้วขี่ม้ากับเมย์ พี่หมียังได้กินเบอร์เกอร์กับบิลลี และกินเจลลี่กับเจย์</p>	<p>น้องหมีไม่รอช้า กับเมย์นะเป็นเพื่อนเกลอ แสหาเฮ้ไม่เคยเจอ กับบิลลีเพ็ดเพลินใจ</p>
<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ประเด็นการแปลของเนื้อเรื่องส่วนนี้ ผู้วิจัยตีความหมายจากรูปภาพเพิ่มเติม ขยายคำศัพท์ได้จำนวนมาก ทำให้ถอดคำแปลได้ เกิดสัมผัส และเป็นไปตามฉันทลักษณ์ของร้อยกรองภาษาไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ บทที่ 1 วรรคหลัง ผู้วิจัยตีความเพิ่มว่า “ไม่รอช้า” โดยดูจากภาพ เอพริลถือพี่หมีในมือ ยืนบอกอย่างมีความสุข ในอารมณ์เหมือนอยากวิ่งไปนั่งรถเล่น ▪ บทที่ 2 วรรคแรก ผู้วิจัยใช้คำแปลว่า “ม้าโยก” ตามที่เห็นในภาพ ทำให้คำแปลและภาพสอดคล้องกัน ▪ บทที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยสลับตำแหน่งประโยคเล็กน้อยเนื่องจากขงมที่ถอดคำแปลนั้นไม่สามารถหาคำสัมผัสได้ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพยายามเก็บสัมผัสสัมผัสไว้ให้ได้เคียงกับต้นฉบับเช่นเดียวกัน ต้นฉบับเล่นเสียงสัมผัส “Billy and jelly” และ “jelly with Jay” ในบทแปลผู้วิจัยก็เก็บสัมผัสเป็น “ฮาเฮ”, “หม่ำหม่ำ”, “เพ็ดเพลิน”, และ “กิน-เกอร์-กับ” 			

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพหน้าที่ 11
6	<p>With Lee Wu he's a pirate, with Kevin a king, And Callum and Clare push him high on the swing. He bounces with Bev and does handstands with Holly, He likes playing football with Maisie and Ollie. He always makes dens when he goes home with Daisy. At Lily's they let him be lovely and lazy.</p>	<p>พี่หมีเล่นเป็นโจรสลัดกับสิ่ว เล่นเป็นพระราชากับเควิน ส่วน คัลลัมกับแคลร์ก็พากันไกวชิงช้า จนพี่หมีลอยขึ้นสูง พี่หมี กระโดดเล่นกับเบฟ เล่นสูง กับฮอลลี่ พี่หมีชอบเล่น ฟุตบอลกับเมซีและออลลี พี่หมี มักสร้างถ้ำเล่นในบ้านกับเบซี เวลาอยู่กับลิลลี่ พวกเขานอน เล่นเฉย ๆ</p>	<p>ของณเดชน์สิ่ว ชวนกันเล่นเป็นราชา ไกวพี่หมีบนชิงช้า โดดไปมาตั้งตั้งตั้ง หกสูงนี้ถูกใจจัง กับเมซีและออลลี แสนเบื่อกับบ้านกับเบซี น่ารักที่ได้นอนเล่น</p>

หน้าที่	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
<p data-bbox="300 1406 331 1684">The Everywhere Bear</p> <p data-bbox="608 1420 715 1760"> With Lee Wu he's a pirate, with Kelvin a king, And Callum and Clare push him high on the swing. He bounces with Bev, and does handstands with Holly, He likes playing football with Miesle and Ollie. He always makes dens when he goes home with Daisy. At Lily's they let him be lovely and lazy. </p>	<p data-bbox="363 936 395 1294">ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p data-bbox="411 331 507 1294"> ประเด็นในการแปลของเนื้อเรื่องส่วนนี้อาศัยการตีความหมายจากรูปภาพเพิ่มเติมเป็นหลักและบางจุดก็ใช้การถอดความหมายจากตัวบทเพื่อสรรค้ำให้สอดคล้องกับฉันทลักษณ์ </p> <ul data-bbox="539 286 1129 1249" style="list-style-type: none"> ▪ บทที่ 1 วรรคหลัง ผู้วิจัยตีความเพิ่มว่า “ของถนัด” โดยดูจากภาพและอาศัยบริบทที่ผ่านมาทั้งหมดว่าพี่มีเล่นตามที่เด็กชอบเล่นอยู่แล้ว ▪ บทที่ 3 วรรคแรก ผู้วิจัยเห็นว่าผู้ประพันธ์มีการใช้คำสัมผัสพยัญชนะแรก “Callum and Clare” และ “him high” ดังนั้นผู้วิจัยจึงพยายามรักษาการสัมผัสพยัญชนะเอาไว้ให้มากที่สุด จึงถอดคำแปลไว้ว่า “แคลร์ คัลลัม คูชี” (สัมผัสพยัญชนะ “ค”) ▪ บทที่ 4 วรรคหลัง “โตะไปมาเต็งตั้งตั้ง” ผู้วิจัยเพิ่มคำเลียนเสียงไปเพื่อปรับจังหวะในการอ่านให้สนุกสนาน และยังได้การเล่นเสียงและสัมผัสพยัญชนะไปในตัวด้วย ▪ บทที่ 5 วรรคหลัง “หกสูงนี้ถูกใจจัง” ผู้วิจัยตีความเพิ่มจากภาพใบหน้าของฮอลลีและพี่หมีที่ยิ้มแย้มมีความสุข เพื่อสรรค้ำมาใช้ในเรื่องการสัมผัสตามฉันทลักษณ์ มีสัมผัสพยัญชนะ “ใจ-จัง” <p data-bbox="1150 286 1374 1249"> ▪ บทที่ 8 วรรคหลัง ในเบื้องต้นผู้วิจัยใช้คำแปลง่าย ๆ ได้แก่ นอนเล่นและนอนสบาย แต่ตีปัญหาเรื่องสัมผัสสระหว่างบท เพราะในบทถัดไปผู้วิจัยต้องการใช้คำว่า “เพลง” ลงท้ายวรรคหลังของบทที่หนึ่ง หลังจากได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยจึงปรับคำแปลเป็นคำว่า “ खेल ” ซึ่งเป็นคำยากสำหรับเด็กไปเล็กน้อย แต่อาจพิจารณาได้ว่าเป็น </p>	

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพ্যানี 11
7	<p>With Leo and Theo he tickles a tune. With Hanahazala he goes to the moon. With Josie he whizzes about in the chair. No Wonder they call him the Everywhere Bear.</p>	<p>พี่หมีเล่นร้องเพลงกับลีโอและธีโอ แล้วไปเที่ยวดวงจันทร์กับฮานาฮาซาลา โจซีพาพี่หมีซิวรถ เล่น เด็ก ๆ พาकिनเรียกพี่หมีว่า พี่หมีसारพัดที่</p>	<p>การเพิ่มคลังศัพท์ใหม่ให้แก่เด็ก คำว่า “เฮล่ง” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายว่า “ทอดอารมณ์อย่างสบาย (ใช้กับกริยานอน)” ซึ่งเป็นคำที่ กระชับสื่อความได้ตรงความหมายตามต้นฉบับ</p> <p>หมีแสนเริ่ร้องเล่นเพลง ขวนขวายไปดวงจันทร์ มาเล่นซิวรถเข็นกัน จึงเรียกกัน “พี่หมีसारพัดที่”</p>

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
 <p>With Leo and Theo he tickles a tune. With Hanahazala he goes to the moon. With Josie he whizzes about in a chair. No wonder they call him the Everywhere Bear.</p>	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>เช่นเดียวกับประเด็นในการแปลด้วยหน้าที่ 6 ผู้วิจัยตีความหมายจากรูปภาพเพิ่มเติมเป็นหลักและบางจุดใช้การถอดความหมายจากตัวบทเพื่อสรุคว่าให้สอดคล้องกับฉันทลักษณ์ บทที่ 2 วรรคหลัง “ชวนชียนไปดวงจันทร์” ผู้วิจัยเพิ่มคำว่า “ยาน” ไปโดยดูจากภาพแม้ว่าจะไม่มีคำนี้ในตัวบทก็ตาม</p> <p>ในภาพรวม ด้วยหน้าที่ที่ 6 กับ 7 เป็นการถ่ายภาพหน้าคู่ ครอบคลุมด้วยบท 2 ด้วยบท (ภาพ 1 ส่วน ต่อด้วยบท 2 ส่วน) เห็นได้จากเนื้อหาที่กล่าวถึงและลึกละเอียดที่หน้า 6 แต่ภาพอยู่ที่หน้า 7 ผู้วิจัยจึงต้องพยายามรักษาความต่อเนื่องของบทแปลเอาไว้ให้มากที่สุด ดังนั้นการสัมผัสสระหว่างบทจึงเป็นสิ่งสำคัญ</p>	<p>วันจันทร์ฝนตกหนัก ขณะที่ แมตต์ เด็กนักเรียนใหม่ เดินตัว เปียกปอนไปโรงเรียน เขา มองเห็นเจ้าแมวเหมียว เขาก็ ลงไปอุ้มเจ้าเหมียว ที่มีโดย หล่นลงแอ่งน้ำ</p>	<p>วันจันทร์ฝนและฉ่ำ ไปเรียนเช้าวันนี้ แมตต์ก็มลงจ่อ้ม ไม่ทันได้เฉลียว</p> <p>แมตต์เดินย่ำพร้อมพื้ที่มี ไอ้ละดูชินันเจ้าเหมียว แมตต์จ่อ้มแค่แวบเดียว พื้ที่มีหล่นลงแอ่งน้ำ</p>
<p>8</p> <p>One rainy Monday the new boy called Matt Was splashing to school when he spotted a cat. And when he bent over to give it a cuddle</p>	<p>วันจันทร์ฝนตกหนัก ขณะที่ แมตต์ เด็กนักเรียนใหม่ เดินตัว เปียกปอนไปโรงเรียน เขา มองเห็นเจ้าแมวเหมียว เขาก็ ลงไปอุ้มเจ้าเหมียว ที่มีโดย หล่นลงแอ่งน้ำ</p>	<p>วันจันทร์ฝนและฉ่ำ ไปเรียนเช้าวันนี้ แมตต์ก็มลงจ่อ้ม ไม่ทันได้เฉลียว</p> <p>แมตต์เดินย่ำพร้อมพื้ที่มี ไอ้ละดูชินันเจ้าเหมียว แมตต์จ่อ้มแค่แวบเดียว พื้ที่มีหล่นลงแอ่งน้ำ</p>	<p>วันจันทร์ฝนและฉ่ำ ไปเรียนเช้าวันนี้ แมตต์ก็มลงจ่อ้ม ไม่ทันได้เฉลียว</p> <p>แมตต์เดินย่ำพร้อมพื้ที่มี ไอ้ละดูชินันเจ้าเหมียว แมตต์จ่อ้มแค่แวบเดียว พื้ที่มีหล่นลงแอ่งน้ำ</p>

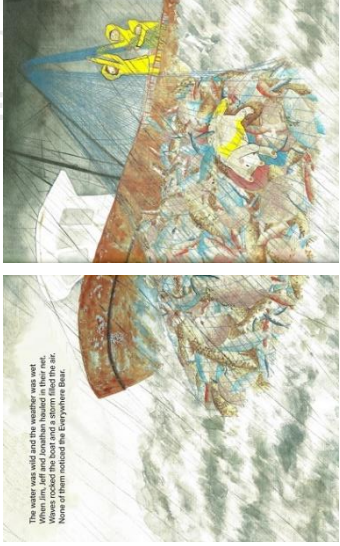
หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
	<p>The Everywhere Bear tumbled into the puddle.</p>		
 <p>One rainy Monday the new boy called Matt Was splashing to school when he spotted a cat. And when he bent over to give it a cuddle The Everywhere Bear tumbled into a puddle.</p>	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ประเด็นในการแปลของเนื้อเรื่องส่วนนี้ใช้การตีความหมายจากรูปภาพร่วมกับเนื้อความเพื่อสรุปลงให้สอดคล้องกับฉันทลักษณ์และยังรักษาความหมายให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับ</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ บทที่ 1 วรรคแรก ผู้วิจัยตีความว่าเวลาฝนตก ทุกอย่างจะเปียกปอน เฉอะแฉะ จึงเลือกใช้คำว่า “แฉะฉ่ำ” เพิ่มเข้ามา ส่วนวรรคหลังที่ว่า “แมตต์เดินย่ำพร้อมพื้หมี” นั้น ผู้วิจัยเสริมเข้ามาเองโดยตีความหมายจากภาพ เพราะต้องการทำให้น้ำมีความครบตามฉันทลักษณ์และสรรค้ำเพื่อสัมผัสสระหว่างวรรคและระหว่างบาท การเพิ่มและเสริมความนี้ไม่ได้ทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไปจากต้นฉบับ ▪ คำว่า “cat” ผู้วิจัยไม่ได้แปลว่า “แมว” ออกไปตรง ๆ แต่เลือกใช้คำว่า “เหมียว” แทน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะนิทานสำหรับเด็กและสื่อสารได้ดีกับกลุ่มผู้อ่านเด็ก ▪ บทที่ 4 วรรคแรก คำว่า “ฉลิว” ในที่นี้คือฉลิวใจ ผู้วิจัยตีความหมายจากรูปที่เห็นว่ากระเป๋ายางของแมตต์เปิดอ้อยู่ แสดงว่าแมตต์ไม่ได้รับมรดกหรือรางวัลอะไรไม่ได้กับสิ่งสวยงามที่ต้องการสื่อว่าแมตต์ลืมรดชุบปิดกระเป๋ายาง (ไม่ได้บอกว่าเป็นแมตต์ฉลิวฉลาด) 		

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยนตร์ 11
9	<p>Just round the corner a driver called Pete</p> <p>Sat in a van painting stripes on the street.</p> 	<p>ที่หัวมุมถนน พิกกำลังขับรถพ่นสีถนนเป็นแถบสีเหลือง</p>	<p>รถสีเส้นถนน</p> <p>สีถนนต้องพ่นยา</p> <p>พิกเป็นคนขับประจำ</p> <p>สีเป็นเส้นลงที่พื้น</p>
<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>การแปลเนื้อเรื่องส่วนนี้ใช้การตีความจากรูปภาพร่วมกับเนื้อความเพื่อเพิ่มคำศัพท์นอกเหนือจากที่อยู่ในตัวบท แต่ยังคงรักษาความหมายของต้นฉบับไว้</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ บทที่ 1 วรรคหลัง ผู้วิจัยเพิ่มคำว่า “ประจำ” ▪ บทที่ 2 วรรคแรก ผู้วิจัยเพิ่มคำว่า “พ่นยา” เป็นการตีความจากภาพเพื่อขยายจำนวนคำศัพท์ เพื่อหาสัมผัสกับคำว่า “ประจำ” 			

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยนตร์ 11
10	<p>Matt got to school and sat down on his chair. He opened his bag... and the Bear wasn't there!</p> 	<p>แมตต์มาถึงโรงเรียน นั่งลงที่ เก้าอี้ พอเขาเปิดกระเป๋า พืหมี หายไปแล้ว</p>	<p>แมตต์มาถึงโรงเรียน เตรียมอ่านเขียนเปิดเป๊ซิ่น ค้นหาหน้าตาต้น อ้าวพืหมีหนีไปไหน!</p>
<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ผู้วิจัยตีความจากภาพ แมตต์กำลังหยิบหนังสือและอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ออกมาวาง กระจัดกระจายอยู่บนพื้น สื่อให้รู้ว่าแมตต์กำลังหาอะไรสักอย่างอยู่ และเมื่อดูเส้นนำสายตาของ แมตต์ก็จะรู้ว่ากำลังจ้องดูข้างในเป๊ซิ่นอยู่เช่นกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ บทที่ 2 วรรคหลัง ผู้วิจัยจึงแปลเสริมว่า “เตรียมอ่านเขียน” ▪ บทที่ 2 วรรคแรก ผู้วิจัยจึงแปลเสริมว่า “ค้นหาหน้าตาต้น” 			

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
11	<p>Nobody knew that the poor little fellow, Just like the street, had been painted bright yellow. Nobody saw when a river of rain Washed him and whooshed him head first down a drain.</p>	<p>ไม่มีใครรู้ว่าพี่หมีผู้ไม่สาสารถตามตัวเดอะสีเหลืองเหมือนกับสีถนน ไม่มีใครเห็นว่ามันฝนซัดพาพี่หมีหัวทิ่มหายวับลงไปในท่อระบายน้ำ</p>	<p>พี่หมีนะ โดนอะไร เป็นแถบเหลืองเหมือนสีถนน น้ำไหลบ่ามาท่วมล้น บรู๊ตเดียววับลึบท่อไป</p>
 <p>Nobody knew that the poor little fellow, Just like the street, had been painted bright yellow. Nobody saw when a river of rain Washed him and whooshed him head first down a drain.</p>	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>เนื้อเรื่องและภาพของตัวหมีส่วนนี้สอดคล้องกันดี เช่น ในตัวที่ใช้คำว่า “Nobody” และในโมเมนต์ภาพก็แสดงให้เห็นว่าทุกคนบนรถแล่งต่างหันหน้าไปทางอื่นไม่ได้สนใจพี่หมีเลย แม้แต่เจ้าแมวเหมียวก็หันหน้าไปทางอื่นเช่นกัน</p> <p>คำว่า “whooshed” ในตัวบทต้นฉบับแสดงถึงเสียงของน้ำที่ไหลมาอย่างแรง ในบทแปลผู้วิจัยใช้คำว่า “บรู๊ต” ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายว่าเป็น “อาการที่น้ำหรือของเหลวเป็นต้นพุ่งออกจากช่องแคบโดยเร็วแรง โดยปริยายหมายความว่ารวดเร็วฉับไว” เห็นได้ว่าทั้งเสียงและความหมายในบทแปลใกล้เคียงกับต้นฉบับ นอกจากนี้ยังเกิดเสียงสัมผัสในระหว่างคำว่า “วับ” กับ “ลึบ” อีกด้วย</p>	<p>ไม่มีใครรู้ว่า เมื่อตัวพี่หมีซีร์ ไม่มีใครเห็นว่า พี่หมีหัวทิ่มมา บรู๊ตเดียววับลึบท่อไป</p>	

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
12-13	<p>And no one was there when the Bear with the stripe Dirty and dizzy, splashed out of the pipe.</p> 	<p>และก็ไม่ใคร่รู้ว่าพี่หมีที่มีลายตามตัวและสกปรกนั้นพุ่งพรวดออกไปจากท่อระบายน้ำ</p>	<p>ไม่มีใครรู้เห็น หมีนั้นตัวจากท่อไป ตอนการระเด็นออกทะเลใหญ่ ตัวเปื้อนประอะไปทุกแห่ง</p>
<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ตัวบทส่วนนี้ไม่มีประเด็นการแปลอื่น นอกจากการสัมผัสท้ายวรรคแล้ว มีการใช้คำสัมผัสพยัญชนะแรก “dirty – dizzy” เพียงจุดเดียว ผู้วิจัยพยายามรักษาการสัมผัสนี้ไว้โดยเลือกคำแปลที่มีสัมผัสพยัญชนะเช่นกัน คือคำว่า “เปื้อนประอะ”</p>			

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยนตร์ 11
14-15	<p>The water was wild and the weather was wet</p> <p>When Jim, Jeff and Jonathan hauled in their net.</p> <p>Waved rocked the boat and a storm filled the air.</p> <p>None of them noticed the Everywhere Bear.</p>	<p>ทะเลมีคลื่นหนักและฝนกรรโชกแรง จิม เจฟ และโจนาธาน กำลังลากอวนขึ้นมา คลื่นซัดลำเรือจนโยกไปมา พายุก็โหมกระหน่ำ ไม่มีใครเห็นว่าพื้หมีติดอยู่ในอวน</p>	<p>ลมฝนตามกรรโชกแรง ทั้งจิม เจฟ โจนาธาน ไม่ซ้กซ้่าเร่งกิจการ ตัดในอวนล้นลากมา</p>
	 <p>The water was wild and the weather was wet. When Jim, Jeff and Jonathan hauled in their net, None of them noticed the Everywhere Bear.</p>	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ประเด็นการแปลที่เด่นชัดคือตัวบทสองบรรทัดแรกซึ่งมีการใช้สัมผัสเสียงพยัญชนะแรกหลายจุด (water was wild – weather was wet และ jim, Jeff and Jonathan) ผู้วิจัยจึงพยายามมุ่งเน้นถ่ายทอดเรื่องสัมผัสสัมผัสไว้มากที่สุด</p> <p>ผู้วิจัยใช้วิธีการตีความหมายจากรูปภาพเพื่อเก็บบรรยากาศในเรื่องและค้นดูคำที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายถึงสภาพอากาศและทะเล ผู้วิจัยหาคำมาใช้แล้วค่อยตัดสินใจเลือกคำที่เหมาะสม เช่น โครม คลื่น คลั่ง ครึน เป็นต้น และเสียงพยัญชนะ “ค” เป็นเสียงหนัก (ครุ) ให้ความรู้สึกว่ามีเสียงดัง รุนแรง และอันตราย ซึ่งสอดคล้องกับภาพและบรรยากาศในเรื่องเป็นอย่างดี สุดท้ายผู้วิจัยเลือกแปลไว้ว่า “ครึนโครมคลื่นครึนครึน” ดังนั้นเมื่ออ่านทั้งหมดแล้ว จะเกิดจังหวะกระชับ เร่ง</p>	

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
16	<p>Back in the harbour, Mohammed Hussein Lifted the fish off the boat with his crane.</p>	<p>ที่ท่าเรือ โมฮัมหมัด ฮุสเซน กำลังใช้เครนยกปลาขึ้นจากเรือ</p>	<p>เรา และให้อาร์มเด่นเด่นตรงกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ</p> <p>สำหรับชื่อจิม (Jim) เจฟ (Jeff) และโจนาธาน (Jonathan) นั้น บังเอิญว่าเมื่อถอดเสียงแล้วจะใช้ตัวพยัญชนะ “จ” ทุกคำ จึงไม่เป็นปัญหา เพียงถอดเสียงให้ถูกต้องตามที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเก็บรักษาเสียงสัมผัสจุดอื่น ๆ ไว้ให้มากที่สุด ได้แก่ ชันแข็ง, โยกโยน, ชักช้า และส่วนลาก</p> <p>ริบใช้เครนยกย้ายปลา ตระเตรียมไว้ให้ลูกค้า</p>

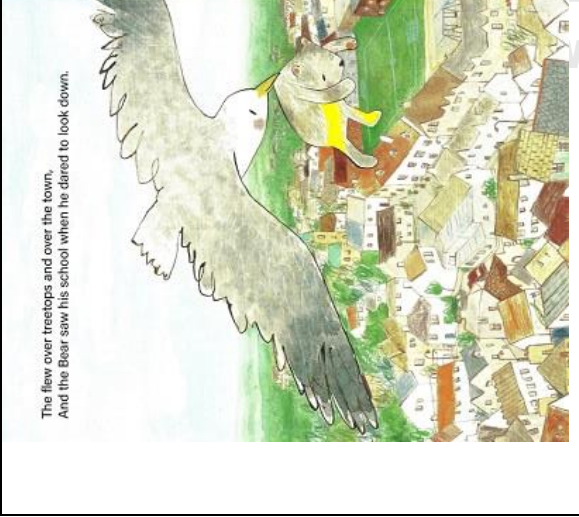
หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่สิบ 11
	 <p data-bbox="853 1480 890 1731">Back in the harbour, Mohammed Hussein Lifted the fish off the boat with his crane.</p>	<p data-bbox="352 952 395 1310">ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p data-bbox="411 952 571 1310">ตัวบทส่วนนี้มีเนื้อหาและภาพที่สื่อความหมายไปในทิศทางเดียวกัน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังคงเก็บรูปแบบความเป็นทอรรอยกรองไว้โดยสอดแทรกกลัสมัลภายในวรรคเอาไว้เสมอ ได้แก่คำว่ายกย้าย และตระเตรียม</p> <p data-bbox="587 952 762 1310">ผู้วิจัยแปลเสริมหนึ่งคำคือ “ลูกค้า” ซึ่งเป็นการตีความจากภาพและตัวบทในหน้าถัดไป ผู้วิจัยสามารถตีความลักษณะนี้ได้เนื่องจากภาพในหน้าที่ 16 และ 17 เป็นภาพขยายเต็มสองหน้า และเนื้อหาต่อเนื่องกัน</p>	
17	<p data-bbox="991 1346 1098 1787">“Give me two boxes,” said old Mrs Bishop.</p> <p data-bbox="1129 1346 1225 1787">And she cheerfully wheeled them away to her fish shop.</p>	<p data-bbox="991 1003 1161 1310">คุณป้าบิชอปพูดว่า “ขอปลา สองลัง” แล้วเธอก็เข็นปลา กลับร้านอย่างมีความสุข</p>	<p data-bbox="991 398 1098 952">คุณบิชอปร้องสั่ง “ปลาสองลัง” ช่วยชิงมา ได้ครบตามปรารถนา รีบเข็นปลากลับร้านพลัน</p>

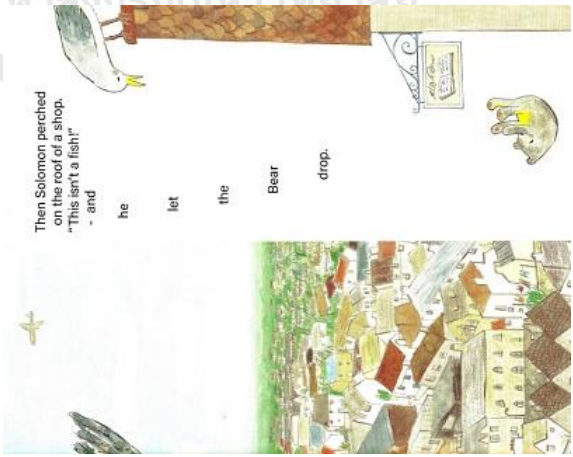
หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
	 <p>"Give me two boxes", said old Mrs. Bishop. And she cheerfully wheeled them away to her fish shop.</p>	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ไข</p> <p>เนื้อหาส่วนนี้ต่อเนื่องมาจากหน้าที่ 16 ทั้งตัวบทและภาพดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ บทที่ 1 วรรคหลัง ผู้วิจัยเพิ่มคำว่า “ซึ่ง” ซึ่งไม่มีในตัวบท แต่เป็นการตีความจากภาพและตัวบท การซื้อขายปลาโดยทั่วไปก็ต้องซึ่งน้ำหนัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้คำแปลว่า “ซึ่ง” และใส่คำว่า “ช่วย” ไว้ข้างหน้าเพื่อเพิ่มสัมผัส ▪ บทที่ 2 วรรคแรก ผู้วิจัยไม่ได้แปลคำว่า “cheerfully” แบบตรงไปตรงมาเพราะไม่สามารถหาคำที่มีสัมผัสได้ลงตัว จึงต้องตีความหมายเพิ่มอีก หากคุณบิชอบดีใจ เบิกบาน มีความสุข (cheerfully) แสดงว่าคุณบิชอบถูกอกถูกใจหรือพึงพอใจ ในบริบทนี้จึงหมายความว่า คุณบิชอบได้ปลาครบตามที่ตั้ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับคำแปลเป็นคำว่า “สมปรารถนา” 	
18	<p>She started unpacking, then muttered, “That’s odd. There’s a bear wrapped in seaweed between these two cod!”</p>	<p>ขณะที่เธอจัดปลานั่น เธอก็ พึมพำว่า “แปลกจัง ทำไมมีหมี ที่สาหร่ายพันเต็มตัวแทรกอยู่ ระหว่างปลาคือคอดสองตัวด้วย ล่ะ”</p>	<p>ถึงร้านจัดเรียงปลา พึมพำว่า “อะไรมัน” หมีมีสาหร่ายพัน เบียดข้างปลาน่าประหลาดล่ะ!”</p>

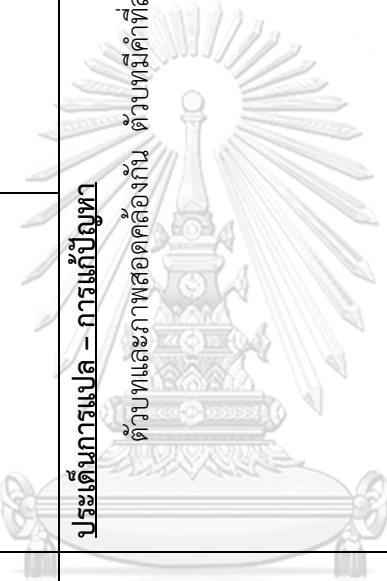
หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
 <p data-bbox="395 1400 432 1769">She started unpacking, the muttered, "That's odd, There's a bear wrapped in seaweed between these two cod!"</p>	<p data-bbox="359 936 395 1294">ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <ul data-bbox="406 280 885 1187" style="list-style-type: none"> <li data-bbox="406 280 885 1187">▪ บทที่ 1 วรรคแรก คำว่า “unpacking” ในตัวทื่อความหมายว่าคุณนิชอบแกะสิ่งใส่ปลาออก และการทำเช่นนี้เพื่อต้องการนำปลาออกมาวางเรียงไว้ในตู้แช่ (ตามความเห็นในภาพว่ามีปลาและอาหารทะเลชนิดอื่น ๆ วางเรียงอยู่ในตู้แช่) ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่แปลคำว่า “unpacking” ตรง ๆ ว่า “แกะกล่อง” หรือ “แกะลัง” แต่เลือกแปลตามการสื่อความหมาย โดยใช้คำแปลว่า “จัดเรียงปลา” <li data-bbox="718 280 885 1187">▪ ผู้วิจัยไม่ได้แปลคำว่า “two cod” ในตัวบท เนื่องจากเมื่อถ่ายเสียงเป็นภาษาไทยแล้วจะหาเสียงสัมผัสยากและไม่ไพเราะเท่าใดนัก อีกทั้งจะแปลแบบตรงตัวหรือไม่ตรงตัวหรือไม่แปลเลยก็ได้ทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไป 	<p data-bbox="997 949 1037 1308">พืชมียุกโยนออกนอกกร้านขาย</p> <p data-bbox="1061 949 1101 1308">ปลา ลงไปในถังพักขยะ ถูกรถ</p> <p data-bbox="1125 949 1165 1308">ขยะยกไปที่โรงทิ้งขยะ</p>	<p data-bbox="997 268 1037 949">โยนทิ้งออกนอกกร้าน</p> <p data-bbox="1061 268 1101 949">.....ทะยานลงถึงพักขยะ</p> <p data-bbox="1125 268 1165 949">รถเก็บมาตามกะ</p> <p data-bbox="1181 268 1220 949">.....ยกขยะไปโรงทิ้ง!</p>
19	<p data-bbox="997 1523 1037 1769">Out of the fish shop</p> <p data-bbox="1061 1523 1101 1769">And onto a skip!</p> <p data-bbox="1125 1523 1165 1769">Into a lorry,</p> <p data-bbox="1181 1523 1220 1769">And off to the tip!</p>		

หน้า The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
 <p>Out of the fish shop and onto a skip!</p> <p>Into a lorry, and off to the tip!</p>	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>จุดเด่นของเนื้อหาส่วนนี้คือการสอนคำศัพท์ out of, onto, into และ off to รวมทั้งชุดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บขยะ ได้แก่ skip, lorry, และ tip</p> <p>ผู้วิจัยพยายามจะหาชุดคำศัพท์ในภาษาไทยให้ใกล้เคียงกับจุดประสงค์ของผู้ประพันธ์มากที่สุด ซึ่งคำแปลที่น่าเสนอนี้ก็ดูเหมาะสมที่สุด ณ ขณะนี้ ตามรายการคำศัพท์ต่อไปนี้</p> <p>out of ออก skip ถึงพักขยะ, ถึงเก็บขยะ</p> <p>onto ลง lorry รถเก็บ (ขยะ), รถขนขยะ</p> <p>off to (ยก) ไป โรงทิ้งขยะ, โรงกำจัดขยะ</p> <p>นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยนำคำศัพท์ในแบบแปลไปสืบค้นภาพในกูเกิล จะได้ภาพที่ตรงกับคำศัพท์และภาพที่อยู่ในต้นฉบับภาษาอังกฤษ</p>	 <p>ภาพที่ 18 รถเก็บขยะ</p> <p>ภาพที่ 17 ถังพักขยะ</p>

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยนตร์ 11
20-21	<p>“Aha!” squawked a seagull called Solomon Shriek.</p> <p>“I smell fish!” – and he picked up the Bear in his beak.</p>	<p>“อะฮ่า” นกนางนวลชื่อโซโลมอน ชริก ร้องเสียงแหลม “ฉันได้กลิ่นปลา” แล้วมันก็คาบพิทหมีไป</p>	<p>นางนวลโซโลมอน ชริก ขยับปีกต่าจ้องนึ่ง “นั่นกลิ่นปลาจริง ๆ!” โฉบคาบหมีบินหนีไป</p>
 <p>"Aha!" squawked a seagull called Solomon Shriek. "I smell a fish!" – and he picked up the bear in his beak.</p>	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ปัญหาหลักของเนื้อหาคือคำว่า “shriek” ซึ่งเป็นลักษณะของเสียงร้องแหลม ซึ่งผู้ประพันธ์นำมาใช้เป็นชื่อของเจ้ากนางนวล ดังนั้นจึงแปลเป็นนกนางนวลร้องเสียงแหลมไม่ได้ ทำให้เห็นประเด็นเรื่องการแปลไม่ได้อยู่ในตัวหนังสือซึ่งเกิดจากความไม่เท่ากันของภาษาต้นทางและภาษาปลายทาง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ผู้ประพันธ์ต้องการใช้คำว่า “shriek” เป็นชื่อของตัวละคร ผู้วิจัยเห็นว่าการแก้ปัญหาที่เหมาะสมมากที่สุดคือการถ่ายเสียง โดยแปลเป็น “นางนวลโซโลมอน ชริก”</p>	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ปัญหาหลักของเนื้อหาคือคำว่า “shriek” ซึ่งเป็นลักษณะของเสียงร้องแหลม ซึ่งผู้ประพันธ์นำมาใช้เป็นชื่อของเจ้ากนางนวล ดังนั้นจึงแปลเป็นนกนางนวลร้องเสียงแหลมไม่ได้ ทำให้เห็นประเด็นเรื่องการแปลไม่ได้อยู่ในตัวหนังสือซึ่งเกิดจากความไม่เท่ากันของภาษาต้นทางและภาษาปลายทาง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ผู้ประพันธ์ต้องการใช้คำว่า “shriek” เป็นชื่อของตัวละคร ผู้วิจัยเห็นว่าการแก้ปัญหาที่เหมาะสมมากที่สุดคือการถ่ายเสียง โดยแปลเป็น “นางนวลโซโลมอน ชริก”</p>	
22	<p>They flew over treetops and over the town,</p> <p>And the Bear saw his school when he dared to look down.</p>	<p>โซโลมอนกับพิทหมีบินอยู่เหนือยอดไม้ ผ่านตัวเมือง พอพิทหมีก็ล้มมองลงไปข้างล่าง เขาเลยมองเห็นโรงเรียน</p>	<p>โซโลมอนบินว่อน ลอยลมร่อนเหนือยอดไม้</p> <p>บินผ่านย่านเมืองใหญ่ นี่ตรงไหนก็ไม่รู้</p> <p>พิทหมีรวมความกล้า ค่อยหรือตาก้มหน้าดู</p> <p>โรงเรียนที่เคยอยู่ เห็นข้างล่างนั่นนี่นา</p>

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
<p>The flew over rooftops and over the town, And the Bear saw his school when he dared to look down.</p> 	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ตัวบทส่วนนี้มีตัวบทและภาพสอดคล้องกัน ตัวบทมีคำที่สามารถถ่ายทอดเป็นภาษาไทยได้ครบถ้วน</p> <p>ในบทแปล บทที่ 2 บทที่ 1 วรรคหลัง ที่ว่า “คอยหรือตาก็มหน้าดู” นั้น ผู้วิจัยไม่ได้แปลตรงตัวว่า “มองลงไป” แต่ตีความหมายเป็นในเชิงมองลงไปแบบกล้า ๆ กลัว ๆ เพราะจากในภาพหน้าตาที่หมีไม่ได้แสดงความกล้าหาญออกมาเท่าไรนัก (เส้นขีดตรงตาหมีทำองศาเอียงลงทั้งสองข้าง) และยังให้อารมณ์และเข้ากันดีกับบริบทโดยรวมทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้คำว่า “คอยหรือตาก็มหน้าดู” บทแปลบทนี้เป็นการแปลเพิ่มขึ้นมาเพื่อสร้างสัมผัส</p>	<p>โซโลมอนร่อนลง แล้วหยุดตรงหลังคาร้านค้า “เอ๊ะ...นี่ไม่ใช่ปลา!” จึง ปล่อย หมี</p>	
<p>23</p> <p>Then Solomon perched On the roof of a shop. “This isn’t a fish!” - and he let</p>	<p>เจ้าโซโลมอนร่อนลงที่หลังคา ของร้านค้า “นี่มันไม่ใช่ปลา นี่” แล้ว ก็ ปล่อย หมี</p>		

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยนตร์ 11
	<p>the Bear drop.</p> <p>Then Solomon perched on the roof of a shop. "This isn't a fish!" - and he let the Bear drop.</p>	<p>ว่าง ลง ไป</p>	<p>ทิ้ง ลง ไป</p>
<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ผู้ประพันธ์มีการใช้ลักษณะที่เรียกว่าวรรณรูปเสริมเข้ามาให้ดูแล้วน่าสนใจ ดังนั้นเวลาแปล ผู้วิจัยจะรักษารูปแบบการจัดเรียงตัวหนังสือไว้ให้เหมือนกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ (เมื่อขยายไว้ในบทที่ 3)</p> <p>เนื้อหาต้นฉบับมีส่วนที่เป็นบทพูด บทสนทนา ดังนั้นบทแปลจะต้องถ่ายทอดเรื่องดังกล่าวออกมาให้เกิดเคียงต้นฉบับ ภาษาไทยมีการใช้คำลงท้ายและคำอุทานที่ทำให้ภาษามีความเป็นภาษาพูด เช่น การเก็บคำอุทาน “เอ๊ะ” ไว้ แสดงความประหลาดใจ</p>			

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
24	<p>Then a very kind lady called Bethany Burke Picked the Bear up on her way into work...</p>	<p>มีผู้หญิงใจดีชื่อว่าเบธานี เบิร์ก เธอหยิบพี่หมีขึ้นมาระหว่างเดิน ไปทำงาน</p>	<p>มีหญิงผู้ใจดี เก็บหมีขึ้นอุ้มไว้ เบธานี เบิร์กนั่นเอง ตอนเดินไปที่ทำงาน</p>
<p style="text-align: center;">ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p style="text-align: center;">ตัวบทและภาพสอดคล้องกัน ตัวบทมีคำที่สามารถถ่ายทอดเป็นภาษาไทยได้ครบถ้วน</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div data-bbox="719 1379 1294 1832"> <p style="font-size: small;">Then a very kind lady call Bethany Burke Picked the Bear up on her way into work...</p> </div> <div data-bbox="603 757 991 1335" style="text-align: center;"> </div> </div>			

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยนตร์ 11
25	<p>Each Friday morning Class One pays a visit</p> <p>To one of their favourite places.</p> <p>Where is it?</p>	<p>ทุกเช้าวันศุกร์ เด็ก ๆ ชั้น ป.หนึ่งจะไปสถานที่แห่งหนึ่งที่พวกเขาโปรดปราน รู้ไหมว่าคือที่ไหน</p>	<p>ทุก ๆ เช้าวันศุกร์ ป.หนึ่งทุกคนสนุกสนานไปที่สุดโปรดปราน ลองทายดู ว่าที่ไหน</p>
<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ประเด็นการแปลเนื้อหาคำนี้คือการหาคำ ในเบื้องต้นผู้วิจัยพยายามแปลโดยเลือกใช้คำตามต้นฉบับ และเมื่อแปลคำว่า “favourite” นั้น ผู้วิจัยต้องการใช้คำว่า “โปรดปราน” เพราะมีเสียงเพราะกว่าคำแปลอื่น ๆ เช่น ชื่นชอบ, ถูกใจ, โดนใจ หรือนิยม เป็นต้น หลังจากเลือกใช้คำว่า “โปรดปราน” แล้ว ผู้วิจัยต้องหาคำสัมผัสท้ายวรรคหลังของบทที่ 1 เพื่อให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้การตีความจากภาพที่เห็นเด็ก ๆ เดินเรียงแถวกันมาด้วยหน้าตาอึมครึม และเพิ่มคำว่า “สนุกสนาน” ในบทแปล</p> <p>การเลือกใช้คำว่า “สนุกสนาน” ถือว่าเป็นการเพิ่มคำศัพท์ให้แก่เด็กผู้อ่าน อีกทั้งทำให้คำกลอนทั้งสองบทสัมผัสพยัญชนะ ศ, ส, ท, และ ป อยู่ทุกวรรค ดังนั้นการเลือกใช้คำว่า “สนุกสนาน” จึงเหมาะสมดีและเกิดผลดีในเรื่องเสียงสัมผัสอีกด้วย</p> <p>ทุก ๆ เช้าวันศุกร์ ป.หนึ่งทุกคนสนุกสนาน ไปที่สุดโปรดปราน ลองทายดูว่าที่ไหน</p>			

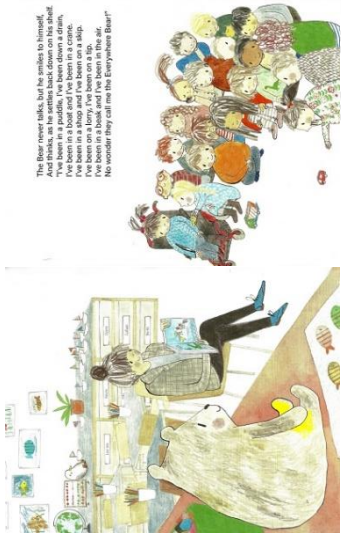
หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
26	<p>The library! Jay finds a book about stars.</p> <p>Jossie finds one about buses and cars.</p> <p>The library! Jay finds a book about stars. Jossie finds one about buses and cars.</p>	<p>ห้องสมุดต่าง ๆ เจย์อ่านหนังสือเกี่ยวกับดวงดาว โจซี่ชอบอ่านเรื่องรถเมล์และรถยนต์</p>	<p>ห้องสมุดคือคำคำตอบ! เด็ก ๆ ชอบหนังสืออะไร เจย์ชอบเรื่องดาวไป โจซี่ไม่เรื่องรถรา</p>
<p>ประเด็นการแปล - การแก้ปัญหา</p> <p>ตอนที่ 1 วรรคหลัง ผู้วิจัยจำเป็นต้องเพิ่มคำแปลซึ่งตีความจากตัวบท เพราะต้องการเรียงร้อยถ้อยคำให้ครบถ้วนถึงแก่นร้อยกรอง กระนั้นก็ได้ทำให้ความหมายที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อสารผิดเพี้ยนแต่อย่างใด คำแปลที่ว่า “เด็ก ๆ ชอบหนังสืออะไร” เป็นการตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่คำตอบต่อไปว่า เจย์ชอบเรื่องดาว โจซี่ชอบเรื่องรถ และในเนื้อหาถัดไปก็ยังมีคำตอบของเด็กคนอื่น ๆ อีก ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการเสริมคำแปลที่ลักษณะถาม-ตอบเป็นเหตุเป็นผลกันจะไม่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสะดุด</p>			

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่ห้อ 11
27	<p>Billy likes aliens and Lily likes lizards.</p> <p>Hanahazala is keener on wizards.</p>	<p>บิลลี่ชอบอ่านเรื่องมนุษย์ต่างดาว ลิลลี่ชอบเรื่องกึ่งกึ่ง ส่วนฮานาฮาซาลาชอบอ่านเรื่องพ่อมดแม่มด</p>	<p>บิลลี่ชอบเอเลี่ยน</p> <p>ลิลลี่เขียนเรื่องกึ่งกึ่ง</p> <p>เรื่องเวทย์มนต์ลึกลับใจเธอ</p>
 <p>Billy likes aliens and Lily likes lizards. Hanahazala is keener on wizards.</p>		<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ตัวบทส่วนนี้ไม่มีประเด็นการแปล ทั้งตัวบทและภาพสอดคล้องกัน ตัวบทมีคำที่สามารถถ่ายทอดเป็นภาษาไทยได้เหมาะสม</p> <p>คำว่า “wizard” อาจถอดเป็นภาษาไทยได้ว่า พ่อมด, ผู้มีเวทย์มนต์, ผู้วิเศษ หรือผู้ใช้เวทย์มนต์คาถา ผู้วิจัยเลือกใช้คำแปลที่มีบริบทเกี่ยวข้องกับคำว่า “เวทย์มนต์” แทนคำแปลแบบตรงไปตรงมา และยังเกิดเสียงสัมผัสภายในวรรคระหว่าง คำว่า “มนต์” กับคำว่า “ดล” อีกด้วย</p>	

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยี่สิบ 11
28	<p>Finally everyone's chosen a book. They queue at the counter; then Matt cries out, "Look!" April and May and the other says, "Where?" "Behind you! He's there! It's the Everywhere Bear!"</p>	<p>เด็กทุกคนได้หนังสือที่ชอบ พวกเขาเขียนเรียงแถวอยู่ตรงเคาน์เตอร์ แล้วแมตต์ก็ร้องขึ้นว่า "ดูโน่น" เอพริลกับแมย์ และเด็กคนอื่นก็พากันร้องว่า "ตรงไหน" "ข้างหลัง ๆ พihatมีอยู่นั่น พihatมีสารพัดที่"</p>	<p>เลือกได้คนละเล่ม เข้าแถวเต็มหน้าเคาน์เตอร์ แมตต์ร้องบอกเพื่อนเกลอ "โน่น! พihatมีสารพัดที่" เอพริล เมย์ มองตาม "ไหนพihatมี" "ข้างหลังไง! ตรงนี่!" "นั่น! พihatมีของพวกเรา"</p>
 <p>Finally everyone's chosen a book. They queue at the counter; then Matt cries out "Look!" April and May and the other say, "Where?" "Behind you! He's there! It's Everywhere Bear!"</p>	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา ด้วยบทและภาพมีความสอดคล้องกัน ด้วยพihatมีคำที่สามารถถ่ายทอดเป็นภาษาไทยได้ครบถ้วน</p>		

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยนตร์ 11
29	<p>Then they carry him happily home to Class One.</p> <p>Saying, “Where have you been, Bear, And what have you done?”</p> <p>Then they carry him happily home to Class One. Saying “Where have you been, Bear, and what have you done?”</p> 	<p>เด็ก ๆ ช่วยกันพาพี่หมีกลับบ้าน ที่ห้อง ป.หนึ่ง อย่างมีความสุข แล้วพากันถามว่า “พี่หมีไปไหน มา พี่หมีทำอะไรมาบ้าง”</p>	<p>เด็ก ๆ แสนใจ พากันถามอย่างใจให้เล่า “พี่ไปไหน ทำอะไรบ้าง”</p>
<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ตัวบทและภาพมีความสอดคล้องกัน ตัวหมีคำที่สามารถถ่ายถอดเป็นภาษาไทยได้ครบถ้วน</p>			

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล กาศพยาณี 11
30-31	<p>The Bear never talks, but he smiles to himself, And thinks, as he settles back down on his shelf, “I’ve been in a puddle, I’ve been down on a drain, I’ve been in a boat and I’ve been in a crane. I’ve been in a shop and I’ve been on a skip. I’ve been on a lorry, I’ve been on a tip. I’ve been in a beak and I’ve been in the air. No wonder they call me the Everywhere Bear!”</p>	<p>พี่หมีไม่เคยพูด ได้แต่ยิ้มกับตัวเอง พอนั่งที่ซิงวางของแล้ว ก็นึกถึงเรื่องต่าง ๆ “ฉันตกลงไปบนแอ่งน้ำ ถูกน้ำซัดลงที่อระบาย ดิตไปกับเรือ ถูกเขรียนยกขึ้นไป แล้วดิคไปที่ร้านขายปลา ถูกทิ้งลงถึงขยชะ รถขยชะมาก็ไปที่โรงทิ้ง จากนั้นก็ถูกคาบไป บินอยู่บนฟ้า ฉันทไม่แปลกใจเลยที่ทำไมเด็ก ๆ ถึงเรียกฉันว่าพี่หมีสารพัดที่”</p>	<p>พี่หมีเอาแต่ยิ้ม คิดไปไม่เอาง้าง “แรกสุดตกแอ่งน้ำ ดิตควนเรือลำใหญ่ ไปใต้อู่ร้านขายปลา ถูกนกคาบกลับรัง ผจญภัยไปหลายที่ ไม่แปลกใจได้ชื่อว่าพี่หมีสารพัดที่!”</p>

หน้าที่	The Everywhere Bear	บทแปล - ถอดความ	ฉบับแปล ภาพยนตร์ 11
 <p>The Bear never talks, but he wants to be heard. "I've been in a puddle, I've been down a drain, I've been in a shop and I've been on a ship. I've been on a lorry, I've been on a ship. No wonder they call me the Everywhere Bear!"</p>	<p>ประเด็นการแปล – การแก้ปัญหา</p> <p>ตัวบทต้นฉบับภาษาอังกฤษ บรรทัดที่ 3 – 7 ผู้ประพันธ์ใช้โครงสร้างที่ขนานกัน คือ “I’ve been ... , I’ve been ...” ผู้วิจัยพยายามถ่ายทอดโครงสร้างดังกล่าวนี้ออกมาให้เหมาะสมที่สุดจึงเลือกแปลโดยตัดประธานของประโยคทิ้งทั้งหมด เพื่อแสดงให้เห็นลักษณะของประโยคที่เหมือน ๆ กันสำหรับตัวบทในช่วงนี้ ผู้วิจัยยังพยายามรักษาสัมผัสได้สไปไว้เพื่อความไพเราะ อาทิ บลิ้ม-ปริม, เอ๋-อ้าง, ย้าย-ยก, ลิว-ลอย, ฟีน-แผ่น</p>		

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 ทบทวนวัตถุประสงค์

สารนิพนธ์เรื่องนี้ผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์เพื่อแปลนิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก เรื่อง *The Everywhere Bear* ของ จูเลีย โดนัลด์สัน ทั้งเรื่องจำนวน 32 หน้า ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนทฤษฎีการแปลและแนวทางการแปลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบการแปลที่จะนำไปสู่การถ่ายทอดความหมายได้อย่างเหมาะสม และได้ศึกษาลักษณะคำประพันธ์ภาษาอังกฤษและภาษาไทย ทบทวนความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวรรณกรรมเด็ก ตลอดจนศึกษาแนวทางในการวิเคราะห์ตัวบทรูปแบบสื่อผสม ซึ่งเป็นลักษณะโดดเด่นของตัวบทต้นฉบับ ทั้งหมดนี้ก็เพื่อทำความเข้าใจและตีความหมายตัวบทให้ครบถ้วนมากที่สุด การศึกษาทบทวนความรู้และวิเคราะห์ตัวบทดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ก็เพื่อแปลตัวบทที่คิดสรรให้ดีที่สุด

5.2 ทบทวนสมมติฐาน

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่าการประยุกต์ใช้ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องและทฤษฎีการสื่อสารรูปแบบผสมจะช่วยแก้ปัญหาการแปลและถ่ายทอดนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กเรื่อง *The Everywhere Bear* จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม การศึกษาทบทวนทฤษฎีการแปลและศึกษาคำประพันธ์ร้อยกรองภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจโครงสร้างและรูปแบบของตัวบทต้นฉบับ และสามารถเลือกฉันทลักษณ์ที่สอดคล้องกับขนบในการแต่งนิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์ตัวบทโดยยึดแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทสื่อผสมกับการอ้างอิงทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องและทฤษฎีการสื่อสารรูปแบบผสม ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจตัวบททั้งหมดเป็นอย่างดี จนสามารถกำหนดแนวทางการแปล แก้ไขปัญหาการแปล และผลิตบทแปลออกมาได้อย่างเหมาะสม

5.3 สรุปผลการวิจัย

การแปลตัวบทนิทานร้อยกรองเรื่อง *The Everywhere Bear* จากภาษาอังกฤษให้เป็นบทร้อยกรองภาษาไทยนั้นไม่ใช่เพียงแปลแบบคำต่อคำ แต่ต้องแปลเพื่อสื่อความหมายให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้ประพันธ์และต้องสอดคล้องกับภาพประกอบด้วย นอกจากนี้บทแปลในภาษาปลายทางจะต้องเรียบเรียงให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ มีเสียงสัมผัส มีจังหวะที่อ่านแล้วใกล้เคียงกับตัวบทต้นฉบับ และสะท้อนขนบการแต่งนิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก อีกทั้งผู้วิจัยจะต้องคำนึงถึงการเลือกสรรคำ การเรียบเรียงคำ การใช้สัมผัส และจำนวนพยางค์เอาไว้ตลอดเวลาระหว่างการแปลตัวบท

ดังนั้นผู้วิจัยจึงวางกรอบการแปลและการวิเคราะห์ตัวบทไปในทิศทางเดียวกัน คือยึดแนวทางการวิเคราะห์และการแปลแบบสื่อสารความหมาย และประยุกต์ใช้กลวิธีการแปลแบบตรงตัวเพื่อทำความเข้าใจตัวบทและใช้การแปลแบบตีความเมื่อลงมือแปล ในส่วนการวิเคราะห์ตัวบทนั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ตัวบทภายนอกและภายในอย่างละเอียด รวมทั้งได้วิเคราะห์ตัวบทสื่อผสม ทำให้เข้าใจความหมายและความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทและภาพเป็นอย่างดี จนสามารถนำมาใช้เป็นกรอบในการแปล และแก้ไขปัญหาการแปลโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องและทฤษฎีการสื่อสารรูปแบบผสม ส่งผลให้บทแปลไม่หลุดความหมายจนเกินไปหรือผิดความหมาย ผู้วิจัยสามารถพิจารณาเลือกฉันทลักษณ์ได้อย่างเหมาะสม เป็นไปตามขนบในการแต่งนิทานร้อยกรองสำหรับเด็ก และสามารถขยายวงคำศัพท์เพื่อแก้ปัญหาเรื่องการสรรหาเสียงสัมผัสได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสามารถแก้ปัญหการแปลด้วยการเสริมความ การเพิ่มความ หรือการเลือกถ้อยคำต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่าวิธีการแปลและแนวทางการแก้ปัญหาที่นำเสนอในสารนิพนธ์นี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและเชื่อมโยงกันเป็นอย่างดี ทำให้ผู้วิจัยสามารถแปลตัวบทและถ่ายทอดความหมายในภาษาปลายทางออกมาได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับภาพมากที่สุด

5.4 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเห็นว่าทฤษฎีความเกี่ยวเนื่อง ทฤษฎีการสื่อสารรูปแบบสื่อผสม และแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทสื่อผสมนั้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแปลนิทานร้อยกรองสำหรับเด็กเล่มอื่น ๆ แม้จะใช้ฉันทลักษณ์ต่างจากที่ผู้วิจัยใช้ในสารนิพนธ์เรื่องนี้ก็ตาม และยังสามารถนำไปเพื่อแปลตัวบทสื่อผสมประเภทต่าง ๆ ได้ด้วย เช่น การ์ตูนช่องในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร โฆษณา เว็บไซต์ต่าง ๆ หนังสือภาพหลากหลายรูปแบบ ตำราหรือหนังสือวิชาการ (ที่มีภาพประกอบ) แผ่นพับ เอกสารต่าง ๆ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- Alliteration examples for kids. (n.d.). Retrieved February 25, 2021, from <https://examples.yourdictionary.com/alliteration-examples-for-kids.html>
- Amirshojai, A., & Khalilizadeh Ganjalikhani, M. (2017). Applicability of Lefevere's strategies in poetry translation regarding socio-cultural variations. *Review of Applied Linguistics Research*, 3(3), 93-115.
- Andrews, T. R. (2004). The use of teddy bears to help develop interpersonal context to promote intrinsic motivation. *Actualidades Investigativas En Educación*, 4(2), 1-18. doi:10.15517/aie.v4i2.9097
- Assonance - examples and definition of assonance. (2020). Retrieved February 25, 2021,, from <https://literarydevices.net/assonance/>
- Baker, M., & Saldanha, G. (2020). *Routledge encyclopedia of translation studies*. London and New York: Routledge.
- Barnstone, W. (1978). ABC's of Translation. *Translation Review*, 2(1), 35-36.
- Bassnett, S. (2002). *Translation Studies*. London: Routledge.
- Book industry communication. (n.d.). Retrieved March 16, 2021, from <https://www.bic.org.uk/7/BIC-Standard-Subject-Categories/>
- Boria, M., Carreres, A., Noriega-Sanchez, M., & Tomalin, M. (2020). *Translation and Multimodality: Beyond Words*. London: Routledge, Taylor & Francis Group.
- Carter, I. (2017). The Everywhere Bear by Julia Donaldson and Rebecca Cobb review – a tender tale. Retrieved November 23, 2020, from <https://www.theguardian.com/books/2017/feb/21/the-everywhere-bear-julia-donaldson-rebecca-cobb-review>
- Chapman, M., & Welton, K. (2010). *Poetry for Beginners: Red Wheel/Weiser*.
- Chatraporn, S. (1996). *Poetry: An Introduction Study*. Bangkok, Thailand.: Chulalongkorn University.
- Clarendon, E. (2018). Interview with... Rebecca Cobb Retrieved 30 April, 2021, from <https://lovelondonloveculture.com/2018/07/12/interview-with-rebecca-cobb/>
- Collins, N. (2019). Julia Donaldson interview Retrieved from

- <https://www.walesartsreview.org/julia-donaldson-interview/>
- DALZELL, S. (2018). *POETRY 101: From lord byron and maya angelou to iambic pentameter and blank verse, everything ... you need to know about poetry.* . United State of America: ADAMS MEDIA Corporation.
- Dicerto, S. (2018). Analysing multimodal source texts for translation: A proposal. In *Multimodal Pragmatics and Translation* (pp. 61-97): Springer.
- Donaldson, J., & Cobb, R. (2018). *The Everywhere Bear*. London: Macmillan Children's Books.
- The Everywhere Bear - BookTrust. (2017). Retrieved November 23, 2020, from <https://www.booktrust.org.uk/book/t/the-everywhere-bear/>
- The Everywhere Bears Journey. Retrieved September 03, 2020, from <https://www.blaenymaesprimary.co.uk/the-everywhere-bears-journey/>
- Flossiewaite. The Everywhere Bear. Retrieved September 02, 2020, from <https://childrenstheatrereviews.com/2018/07/22/the-everywhere-bear/>
- Frost, S. (n.d.). The everywhere bear at polka theatre. Retrieved from <https://www.culturecalling.com/uk/features/the-everywhere-bear-at-polka-theatre>
- Giardina, C. (2014). Oscar Crafts: Animated Shorts Nominee 'Room on the Broom' Mixes CG with Minature Sets. Retrieved September 02, 2020, from <https://www.hollywoodreporter.com/behind-screen/oscar-crafts-animated-shorts-nominee-673162>
- Goodreads. (2017). *The Everywhere Bear by Julia Donaldson*. Retrieved November 23, 2020, from <https://www.goodreads.com/book/show/32933924-the-everywhere-bear>
- Greene, R., & Cushman, S. (2017). *The Princeton Handbook of World Poetries*. United States of America: Princeton University Press.
- Grice, P. (1975). Logic and conversation in Syntax and semantics 3: Speech acts, a cura di P. Cole. In: Academic Press, New York.
- Grice, P. (1989). *Studies in the Way of Words*: Harvard University Press.
- Gutt, E.-A. (2000). *Translation and Relevance: Cognition and Context*. London: Routledge.

- Hassett, D. D., & Curwood, J. S. (2009). Theories and practices of multimodal education: The instructional dynamics of picture books and primary classrooms. *The Reading Teacher*, 63(4), 270-282.
- Jakobson, R. (2012). Chapter 11 On Linguistic Aspects of Translation. In L. Venuti (Ed.), *The translation studies reader* (pp. 126-131). USA and Canada: Routledge.
- Jewitt, C. (2009). *The Routledge Handbook of Multimodal Analysis*. London: Routledge.
- Jones, F. R. (2011). The translation of poetry. In *The Oxford handbook of translation studies* (pp. 123-131).
- Julia Donaldson - Wikipedia. (2021). Retrieved August 30, 2020, from https://en.wikipedia.org/wiki/Julia_Donaldson
- Kaur, R. (2015). *Milk and Honey*. United State of America: Andrews McMeel Publishing.
- Kennedy, X. J., & Gioia, D. (1995). *Literature: An introduction to fiction, poetry and drama*. New York: Harper Collins College.
- Kress, G. (2010). *Multimodality: A social semiotic approach to contemporary communication*. London: Routledge.
- Kress, G., & Leeuwen, T. V. (2001). *Multimodal Discourse: The Modes and Media of Contemporary Communication*. London: Arnold.
- Kress, G., & Leeuwen, T. V. (2006). *Reading images the grammar of visual design*. Abingdon: Routledge.
- Lauren Laverne - Wikipedia (2021, 28 April 2021). Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Lauren_Laverne
- Lefevere, A. (1975). The translation of poetry: Some observations and a model. *Comparative Literature Studies*, 384-392.
- Lennard, J. (2005). *The Poetry Handbook*. New York: Oxford University Press, Inc.
- Macdonell, A. A. (1970). A practical Sanskrit dictionary with Transliteration, Accentuation, and Etymological Analysis throughout. Retrieved May 15, 2021, from https://dsal.uchicago.edu/cgi-bin/app/macdonell_query.py?page=341
- Meet Children's Laureate 2011-2013 Julia Donaldson. Retrieved August 30, 2020, from <https://www.booktrust.org.uk/what-we-do/childrens-laureate/former-laureates/julia-donaldson/>
- Nord, C. (2005). *Text analysis in translation: Theory, methodology, and didactic*

application of a model for translation-oriented text analysis. Amsterdam: Rodopi.

Nursery Rhymes. (n.d.). Retrieved from

<https://www.oxfordbibliographies.com/view/document/obo-9780199791231/obo-9780199791231-0124.xml>

Pastra, K. (2008). Cosmoroe: A cross-media relations framework for modelling multimedia dialectics. *Multimedia Systems*, 14(5), 299-323.

Pym, A. (1993). Christiane Nord. Text Analysis in Translation. Theory, Method, and Didactic Application of a Model for Translation-Oriented Text Analysis.

Translated from the German by Christiane Nord and Penelope Sparrow.

Amsterdam/Atlanta GA, Rodopi, 1991, 250 p. ISBN : 90-5183-311-3. *TTR*, 6(2), 184-190. doi:<https://doi.org/10.7202/037160ar>

Raczka, B. (2016). *Wet cement: A mix of concrete poems*. New York: Roaring Brook Press.

Rebecca Cobb - Wikipedia. (2020). Retrieved 28 April, 2021, from

https://en.wikipedia.org/wiki/Rebecca_Cobb

Rhyme. (n.d.). Retrieved February 25, 2021, from <https://www.litcharts.com/literary-devices-and-terms/rhyme>

Shannon, C., & Weaver, W. (2014). Communication Theory: Shannon and Weaver model of communication. Retrieved February 23, 2021, from

<https://www.communicationtheory.org/shannon-and-weaver-model-of-communication/>

Sharif, F. D., & Khameneh, R. Y. (2015). A Model for Translating Poetry Based on the Lefevere's Theory on Poetry Translation and Dastjerdi's Model. *ELT Voices-International Journal for Teacher of English*, 5(4).

Smith, K. (2002). Translation as secondary communication. The relevance theory perspective of Ernst-August Gutt. *Acta Theologica*, 22 (1), 107-117.

Smith, K. (2017). Classroom Teddy Bears! Retrieved 29 April, 2021, from

<http://www.sweetsoundsofkindergarten.com/2014/08/classroom-teddy-bears.html>

Sperber, D., & Wilson, D. (1996). *Relevance: Communication and cognition*. Oxford (UK): Blackwell.

Temple, C. A., Martinez, M., & Yokota, J. (2015). *Children's Books in Children's Hands: A Brief Introduction to Their Literature*. Boston, U.S.A.: Pearson.

Temple, C. A., Martinez, M., Yokota, J., & Naylor, A. (1998). *Children's Books in Children's Hands: A Brief Introduction to Their Literature*. Boston, U.S.A.: Allyn and Bacon.

Venuti, L. (2011). Introduction: Poetry and translation. *Translation studies*, 4(2), 127-132.

Wainwright, J. (2016). *Poetry: the basics*. New York: Routledge.

Wallis, O. F. (2020). How Julia donaldson conquered the world, One rhyme at a time.

Retrieved 28 April, 2021, from

<https://www.theguardian.com/news/2020/dec/17/julia-donaldson-conquered-world-one-rhyme-at-a-time-childrens-literature-gruffalo>

Wolosky, S. (2001). *The Art of Poetry*. New York: Oxford University Press, Inc.

กนกนกร ภาค ๒ บนดิน. (2561, 23 สิงหาคม 2561). Retrieved 23 กุมภาพันธ์, 2564, from

<https://vajirayana.org/กนกนกร/ภาค-๒-บนดิน>

การนับรวมทุกกลุ่มคน - วิกีพีเดีย (2015). Retrieved from <https://th.wikipedia.org/wiki/การนับรวมทุกกลุ่มคน>

กำชัย ทองหล่อ. (2556). หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัท รวมสาส์น (1977) จำกัด.

เกษรา ชัยเหลืออยู่ไร. (n.d.). เอกสารทางวิชาการ เรื่อง ความขัดแย้งในสังคมพหุวัฒนธรรม. เว็บไซต์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ Retrieved from

<http://www.dsdw2016.dsdw.go.th/download/20130402102557.pdf>

ฉันทชัย อธิเกียรติ. (2549). การอ่านบทประพันธ์และเพลงพื้นบ้าน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จารุพรธม เพ็งศรีทอง. (2537). บทประพันธ์ร้อยกรองของอังกฤษและอเมริกา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชมพูนุท เหลืองอังกูร. (2563). เตาข่ายชวนเข้าอนอน: นานมีบุ๊คส์.

ช่อประยงค์. (2548). กลอนและวิธีเขียนกลอน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท รวมสาส์น (1977) จำกัด.

ดวงพร หลิมรัตน์. (2552). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แม่ค.

ธเนศ เวศร์ภาดา. (2543). ตำราประพันธ์ศาสตร์ไทย แนวคิดและความสัมพันธ์กับขนบทางวรรณศิลป์ไทย: วิทยานิพนธ์

ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวรรณคดีไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญญรัตน์ ปาระกุล, & เสริมจิตร สิงห์เสนี. (2530). ความรู้เบื้องต้นในเรื่องวรรณคดีอังกฤษและวรรณคดีอเมริกัน.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปานชนก เมธภัทร. (2558). การแปลหนังสือบทร้อยกรองสำหรับเด็ก เรื่อง *The Cat in the Hat* ของ Dr.

Seuss: สารนิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, สาขาการแปล คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ป่าแห่ง. (2563a). พ่อฉันนี่...ดีกว่าใคร: อักษรา พอร์ คิดส์.

ป่าแห่ง. (2563b). แม่ฉันนี่...ดีกว่าใคร: อักษรา พอร์ คิดส์.

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (n.d.). Retrieved 16 มกราคม, 2564, from

<https://dictionary.orst.go.th/>

พระยาอุปกิตศิลปสาร (นิ่ม กาญจนาชีวะ เปริยัญ). (2497). ไวยากรณ์ไทย ฉันทลักษณ์: ไทยวัฒนาพานิช.

เพ็ญศรี จันทรวง, & สุวคนธ์ จงตระกูล. (2552). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แม็ค.

เพ็ญศรี จันทรวง, & สุวคนธ์ จงตระกูล. (2555). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แม็ค.

ภัทรขวัญ ลาสงยาง. (2561). คิด เขียน สร้าง นิทานและหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มูลนิธิโครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ เล่มที่ 39 เรื่องที่ 2 เพลงกล่อมเด็ก.

Retrieved 20 เมษายน, 2564, from

<https://www.saranukromthai.or.th/sub/book/book.php?book=39&chap=2&page=t39-2-detail.html>

มูลนิธิญี่ปุ่น. (2557). วิธีการแต่งกลอนไฮกุ. Retrieved 22 กุมภาพันธ์, 2564, from http://www.jal-foundation.or.jp/002sekai/howto/panf_thai.pdf

วรรณภา แสงอร่ามเรือง. (2563). ทฤษฎีและหลักการแปล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิเชียร เกษประทุม. (2557). หลักภาษาไทย (ฉบับสมบูรณ์): บริษัท สำนักพิมพ์ พ.ศ.พัฒนา.

ศศิธร จันทโรทัย, & ดุชนฎี รุ่งรัตน์กุล. (2561). บทวิเคราะห์เพลงกล่อมเด็กภาษาอังกฤษ. วารสารมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร, 15 (3), 13-24.

สรวิทย์ พวงเดชานนท์. (2559). ผลการใช้หนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ไข้องค์ความรู้ สู่วิชาการที่ยั่งยืน, นครราชสีมา.

สัญญาวิ สายบัว. (2560). หลักการแปล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2561). พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม ฉบับราชบัณฑิตยสภา (แก้ไขเพิ่มเติม).

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

สุนันท์ อัญชลินุกุล. (2563). ระบบคำภาษาไทย: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรา ประดิษฐ์. (2553). การเล่านิทานอ่านหนังสือ. Retrieved from <https://tinyurl.com/23gljbxj>

เอกรัตน์ อุดมพร. (2558). วรรณคดีวิจักษ์ ม.1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ พ.ศ. พัฒนา.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก: ตารางสรุปบทเรียนเกี่ยวกับคำประพันธ์ในวิชาภาษาไทย อ้างอิงจากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ระดับชั้น	เนื้อหา
ประถมศึกษา	ปีที่ 1 (อ่านเสริม) บทร้อยกรอง จำปา จำปี
	ปีที่ 2 (อ่านเสริม) บทอาขยาน
	ปีที่ 3 (อ่านเสริม) กลอนดอกสร้อย ตั้งไข่ล้มต้มไข่กิน
	ปีที่ 4 (อ่านเสริม) บทอาขยาน นิทานคำกลอน พระอภัยมณี
	ปีที่ 5 โคลงโลกนิติ
	ปีที่ 6 <ul style="list-style-type: none"> ▪ กลอนแปด นิราศเดือน ▪ บทเสภา ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
มัธยมศึกษา	ปีที่ 1 <ul style="list-style-type: none"> ▪ กลอนนิราศ นิราศภูเขาทอง ▪ โคลงสี่สุภาพ สุภาพดโคลงโลกนิติ ▪ ร่ายสุภาพ สุภาพดพระร่วง ฉบับจารึกวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม พระนิพนธ์สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส ▪ กาพย์ยานี 11, กาพย์ฉบัง 16, กาพย์สุรางคนางค์ 28 กาพย์พระไชยสุริยา
	ปีที่ 2 <ul style="list-style-type: none"> ▪ กาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง ▪ กลอนบทละคร บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ▪ โคลงสี่สุภาพ โคลงสุภาพดนฤมุนาการ ▪ กลอนดอกสร้อย รำพึงในป่าช้า
	ปีที่ 3 <ul style="list-style-type: none"> ▪ เพลงยาวอิศรญาณ สุภาพดอิศรญาณ ▪ นิทานคำกลอน พระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีหนีนางผีเสื้อ ▪ บทกวีร่วมสมัย คำพ่อ
	ปีที่ 4 <ul style="list-style-type: none"> ▪ บทร้อยกรองร่วมสมัย ▪ โคลงสี่สุภาพ นิราศนรินทร์
	ปีที่ 5 <ul style="list-style-type: none"> ▪ ลิลิตสุภาพ (โคลงสองสุภาพ โคลงสามสุภาพ โคลงสี่สุภาพ) ลิลิตตะเลงพ่าย ▪ โคลงกลอนของครูเทพ ▪ ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี
	ปีที่ 6 <ul style="list-style-type: none"> ▪ ฉันทและกาพย์ 2 ชนิด กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 สามัคคีเภทคำฉันท์

ภาคผนวก ข: ตัวอย่างต้นฉบับเรื่อง *The Everywhere Bear* โดย จูเลีย โดนัลด์สัน

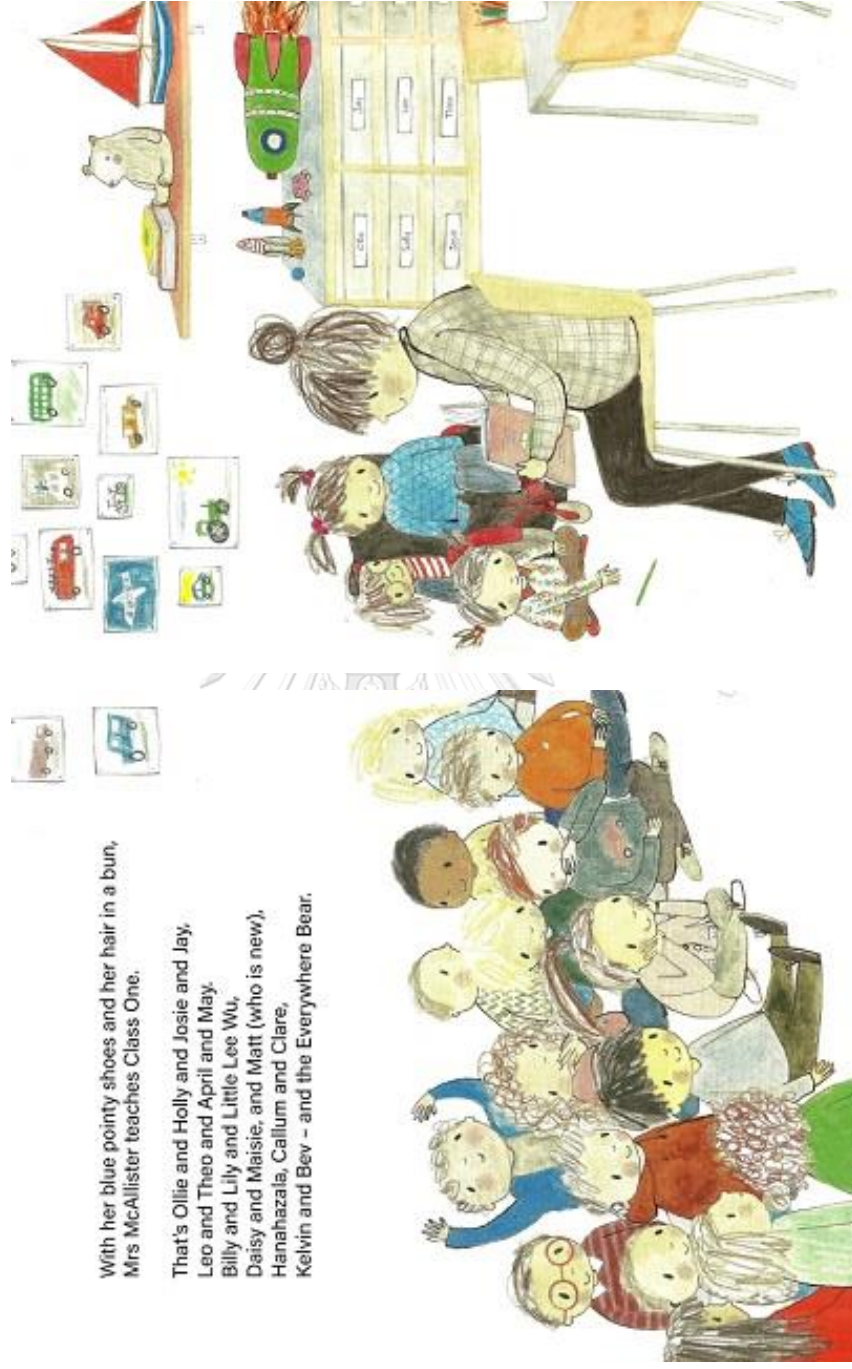
The Everywhere Bear

By Julia Donaldson and Rebecca Cobb
Adapted and directed by Peter Glanville

With her blue pointy shoes and her hair in a bun,
Mrs McAllister teaches Class One.

That's Ollie and Holly and Josie and Jay,
Leo and Theo and April and May.
Billy and Lily and Little Lee Wu,
Daisy and Maisie, and Matt (who is new),
Hanahazala, Callum and Clare,
Kelvin and Bev – and the Everywhere Bear.

The Everywhere Bear has a home on a shelf
But he doesn't spend every much time by himself.
For each boy and girl in the class is a friend
And he goes home with one of them every weekend.
On Mondays they carry him back to Class One
And tell all the others the things that he's done.

He has bus rides with April

and horse rides with May.

He eats burgers with Billy
and jelly with Jay.

With Lee Wu he's a pirate, with Kelvin a king,
 And Callum and Clare push him high on the swing.
 He bounces with Bev and does handstands with Holly,
 He likes playing football with Maisie and Ollie.
 He always makes dens when he goes home with Daisy.
 At Lily's they let him be lovely and lazy.

Lee Wu

Kelvin

Holly

Bev

Clare and Callum

Daisy

Lily

Hanahazala

Josie

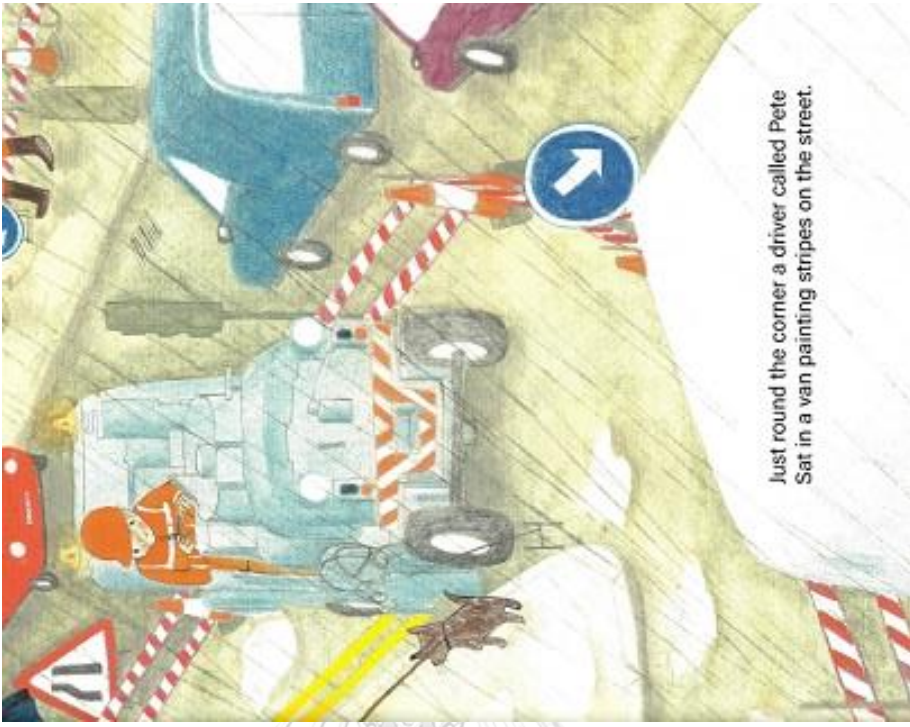

Maisie and Ollie

Leo and Theo

With Leo and Theo he tickles a tune.
 With Hanahazala he goes to the moon.
 With Josie he whizzes about in a chair.
 No wonder they call him the Everywhere Bear.

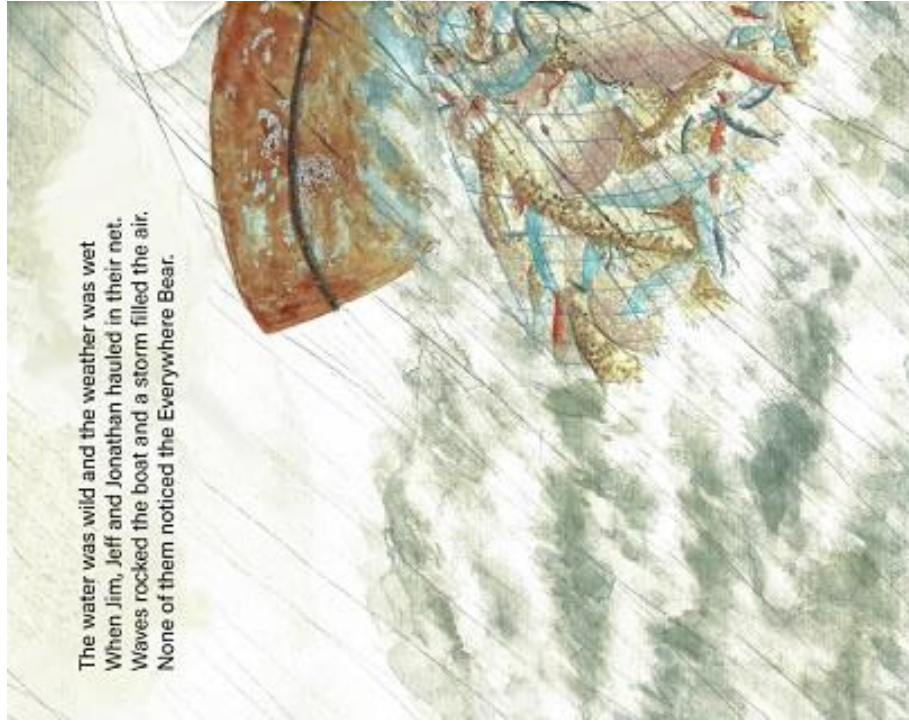
Matt got to school
and sat down on his chair.
He opened his bag ...
and the Bear wasn't there!

Nobody knew that the poor little fellow,
Just like the street, had been painted bright yellow.
Nobody saw when a river of rain
Washed him and whooshed him head first down a drain.

And no one was there when the Bear with the stripe
Dirty and dizzy, splashed out of the pipe.

The water was wild and the weather was wet
When Jim, Jeff and Jonathan hauled in their net.
Waves rocked the boat and a storm filled the air.
None of them noticed the Everywhere Bear.

"Give me two boxes", said old Mrs Bishop.
And she cheerfully wheeled them away to her fish shop.

Back in the harbour, Mohammed Hussein
Lifted the fish off the boat with his crane.

She started unpacking, the muttered, "That's odd.
There's a bear wrapped in seaweed between these two cod!"

Out of the fish shop
and onto a skip!

Into a lorry,
and off to the tip!

"Aha!" squawked a seagull called Solomon Shriek.
"I smell a fish!" - and he picked up the Bear in his beak.

The flew over treetops and over the town,
And the Bear saw his school when he dared to look down.

Then Solomon perched
on the roof of a shop.
"This isn't a fish!"

- and

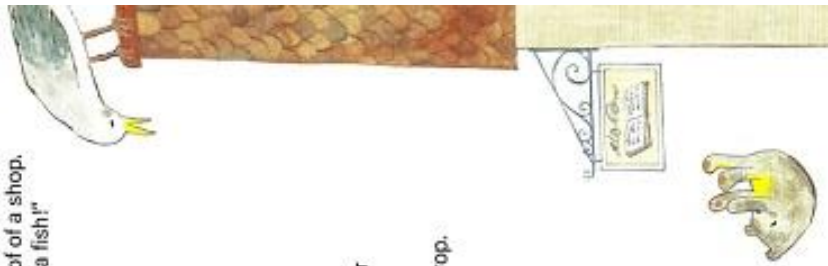
he

let

the

Bear

drop.

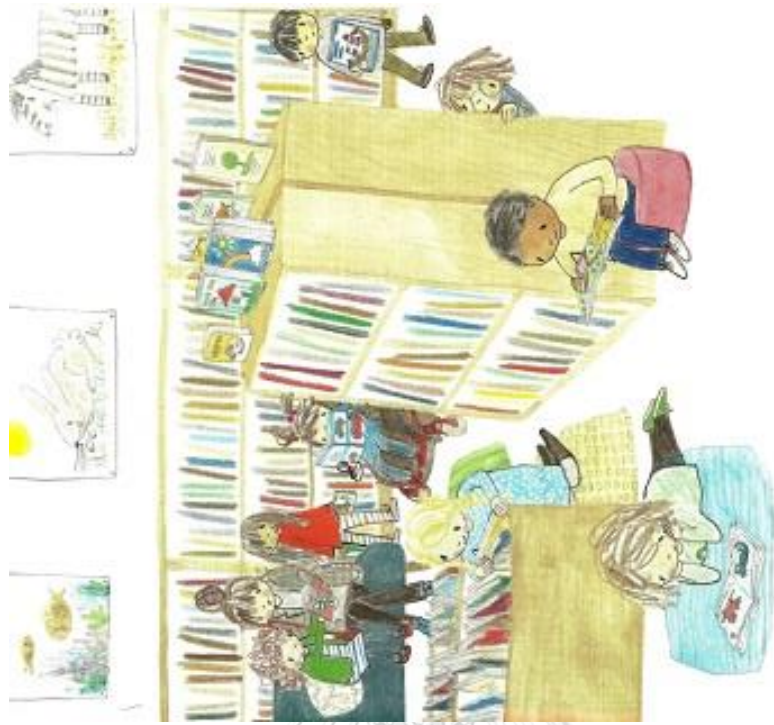

Each Friday morning Class One pays a visit
To one of their favorite places. Where is it?

Then a very kind lady call Bethany Burke
Picked the Bear up on her way into work...

Billy likes aliens and Lily likes lizards.
Hanahazala is keen on wizards.

The library! Jay finds a book about stars.
Josie finds one about buses and cars.

Finally everyone's chosen a book.
They queue at the counter: then Matt cries out "Look!"
April and May and the others say, "Where?"
"Behind you! He's there! It's Everywhere Bear!"

Then they carry him happily home to Class One.
Saying "Where have you been, Bear,
and what have you done?"

The Bear never talks, but he smiles to himself,
 And thinks, as he settles back down on his shelf,
 "I've been in a puddle, I've been down a drain,
 I've been in a boat and I've been in a crane,
 I've been in a shop and I've been on a skip,
 I've been on a lorry, I've been on a tip,
 I've been in a beak and I've been in the air.
 No wonder they call me the Everywhere Bear!"

ภาคผนวก ค: ตารางวิเคราะห์เสียงสัมผัสในฉันทลักษณ์ (Scansion)

ฉันทลักษณ์ที่ 2

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
/	-	/	/	-	/	-	/	/	-	-	/
With	her	blue	poin-	ty	shoes	and	her	hair	in	a	bun,
trochee		spondee		iamb		iamb		trochee		iamb	
/	-	/	-	-	/	-	/	/			
Mrs	s	Mc	Allist-	er	teach-	es	Class	One.			
trochee		trochee		iamb		iamb		(iambic)			
/	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	
That's	Ol-	lie	and	Hol-	ly	and	Jo-	sie	and	Jay,	
(iambic)	trochee		iamb		pyrrhic		trochee		iamb		
/	-	-	/	-	-	/	-	-	/		
Le-	o	and	The-	o	and	A-	pril	and	May,		
trochee		iamb		pyrrhic		trochee		iamb			
/	-	-	/	-	-	/	-	/	-		
Bil-	ly	and	Li-	ly	and	lit-	tel	Lee	Wu,		
trochee		iamb		pyrrhic		trochee		trochee			
/	-	-	/	-	-	/	-	-	/		
Dai-	sy	and	Mai-	sie	and	Matt	(who	is	new),		
trochee		iamb		pyrrhic		trochee		iamb			
/	-	-	/	-	/	-	-	/			
Ha-	na-	ha-	za-	la-	Cal-	lum	and	Clare,			
trochee		iamb		iamb		pyrrhic		(iamb)			
/	-	-	/	-	/	/	-	-	/		
Ke-	vin	and	Bev	and	the	E-	very-	where	Bear.		
trochee		iamb		iamb		trochee		iamb			

ตัวบทหน้าที่ 4

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	
The	E-	very-	where	Bear	has	a	home	on	a	shelf	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
/	-	/	/	/	-	-	/	-	-	/	
But	he	doesn't	spend	ver-	y	much	time	by	him-	self,	
trochee		spondee		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
-	/	/	-	/	-	-	/	-	-	/	
For	each	boy	and	girl	in	the	class	is	a	friend	
iamb		trochee		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
-	/	/	/	-	/	-	/	/	-	/	-
And	he	goes	home	with	one	of	them	eve-	ry	week-	end.
iamb		spondee		iamb		iamb		trochee		trochee	
-	/	-	-	/	-	-	/	-	/	/	
On	Mon-	days	they	car-	ry	him	back	to	Class	One	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		iamb		(iamb)	
-	/	/	-	/	-	-	/	-	/	/	
And	tell	all	the	oth-	ers	the	things	that	he's	done.	
iamb		trochee		trochee		iamb		iamb		(iamb)	

ตัวบทหน้าที่ 5

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	/	-	/	-	-	/	-	-	/
He	has	bus	rides	with	A-	pril	and	horse	rides	with	May.
iamb		iamb		iamb		pyrrhic		trochee		iamb	
-	/	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/
He	eats	bur-	gers	with	Bil-	ly	and	jel-	ly	with	Jay.
iamb		trochee		iamb		pyrrhic		trochee		iamb	

ตัวบทหน้าที่ 6

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	/	-	/	-	-	/	-	-	/
With	Lee	Wu	he's	a	pi-	rate	with	Kev-	in	a	king,
iamb		iamb		iamb		pyrrhic		trochee		iamb	
-	/	-	-	/	/	-	-	/	-	/	
And	Cal-	lum	and	Clare	push	him	high	on	the	swing.	
iamb		pyrrhic		spondee		pyrrhic		trochee		(iamb)	
-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	
He	bounc-	es	with	Bev	and	does	hand-	stands	with	Hol-	ly.
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
/	-	/	-	/	-	-	/	-	-	/	-
He	likes-	play-	ing	foot-	ball	with	Mai-	sie	and	Ol-	lie.
trochee		trochee		trochee		iamb		pyrrhic		iamb	
-	/	-	/	/	-	-	/	/	-	/	-
He	al-	ways	makes	dens	when	he	goes	home	with	Dai-	sy.
iamb		iamb		trochee		iamb		trochee		trochee	
-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	-
At	Li-	ly's	they	let	him	be	love-	ly	and	la-	zy.
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		pyrrhic		trochee	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวบทหน้าที่ 7

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	
With	Le-	o	and	The-	o	he	tick-	les	a	tune.	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	
With	Ha-	na	ha	za	la	he	goes	to	the	moon.	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	
With	Jo-	sie	he	whizz-	es	a-	bout	in	the	chair.	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	

-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/		
No	won-	der	they	call	him	the	Eve-	ry	where	Bear.		
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)		

ตัวบทหน้าที่ 8

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	/	-	-	/	/	-	/		
One	rain-	y	Mon-	day	the	new	boy	called	Matt		
iamb		iamb		pyrrhic		spondee		iamb			
-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	
Was	splash-	ing	to	school	when	he	spot-	ted	a	cat,	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
-	-	/	/	-	-	/	/	-	/	-	
When	he	bent	o-	ver	to	give	it	a	cud-	dle	
anapest			trochee		iamb		trochee		trochee		
-	/	-	-	/	/	-	/	-	-	/	-
The	Eve-	ry	where	Bear	tum-	bled	in	to	the	pud-	dle.
iamb		pyrrhic		spondee		iamb		pyrrhic		trochee	

ตัวบทหน้าที่ 9

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	/	-	-	/	-	-	/		
Just	round	the	cor-	ner	a	driv-	er	called	Pete		
iamb		iamb		pyrrhus		trochee		iamb			
/	-	-	/	/	-	/	-	-	/		
Sat	in	a	van	pain-	ting	stripes	on	the	street.		
trochee		iamb		trochee		trochee		iamb			

ตัวบทหน้าที่ 10

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
/	/	-	/	-	/	/	-	-	/		
Matt	got	to	school	and	sat	down	on	his	chair.		
spondee		iamb		iamb		trochee		iamb			
-	/	-	/	/	-	-	/	/	/		
He	op-	ened	his	bag	and	the	Bear	wasn't	there!		
iamb		iamb		trochee		iamb		spondee			

ตัวบทหน้าที่ 11

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
/	-	-	/	-	-	/	/	-	/	-	
No-	bod-	y	knew	that	the	poor	lit-	tle	fel-	low,	
dactyl			trochee		iamb		trochee		trochee		
/	-	-	/	-	-	/	-	/	/	-	
Just	like	the	street	had	been	paint-	ed	bright	yel-	low.	
dactyl			trochee		iamb		iamb		trochee		
/	-	-	/	-	/	-	/	-	-	/	
No-	bod-	y	saw	when	a	ri-	ver	of	rain		
trochee		iamb		trochee		trochee		iamb			
/	-	-	/	-	/	/	/	-	/		
Washed	him	and	whooshed	him	head	first	down	a	drain.		
trochee		iamb		iamb		spondee		iamb			

ตัวบทหน้าที่ 13

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	/	-	/	-	-	/	-	-	/	
And	no	one	was	there	when	the	Bear	with	the	stripe,	
iamb		trochee		trochee		iamb		spondee		(iamb)	
/	-	-	/	-	/	/	-	-	/		
Dir-	ty	and	diz-	zy	splashed	out	of	the	pipe.		
trochee		iamb		iamb		trochee		iamb			

ตัวบทหน้าที่ 14

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	/	/	-	-	/	-	/	/	
The	wa-	ter	was	wild	and	the	weath-	er	was	wet	
iamb		iamb		trochee		iamb		iamb		(iamb)	
-	/	/	-	/	-	-	/	-	-	/	
When	Jim	Jeff	and	Jo-	na-	than	hauled	in	their	net.	
iamb		trochee		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
/	/	-	/	-	-	/	-	-	/		
Waved	rocked	the	boat	and	a	storm	filled	the	air.		
Spondee		iamb		pyrrhic		trochee		iamb			
/	-	-	/	-	-	/	-	-	/		
None	of	them	no-	tice	the	Eve-	ry	where	Bear.		
trochee		iamb		pyrrhic		trochee		iamb			

ตัวบทหน้าที่ 16

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
/	-	-	/	-	/	-	-	/	-		
Back	in	the	har-	bour	Mo-	ham-	med	Hus-	sein		
trochee		iamb		trochee		pyrrhic		trochee			
/	-	-	/	/	-	/	-	-	/		
Lift-	ed	the	fish	off	the	boat	with	his	crane.		
trochee		iamb		trochee		trochee		iamb			

ตัวบทหน้าที่ 17

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
/	-	/	/	-	/	/	/	/	-		
"Give	me	two	box-	es"	said	old	Mrs	Bis-	hop.		
trochee		spondee		iamb		spondee		trochee			
-	/	/	-	-	/	-	/	-	/	-	/
And	she	cheer-	ful-	ly	wheeled	them	away	to	her	fish	shop.
iamb		trochee		iamb		iamb		iamb		iamb	

ตัวบทหน้าที่ 18

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	-	/	-	-	/	-	/	/	
She	start-	ed	un-	pack-	ing	then	mut-	tered	that's	odd	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		iamb		(iamb)	
/	-	/	/	-	/	-	/	-	/	-	/
There's-	a	bear	wrapped	in	sea	weed	bet-	ween	these	two	cod
trochee		spondee		iamb		iamb		iamb		iamb	

ตัวบทหน้าที่ 19

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
/	-	-	/	/	-	/	-	-	/		
Out	of	the	fish	shop	and	on-	to	a	skip!		
trochee		iamb		trochee		trochee		iamb			
/	-	-	/	-	/	/	-	-	/		
In-	to	a	lor-	ry	and	off	to	the	tip!		
trochee		iamb		iamb		trochee		iamb			

ตัวบทหน้าที่ 21

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	/	-	/	-	-	/	-	-	/	
A-	ha!	squaked	a	sea-	gull	called	So-	lo-	mon	Shriek.	
iamb		trochee		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
-	/	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/
I	smell	fish!	and	he	picked	up	the	Bear	in	his	beak.
iamb		trochee		iamb		pyrrhic		trochee		iamb	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวบทหน้าที่ 22

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	/	-	/	-	-	/	-	-	/	
They	flew	o-	ver	tree-	tops	and	o-	ver	the	town,	
iamb		trochee		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
-	/	/	-	-	/	-	/	/	-	-	/
And	the	Bear	saw	his	school	when	he	dared	to	look	down.
iamb		trochee		iamb		iamb		trochee		iamb	

ตัวบทหน้าที่ 23

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	
Then	So-	lo-	mon	perched	on	the	roof	of	a	shop.	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		pyrrhic		(iamb)	
-	/	-	/	-	/	/	-	/	-		
This	isn't	a	fish!	and	he	let	the	Bear	drop.		
iamb		iamb		iamb		trochee		trochee			

ตัวบทหน้าที่ 24

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
/	-	/	-	-	/	-	/	/	-	/	
Then	a	ve-	ry	kind	la-	dy	called	Beth-	any	Burke	
trochee		trochee		iamb		iamb		trochee		(iamb)	
/	-	/	/	-	-	/	/	-	/		
Picked	the	Bear	up	on	her	way	in-	to	work.		
trochee		spondee		pyrrhic		spondee		iamb			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวบทหน้าที่ 25

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
/	/	-	/	-	/	/	/	-	/	-	
Each	Fri-	day	morn-	ing	Class	One	pays	a	vis-	it	
antibacchius			trochee		spondee		trochee		trochee		
/	-	-	-	/	-	-	/	-	/	-	/
To	one	of	their	fa-	vour-	ite	plac-	es.	Where	is	it?
trochee		pyrrhic		trochee		iamb		iamb		iamb	

ตัวบทหน้าที่ 26

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	-	-	/	-	-	/	-	/	/	
The	li-	bra-	ry!	Jay	finds	a	book	a-	bout	stars.	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		iamb		(iamb)	
/	-	/	-	-	/	/	-	/			
Jo-	sie	finds	one	a-	bout	buses	and	cars.			
trochee		trochee		iamb		trochee		(trochee)			

ตัวบทหน้าที่ 27

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	-	
Bil-	ly	likes	a-	liens	and	Li-	ly	likes	liz-	ards.	
trochee		amphibrach			amphibrach			amphibrach			
/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	-	
Ha-	na-	ha-	za-	la	is	keen-	er	on	wi-	zards.	
trochee		amphibrach			amphibrach			amphibrach			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวบทหน้าที่ 28

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
/	-	-	/	-	-	/	-	-	/		
Fi-	nal-	ly	eve-	ry	one's	chos-	en	a	book.		
trochee		iamb		pyrrhic		trochee		iamb			
-	/	-	-	/	-	-	/	-	/	/	
They	queue	at	the	count-	er;	then	Matt	cries	out,	"Look!"	
trochee		iamb		pyrrhic		trochee		iamb		(trochee)	
/	-	-	/	-	-	/	-	-	/		
A-	pril	and	May	and	the	oth-	ers	say,	"Where?"		
trochee		iamb		pyrrhic		trochee		iamb			

-	/	/	/	/	-	-	/	-	/	/	
“Be-	hind	you!	He’s	there!	It’s	the	Eve-	ry	where	Bear!”	
trochee		spondee		trochee		iamb		iamb		(iamb)	

ตัวบทหน้าที่ 29

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	/	-	-	/	-	-	/	-	/	-
Then	they	car-	ry	him	hap-	pi-	ly	home	to	Class	One,
iamb		trochee		iamb		pyrrhic		trochee		trochee	
/	-	/	-	/	-	/	-	/	-	/	/
Say-	ing,	“Where	have	you	been,	Bear,	and	what	have	you	done?”
trochee		trochee		trochee		trochee		trochee		spondee	

ตัวบทหน้าที่ 31

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	/	/	-	/	-	-	/	-	-	/	
The	Bear	ne-	ver	talks,	but	he	smiles	to	him-	self,	
iamb		cretic			anapest			anapest			
-	/	-	-	/	-	-	/	-	-	/	
And	think	as	he	set-	tles	back	down	on	his	shelf	
iamb		pyrrhic		trochee		iamb		anapest			
/	-	-	-	/	-	/	-	-	-	/	
I’ve	been	in	a	pud-	dle	I’ve	been	down	on	a	drain
dactyl			amphibrach			dactyl			anapest		
/	-	-	-	/	-	/	-	-	-	/	
I’ve	been	in	a	boat	and	I’ve	been	in	a	crane	
trochee		anapest			amphibrach			anapest			
/	-	-	-	/	-	/	-	-	-	/	
I’ve	been	in	a	shop	and	I’ve	been	on	a	skip	

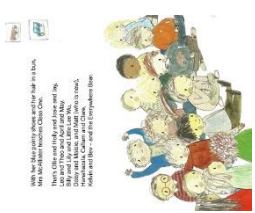

trochee		anapest			amphibrach			anapest			
/ -		- - /			- / -			- - /			
l've	been	on	a	lor-	ry	l've	been	on	a	tip	
trochee		anapest			amphibrach			anapest			
/ -		- - /			- / -			- - /			
l've	been	in	a	beak	and	l've	been	in	the	air	
trochee		anapest			amphibrach			anapest			
/	/ -	-	- /	/ -	/ -	/ -	- /	- /	- /		
No	won-	der	they	call	me	the	Eve-	ry-	where	Bear	
(iamb)	trochee	iamb			trochee	trochee		iamb			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

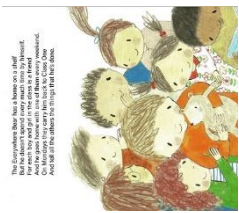
ภาคผนวก ง: ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้กับภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 2-3

ความหมายที่ใช้สื่อสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ข้อความ	ความหมายภายในหมวด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบ่งชี้ผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
<p>1CL:</p> 	<p>ข้อความ</p> <p>1VER: With her blue pointy shoes and her hair in a bun, / Mrs McAllister teaches Class One. / That's Ollie and Holly and Josie and Jay, / Leo and Theo and April and May, / Billy and Lily and little Lee Wu, / Daisy and Maisie, and Matt</p>	<p>ภาพ</p> <p>1VIS: ภาพเด็กนั่งรวมตัวกันรอ คุณครูเรียกชื่อ</p> <p>2VIS: ภาพคุณครูนั่งเรียกชื่อเด็ก ทีละคน มีพี่หมีนั่งอยู่บน ชั้นวางของ</p>	<p>COSMOROE</p> <p>1VIS-1VER: (ไม่มี) คำว่า her ผู้อ่านจะเข้าใจว่า คือคุณครูเมื่อได้อ่านชื่อ คุณครู แต่ภาพหน้าไม่มี คุณครู</p> <p>2VIS-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาเน้นบอก เรื่องราวที่เหมือนกัน ไม่มี ข้อมูลอะไรใหม่เพิ่มเติม</p>	<p>ความหมายที่ ชัดเจน</p> <p>1VIS-1VER: (เฉพาะตัวบท) ความหมาย ชัดเจน</p> <p>2VIS-1VER: ความหมาย ชัดเจน</p>	<p>ความหมาย โดยนัย (ไม่มี)</p>
<p>2CL:</p> 					

ความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมาย ชัดเจน	ความหมาย โดยนัย
	(who is new), / Hanahazala, Callum and Clare, / Kevin and Bev – and the Everywhere Bear.		สัมพันธ์กับภาพของคุณครู	ความหมาย ความหมาย	
หมายเหตุ: อย่างไรก็ตามหากดูว่าภาพขยายเต็มสองหน้าก็คือภาพหนึ่งภาพ ก็จะสรุปได้ว่าตัวบท (โหมดภาษา) และภาพ (โหมดภาพ) ทำหน้าที่สอดคล้องกัน ให้อธิบายและสื่อความหมายออกมาได้เท่า ๆ กัน					

ตัวบทหน้าที่ 4

ความหมายที่ผู้สํารวจการสื่อ						
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	ภาพ	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	ความหมายโดยนัย	
1CL: <p>The children like the books in class. But she doesn't like them very much. On the other hand, they like them very much. And all of the others like them very much.</p>	1VER: The Everywhere Bear has a home on a shelf / But he doesn't spend very much time by himself, / For each boy and girl in the class is a friend / And he goes home with one of them every weekend. / On Mondays they carry him back to Class one And tell all the	1VIS: ภาพเด็ก ๆ รวมกลุ่มกัน ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส เด็กคนหนึ่งอุ้มพื้หมีอยู่	COSMOROE 1VIS-1VER: Complementarity – exophora ส่วนเนื้อเรื่องที่บอกว่าบ้านพื้หมีคือชั้ขวางของ จะต้องอ้างอิงไปภาพก่อนหน้านั้ Equivalence – type – token ข้อความบอกว่าทุกคนในห้อง ป.หนึ่ง เป็นเพื่อนกัน และภาพที่สื่อให้เห็นถึงมิตรภาพ	ความหมายที่สัมพันธ์ทาง ความหมาย 1VIS-1VER: Enhancement มีการบรรยายว่าพื้หมีไม่เคยได้อยู่คนเดียวเพราะเด็ก ๆ จะพาพื้หมีกลับบ้านไปเล่นด้วย และบอกเงื่อนงำ เด็ก ๆ ต้องนำพื้หมีมาคืนที่ห้องเรียนในวันจันทร์	ความหมาย ชัดเจน 1VER-1VIS: ความหมายชัดเจน	ความหมาย โดยนัย (ไม่มี)

ความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมาย ชัดเจน	ความหมาย โดยนัย
	others the things that he's done.				

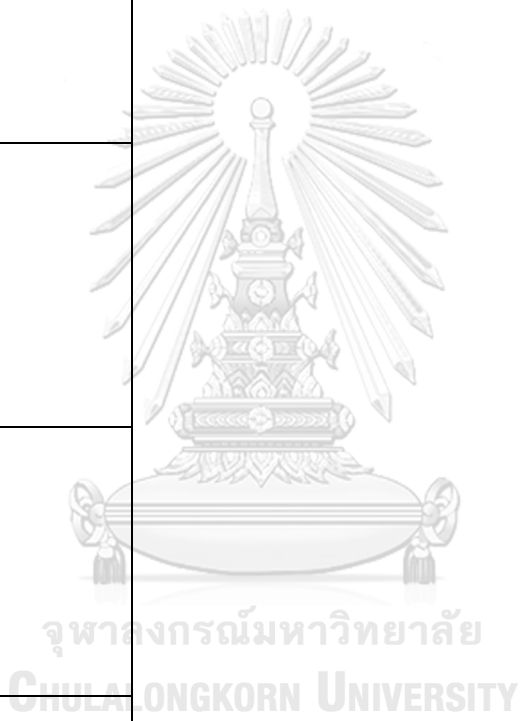
ตัวบทหน้าที่ 5

ความหมายที่ผู้สื่อสารต้องการสื่อ				
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	COSMOROE	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง
<p>กลุ่มที่ 1</p> <p>1CL:</p> <p>He has bus rides with April and horse rides with May. / He eats burgers with Billy and jelly with Jay.</p>	<p>ภาพ</p> <p>1VIS: ภาพเอพริลกับพี่ที่มีชั้นรถแม่ลิ ภาพเมย์ขี่ม้าโยกกับพี่ที่มี ภาพบิลลีกินเบอร์เกอร์กับพี่ที่มี ภาพเจย์แบ่งเจลลิกินกับพี่ที่มี</p>	<p>1VIS-1VER: Complementarity – exophora ผู้อ่านจะรู้ว่า he หมายถึงพี่ที่มี Equivalence – token</p>	<p>1VIS-1VER: Projection – locution ทั้งเนื้อหาและภาพบอกอย่างชัดเจนว่าใครทำอะไรที่ไหนกับใคร</p> <p>Elaboration ภาพและเนื้อหาเน้นบอกเรื่องราวที่เหมือนกันไม่ได้มีข้อมูลอะไรเพิ่มเติม</p>	<p>ความหมายชัดเจน</p> <p>1VER-1VIS: ความหมายชัดเจน</p> <p>ความหมายโดยนัย (ไม่มี)</p>

ตัวบทหน้าที่ 6

การจัดกลุ่ม		ความหมายที่ผู้สร้างต้องการสื่อ			ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความสัมพันธ์ทาง ความหมาย	ความหมาย ชัดเจน	ความหมาย โดยนัย
1CL: 	1VER: With Lee Wu he's a pirate, with Kevin a king, / And Callum and Clare push him high on the swing. / He bounces with Bev and does handstands with Holly. / He likes playing football with Maisie and Ollie. / He always makes dens when he	1VIS: ภาพที่พื้มีกับคิ้วเล่นเป็น โจรสลัด ภาพที่พื้มีกับควินเล่นเป็น พระราชา ภาพแคลรักับคลีมีไกว ชิงช้าที่พื้มีนั่งอยู่ ภาพที่พื้มีกับเบฟกระโดด เล่นกัน ภาพที่พื้มีกับฮอลลีเล่นท สูง	1VIS-1VER: Complementarity = exophora คำว่า he และ him ผู้อ่าน จะเข้าใจความหมายถึงพื้มี และ they จะหมายถึงพื้มี กับเด็กคนใดคนหนึ่งโดยอ่าน ข้อความและดูจากภาพ	1VIS-1VER: Projection – locution ซึ่งเนื้อหาและภาพบอก อย่างชัดเจนว่าใครทำอะไร ที่ไหนกับใคร 1VIS-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาเน้นบอก เรื่องราวที่เหมือนกันไม่ได้ มีข้อมูลอะไรใหม่เพิ่มเติม	1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน	(ไม่มี)

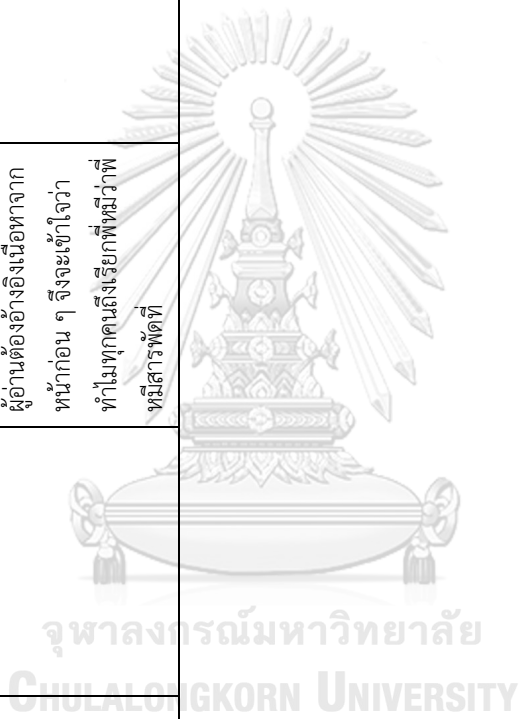
ความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
	ข้อความ	ภาพ		ความหมายที่ชัดเจน	ความหมายโดยนัย
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมายที่ชัดเจน	ความหมายโดยนัย
	goes home with Daisy. / At Lily's they let him be lovely and lazy				

ตัวบทหน้าที่ 7

ความหมายที่ผู้สื่อสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม		ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	ความสัมพันธ์ทาง ความหมาย	ความหมาย ชัดเจน	
1CL: 	1VER: With Leo and Theo he tinkles a tune. / With Hanahazala he goes to the moon. / With Josie he whizzes about in a chair. / No wonder they call him the Everywhere Bear.	1VIS: ภาพเมซซึกับออลดีเดอะ ฟุตบอล ภาพเดซี่ที่กำลังเล่นกับพืที่มี ภาพลิลิตินอนอ่านหนังสือ กับพืที่มี ภาพลีโอกับธีโอเล่นดนตรี กับพืที่มี ภาพฮานาฮาซาลาเล่น จรวดกับพืที่มี ภาพโจจิ้งธรงเล่นกับพื พืมี	1VIS-1VER: Complementarity – exophora คำว่า he, him, และ they นั้นผู้อ่านเข้าใจได้ว่าหมายถึง ใครโดยอ่านข้อความและดู จากภาพ (he กับ him คือพื ธีมี และ they คือเด็ก ๆ) Equivalence – token – token ข้อความและภาพสื่อสาร ความหมายที่เท่ากัน (เช่น ภาพลีโอกับธีโอก็มีชื่อกำกับ ไว้) Equivalence –	1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน	ความหมาย โดยนัย (ไม่มี)

ความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
	ข้อความ	ภาพ		ความหมายชัดเจน	ความหมายโดยนัย
กลุ่มที่			COSMOROE <u>metonymy</u> ผู้อ่านต้องอ้างอิงเนื้อหาจาก หน้าก่อน ๆ จึงจะเข้าใจว่า ทำไมทุกคนถึงเรียกพี่หมีว่าพี่ หมีสารพัดที่		

ตัวบทหน้าที่ 8

ความหมายที่ผู้สื่อสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ข้อความ	ความหมายภายในโหมด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
<p>1CL:</p> <p>One rainy Monday the new boy called Matt / Was splashing to school when he spotted a cat. / And when he bent over to give it a cuddle / The Everywhere Bear tumbled into the puddle.</p>	<p>1VIS:</p> <p>ภาพแมมดัดสวมเสื้อสีดำ แดง สะพายเป้ที่เปิดอ้าทิ้ง ไว้ กำลังก้มลงจุมเจ้า แมวมหิวยว มีฝนตกและมี แอ่งน้ำบนพื้นถนน</p>	<p>COSMOROE</p> <p>1VIS-1VER: Complementarity – exophora คำว่า he หมายถึงแมมดัด คำว่า it หมายถึงแมว</p> <p>Equivalence – token ข้อความและภาพบรรยายถึง วันฝนตก ความเปียกปอน และมีแอ่งน้ำ</p> <p>Equivalence – metonymy คำว่า “the new boy” ผู้อ่านต้องนึกอ้างอิงถึงหน้า ก่อน ๆ ที่บอกว่าแมมดัดเป็น</p>	<p>1VIS-1VER: Projection – locution ทั้งเนื้อหาและภาพบอก อย่างชัดเจนว่าใครทำอะไร ที่ไหนกับใคร</p> <p>Elaboration ภาพและเนื้อหาเน้นบอก เรื่องราวที่เหมือนกันไม่ได้ มีข้อมูลอะไรใหม่เพิ่มเติม</p>	<p>ความหมาย ชัดเจน</p> <p>1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน</p>	<p>ความหมาย โดยนัย</p> <p>(ไม่มี)</p>

ความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
	ข้อความ	ภาพ		ความหมายชัดเจน	ความหมายโดยนัย
กลุ่มที่			<p>COSMOROE</p> <p>เด็กนักเรียนใหม่</p> <p>Equivalence – metaphor</p> <p>การใช้คำว่า “the Everywhere Bear” เป็นการเน้นย้ำให้ผู้อ่านรับรู้ว่าเป็นชื่อเรียกหรือฉายาของพี่หมี เพราะพี่หมีได้ไปเที่ยวเล่นกับเด็ก ๆ หลายต่อหลายที่ คล้าย ๆ เป็นการเปรียบเทียบว่าพี่หมีที่พิงลงเท้า</p>		

ตัวบทหน้าที่ 9

ความหมายที่ผู้สื่อสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมายชัดแจ้ง	ความหมายโดยนัย
1CL: 	1VER: Just round the corner a driver called Pete / Sat in a van painting stripes on the street..	1VIS: ภาพที่ขับรถพ่นสีถนน	1VIS-1VER: Equivalence – token - token ข้อความและภาพบรรยายสื่อสารความหมายออกมาเท่า ๆ กัน	1VER-1VIS: Projection – locution ทั้งเนื้อหาและภาพบอกอย่างชัดเจนว่าใครทำอะไรที่ไหนกับใคร Elaboration ภาพและเนื้อหาเน้นบอกเรื่องราวที่เหมือนกันไม่ได้มีข้อมูลอะไรใหม่เพิ่มเติม	1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน (ไม่มี)

ตัวบทหน้าที่ 10

ความหมายที่ผู้สํารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง		
กลุ่มที่ 1CL: <p>Matt got to school and sat down on his chair. / He opened his bag...and the Bear wasn't there!</p>	ข้อความ 1VER: Matt got to school and sat down on his chair. / He opened his bag...and the Bear wasn't there!	ภาพ 1VIS: ภาพแผนที่หรือเป็นแผนที่ ที่มีอยู่ในเป็น	COSMOROE 1VIS-1VER: Equivalence – token ข้อความและภาพบรรยาย สื่อสารความหมายออกมา เท่า ๆ กัน Complementarity – exophora คำว่า he และ his หมายถึง ถึงแมตต์และสิ่งที่เป็นของ แมตต์ คำว่า there หมายถึงข้างใน เป็น	ความหมายที่สัมพันธ์ทาง ความหมาย 1VIS-1VER: Projection – locution ทั้งเนื้อหาและภาพบอก อย่างชัดเจนว่าใครทำอะไร ที่ไหนกับใคร Elaboration ภาพและเนื้อหาเน้นบอก เรื่องราวที่เหมือนกันไม่ได้ มีข้อมูลอะไรใหม่เพิ่มเติม	ความหมาย ชัดเจน 1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน (ไม่มี)

ตัวบทหน้าที่ 11

ความหมายที่ผู้เรียนต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม		ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมาย ชัดแจ้ง	ความหมาย โดยนัย
1CL: 	1VER: Nobody knew that the poor little fellow, / Just like the street, had been painted bright yellow. / Nobody saw when a river of rain / washed him and whooshed him head first down a drain.	1VIS: ภาพที่มีภูมิกำหนดชัดเจน ลงไปบนกระดาน้ำ ใน ภาพยังมีผู้โดยสารใน รถเมล์ที่กำลังผ่านไป และ เจ้าแมวเหมียวกำลังเลียขน ทำความสะดวกของตัวเองอยู่	1VIS-1VER: Equivalence – token ข้อความและภาพบรรยาย สื่อสารความหมายออกมา เท่า ๆ กัน Complementarity – exophora คำว่า nobody หมายถึง ผู้โดยสารบนรถเมล์ที่ไม่ได้ สนใจพื้หมี รวมทั้งเจ้าแมวที่ มัวแต่เลียขนทำความสะดวก ตัวเอง	1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน	(ไม่มี)

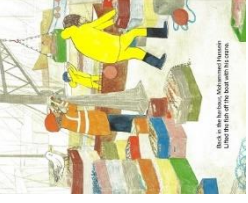
ตัวบทหน้าที่ 12-13

ความหมายที่ผู้สารถ้องการสื่อ				
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่ 1CL: And no one was there when the Bear with the strip, / Dirty and dizzy, splashed out of the pipe.	ภาพ 1VIS: ภาพที่มีที่ไหลออกมาจากท่อระบายลงไปบนทะเล ท่วมกลดสาย ไกลออกไป เห็นเรือตองถ้ำ	COSMOROE 1VIS-1VER: Equivalence – token ข้อความและภาพบรรยายสื่อสารความหมายออกมาเท่า ๆ กัน Complementarity – exophora คำว่า no one ในตัวบทคือไม่มีใคร และในภาพก็ไม่มีใครนอกจากที่พืมี	ความหมายที่ชัดเจน 1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน	ความหมายโดยนัย ไม่มี
ภาพในหน้าที่ 12 – 13 นั้นเป็นภาพหนึ่งที่ย้ายเติมลงหน้า ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกวิเคราะห์เป็น 1 กลุ่ม				

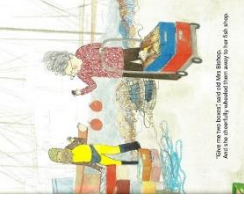
ตัวบทหน้าที่ 14-15

ความหมายที่ผู้สังสารต้องการสื่อ				
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมาย ชัดเจน
<p>ภาพในหน้าที่ 14 – 15 นั้นเป็นภาพหนึ่งภาพที่ขยายเต็มสองหน้า ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกวิเคราะห์เป็น 1 กลุ่ม (1CL)</p> <p>1CL:</p> 	<p>1VER: The water was wild and the weather was wet / When Jim, Jeff and Jonathan hauled in their net. / Waves rocked the boat and a storm filled the air. / None of them noticed the Everywhere Bear.</p>	<p>1VIS: ภาพเรือกำลังฝ่าพายุกลางทะเลที่มีคลื่นลมโหมกระหน่ำ บนเรือมีคนสามคนกำลังช่วยกันลากอวนขึ้นจากทะเล ในอวนเต็มไปด้วยปลาและมีที่พินิจติดอยู่ในนั้น</p>	<p>1VIS-1VER: Equivalence – token ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน</p> <p>1VIS-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาเน้นบอกเรื่องราวและสื่อความหมายที่เหมือนกัน</p> <p>Projection – locution ทั้งเนื้อหาและภาพบอกอย่างชัดเจนว่าใครทำอะไรที่ไหนกับใคร</p>	<p>ความหมายโดยนัย</p>

ตัวบทหน้าที่ 16

ความหมายที่ผู้สังสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมายชัดเจน	
1CL: 	1VER: Back in the harbour, Mohammed Hussein / Lifted the fish off the boat with his crane.	1VIS: ภาพเน้นอัมเหม็ด ฮุสเซน กำลังค้มควมคุมเครนขนย้ายปลาจากเรือขึ้นมาบนท่าเรือ	1VIS-1VER: Equivalence – token ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน	1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน	ความหมายโดยนัย ไม่มี

ตัวบทหน้าที่ 17

ความหมายที่ผู้สังสารต้องกรลือ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในใหม่ด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทต่อผลม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมายชัดเจน	
1CL: 	1VER: “Give me two boxes,” said old Mrs Bishop. / And she cheerfully wheeled them away to her fish shop.	1VIS: ภาพคุณบิชอปกับมือรถพลังจากได้ปลาครบสองลังและกำลังจะเข็นกลับไปร้านขายปลาของเธอเอง	1VIS-1VER: Equivalence – token ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน Complementarity = exophora คำว่า “two boxed” หมายถึงปลาสองลัง เป็นการละคำว่า “of fish” แต่ผู้อ่านเข้าใจได้จากกรการดูภาพ	1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน	ความหมายโดยนัย ไม่มี

ตัวบทหน้าที่ 18

ความหมายที่ผู้สังสารต้องการสื่อ				
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงในตัวบทผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมายชัดเจน
<p>1CL:</p>	<p>1VER:</p> <p>She started unpacking, then muttered, "That's odd. / There's a bear wrapped in a seaweed between there two cod!"</p>	<p>1VIS:</p> <p>ภาพคุณบิชอบหยิบพืที่มีมีสาหร่ายพันรอบตัวออกมาจากถังใส่ปลา</p>	<p>1VIS-1VER:</p> <p>Elaboration ภาพและเนื้อหาในบอกเรื่องราวและสื่อความหมายที่เหมือนกัน</p>	<p>1VER-1VIS:</p> <p>ใช้คำชัดเจน</p>
			<p>1VIS-1VER:</p> <p>Equivalence – token ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน</p>	<p>1VER-1VIS:</p> <p>Projection – locution ทั้งเนื้อหาและภาพบอกอย่างชัดเจนว่าใครทำอะไรที่เห็นกับใคร</p>

ความหมายที่ผู้สังสารต้องการสื่อ

ตัวบทหน้าที่ 19

ความหมายที่ผู้สังสารต้องการสื่อ				
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในใหม่ด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมายชัดเจน
1CL: 	1VER: Out of the fish shop and onto a skip! / Into a lorry, and off to the tip!	1VIS: ภาพคุณบิชอปเป็นพีพีเอ็ม ออกนอกร้าน แล้วตกลงไปในถังพักขยะ ต่อมาวีรภ เก็บขยะมายกถึงพักขยะ ไปยังโรงขยะ	1VIS-1VER: Equivalence – token ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน	1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน
			1VIS-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาในนอกเรื่องราวและสื่อความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายโดยนัย

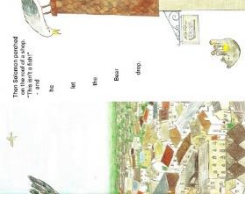
ตัวบทหน้าที่ 20-21

ความหมายที่ผู้สังเกตร้อง			
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในหมวด	ความหมายที่แสดงในตัวบทผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	ความหมาย ชัดเจน
ภาพในหน้าที่ 20 – 21 นั้นเป็นภาพหนึ่งภาพที่ขยายเต็มสองหน้า ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกวิเคราะห์เป็น 1 กลุ่ม (1CL)			
1CL: 	1VER: “Aha!” squawked a seagull called Solomon Shriek. / “I smell fish!” – and he picked up the Bear in his beak.	1VIS: ภาพเรื่องทิ้งขยะที่มีเจ้านกนางนวลโฉบลงมาจะคาบพิทมีไป	1VER-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาในบอกเรื่องราวและสื่อความหมายที่เหมือนกัน Enhancement ตัวบทบรรยายคุณลักษณะของพิทมีเพิ่มเติม ภาพก็สื่อว่าพิทมีเนื้อตัวเปราะและเป็นนอนบนอยู่กับเศษขยะ และมีกลิ่นโลกติดตัว
		1VIS-1VER: Equivalence – token ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน Independence – contradiction คำว่า “I smell fish” ที่อยู่ในตัวบท ไม่ตรงกับภาพพิทมี (ไม่มีปลาอยู่ในภาพ) แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ว่าพิทมีมีกลิ่นคาวปลาติดมาจากร้านของคุณบิชอบ	1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน
			ไม่มี

ตัวบทหน้าที่ 22

ความหมายที่ผู้สังสารต้องการสื่อ			
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในใหม่	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง
<p>กลุ่มที่</p> <p>1CL:</p> <p>The bear looked over the town. And the bear saw the school when he looked down.</p> <p>1VER: They flew over treetops and over the town, / And the Bear saw his school when he dared to look down.</p>	<p>ข้อความ</p> <p>ภาพ</p> <p>1VIS: ภาพโซโลมอนคาบพิทมีบินร่อนอยู่บนฟ้า ช้างดำงเป็นเมืองและโรงเรียน</p>	<p>COSMOROE</p> <p>1VIS-1VER: Equivalence – token ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน</p> <p>1VIS-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาในบอกเรื่องราวและสื่อความหมายที่เหมือนกัน</p>	<p>ความหมายชัดเจน</p> <p>1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน</p> <p>ความหมายโดยนัย</p> <p>ไม่มี</p>

ตัวบทหน้าที่ 23

ความหมายที่ผู้สังสารต้องการสื่อ			
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง
กลุ่มที่ 1CL: <p>1VER: Then Solomon perched on the roof of a shop. / “This isn’t a fish!” – and he let the Bear drop.</p>	ภาพ 1VIS: ภาพโซโลมอนอยู่บนหลังคาของร้านค้า แล้วปล่อยที่ที่มีรังลงมา	COSMOROE 1VIS-1VER: Equivalence – token ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน	ความหมายที่สื่อออกมา 1VIS-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาในบอกเรื่องราวและสื่อความหมายที่เหมือนกัน
			ความหมาย ชัดเจน 1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน ไม่มี

ตัวอย่างหน้าที่ 24

ความหมายที่ผู้สังสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงในตัวบทผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	COSMOROE	ความหมายชัดเจน	
1CL: 	1VER: Then a very kind lady called Bethany Burke / Picked the Bear up on her way into work...	1VIS: ภาพเบธานี เบิร์ก กับนาง พยิปพีพีมี	1VIS-1VER: Equivalence – token ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน	1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน	ความหมายโดยนัย ไม่มี

ตัวบทหน้าที่ 25

ความหมายที่ผู้สังเกตร้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงในตัวบทผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
<p>กลุ่มที่</p> <p>1CL:</p> <p>Each Friday morning Class One pays a visit / To one of their favourite places. Where is it?</p>	<p>ภาพ</p> <p>1VIS:</p> <p>ภาพเด็ก ๆ พร้อมคุณครู แมคคอสติเตอร์กำลังเดินมาด้วยกัน</p>	<p>COSMOROE</p> <p>1VIS-1VER:</p> <p>Equivalence – token</p> <p>ทั้งภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน</p> <p>Complementarity = exophora</p> <p>คำว่า “their favourite place” นั้นผู้อ่านจะรู้ว่าคือสถานที่ใดโดยดูจากภาพซึ่งจะเห็นส่วนหนึ่งของป้ายที่อ่านว่า “SAVE LIBRA” ผู้อ่านจะรู้ว่าที่ดังกล่าวคือห้องสมุด (Library)</p>	<p>1VIS-1VER:</p> <p>Elaboration</p> <p>ภาพและเนื้อหาในบอกเรื่องราวและสื่อความหมายที่เหมือนกัน</p> <p>Enhancement</p> <p>ตัวบทให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าเด็ก ๆ กำลังไปสถานที่ที่โปรดปราน เป็นประจำทุกเช้าวันศุกร์</p>	<p>ความหมายชัดเจน</p> <p>1VER-1VIS:</p> <p>ใช้คำชัดเจน</p>	<p>ความหมายโดยนัย</p> <p>ไม่มี</p>

ตัวบทหน้าที่ 26

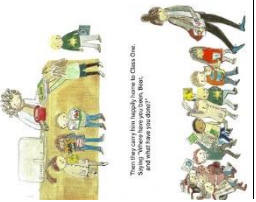
ความหมายที่ผู้สร้างต้องการสื่อ				
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
<p>กลุ่มที่</p> <p>1CL: </p>	<p>ข้อความ</p> <p>1VER: The library! Jay finds a book about stars. / Josie finds one about buses and cars.</p>	<p>ภาพ</p> <p>1VIS: ภาพเด็ก ๆ หาหนังสือที่ตนเองชอบมาอ่าน</p>	<p>ความหมายที่สื่อผสม</p> <p>1VIS-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาบทความที่ และสื่อความหมายที่ เหมือนกัน</p>	<p>ความหมาย โดยนัย</p> <p>1ไม่มี</p>
		<p>COSMOROE</p> <p>1VIS-1VER: Equivalence – token ภาพและข้อความสะท้อน เรื่องราวที่เหมือนกัน ดัง ประโยคแรกที่ว่าเจย์ดู หนังสือเกี่ยวกับดวงดาว ใน ภาพก็จะเห็นเจย์ (เด็กใส่เสื้อ สีแดง) ยืนดูหนังสือหน้าปก รูปดาวอยู่</p> <p>Independence – contradiction ประโยคที่สองนั้นไม่สัมพันธ์ กับภาพในหน้าเดียวกัน แต่ สัมพันธ์กับภาพในหน้าถัดไป</p>	<p>ความหมาย ชัดเจน</p> <p>1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน</p>	

ตัวบทหน้าที่ 27

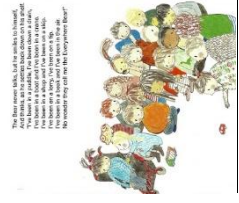
ความหมายที่ผู้สังเกตร้อง				
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในหมวด	ความหมายที่แสดงในตัวบทผสม	ความหมายที่เกิดจากกว้างอิง	
กลุ่มที่ 1CL: 1VER: Billy likes aliens and Lilly likes lizards. / Hanahazala is keener on wizards.	ภาพ 1VIS: ภาพเด็ก ๆ หาดหนึ่งสี่ที่ ตนเองชอบมาอ่าน	COSMOROE 1VIS-1VER: Independence = contradiction ประโยคแรกไม่สัมพันธ์กับ ภาพที่อยู่ในหน้าเดียวกัน แต่ สัมพันธ์กับภาพในหน้าที่แล้ว Equivalence – type- token ภาพและข้อความสะท้อน เรื่องราวที่เหมือนกัน ดัง ประโยคที่สองที่ทานาฮาซา ลากำลังอ่านหนังสือที่มีการ รายเวทมนตร์	ความหมายที่เพิ่มความหมาย ชัดเจน 1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน 1VIS-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาในบอก เรื่องราวและสื่อความหมายที่ เหมือนกัน Enhancement ตัวบทให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าเด็ก ๆ กำลังไปสถานที่ที่โปรด ปราน เป็นประจำทุกเช้าวัน ศุกร์	ความหมาย โดยนัย ไม่มี

ตัวบทหน้าที่ 28-29

ความหมายที่ผู้สังสารต้องการสื่อ			
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	ความหมายที่แสดงในตัวบทสื่อ	ความหมายที่เกิดจากกว้างอิง
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	ความหมาย ชัดเจน
ภาพในหน้าที่ 28 – 29 นั้นเป็นภาพที่ต้องดูตามแนวขวางขยายสองหน้า แบ่งเป็น 2 ภาพ คือ ภาพครึ่งบน และภาพครึ่งล่าง			
1CL: ครึ่งบน	1VER: ครึ่งบน Finally everyone's chosen a book. / They queue at the counter; then Matt cried out, "Look!" / April and May and the others say, "Where?" / "Behind you! He's there! It's the Everywhere Bear."	1VIS: ครึ่งบน ภาพเด็ก ๆ ยืนเรียงแถวอยู่ตรงเคาน์เตอร์ แมตต์ชี้ไปที่พืชมี่ 2VIS: ครึ่งล่าง ภาพเด็ก ๆ เดินเรียงแถวกลับไปห้องเรียนชั้น ป. หนึ่ง มีแมตต์อุ้มพืชมี่ไปด้วย	1VIS-1VER: Elaboration ภาพและเนื้อหาของเรื่องราวและสื่อความหมายที่เหมือนกัน 1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน
2CL: ครึ่งล่าง		1VIS-1VER: Equivalence – token ภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน 1VIS-2VER: ไม่มี 2VIS-1VER: ไม่มี	1VIS-2VER: ไม่มี

ความหมายที่ผู้สังสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อ	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
	ข้อความ	ภาพ		ความหมาย	ความหมายโดยนัย
 <p>Then they carry him happily home to Class One, / Saying, "Where have you been, Bear, and what have you done?"</p>			<p>COSMOROE</p> <p>2VIS-2VER: Equivalence – token ภาพและข้อความสะท้อนเรื่องราวที่เหมือนกัน</p> <p>2VIS-1VER: ไม่มี</p> <p>2VIS-2VER: ภาพและเนื้อหาบทกวีที่เหมือนกัน</p>	ชัดเจน	

ตัวบทหน้าที่ 30-31

ความหมายที่ผู้สื่อสารต้องการสื่อ			
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด	ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง
กลุ่มที่	ข้อความ	ภาพ	ความหมาย ชัดเจน
ภาพในหน้าที่ 30-31 นั้นเป็นภาพหนึ่งภาพที่ขยายเต็มจอหน้า ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกวิเคราะห์เป็น 1 กลุ่ม (1CL)			
1CL: 	1VER: The Bear never talks, but he smiles to himself, / And thinks, as he settles back down on his shelf, / “I’ve been in a puddle, I’ve been down on a drain, / I’ve been in a boat and I’ve been in a crane. / I’ve been in a shop and I’ve	1VIS: ภาพที่พืมนั่งอยู่บนชั้นวางของในห้องเรียนชั้น ป.หนึ่ง เด็ก ๆ นั่งรวมกันอยู่กับคุณครูและพืมนั่ง	1VER-1VER: COSMOROE
		1VIS-1VER: Independence – contradiction ตัวบทส่วนนี้ไม่ได้สอดคล้องกับภาพนัก เป็นการบรรยายสิ่งที่พืมนึกคิดว่าได้ผจญภัยอะไรมาบ้าง ส่วนเด็ก ๆ ก็ดูกำลังฟังคุณครูเล่านิทาน	1VER-1VIS: ใช้คำชัดเจน
			ไม่มี

ความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ					
การจัดกลุ่ม	ความหมายภายในโหมด		ความหมายที่แสดงอยู่ในตัวบทสื่อผสม	ความหมายที่เกิดจากการอ้างอิง	
	ข้อความ	ภาพ		ความหมาย	ความหมาย โดยนัย
กลุ่มที่	ข้อความ been on a skip. / I've been on a lorry, I've been on a tip. / I've been in a beak and I've been in the air. / No wonder they call me the Everywhere Bear!"	ภาพ 	COSMOROE ความสัมพันธ์ทางความหมาย	ความหมาย ชัดเจน	ความหมาย โดยนัย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	เอกชัย วังประภา
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจบัณฑิต

